

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 25

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 28 de febrer del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 1333/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a nomenament de nou director d'IB3. 1055
 - 2) RGE núm. 1198/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions en relació amb el vaixell recentment encallat a Formentera. 1056
 - 3) RGE núm. 1193/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a modificació de l'impost de matriculació a embarcacions de xàrter nàutic. 1057
 - 4) RGE núm. 1194/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nou col·legi a Es Mercadal. 1057
 - 5) RGE núm. 1197/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Menorca seu mundial de la xarxa de reserves de la biosfera illes i zones costaneres. 1058
 - 6) RGE núm. 1203/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a escollir llengua per al primer aprenentatge. 1059
-
-

- 7) RGE núm. 1204/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Rosamaria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retalls al sector educatiu. 1060
- 8) RGE núm. 1205/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a beques universitàries. 1061
- 9) RGE núm. 1196/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular, relativa a modificació de la jornada laboral dels empleats públics de Balears. 1062
- 10) RGE núm. 1200/12**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cogestió dels aeroports a les Illes Balears. 1063
- 11) RGE núm. 1329/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dimissió del sotsdirector d'IB3. 1064
- 12) RGE núm. 1195/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conclusions de la reunió de presidents de l'Euroregió del passat 13 de febrer. 1065
- 13) RGE núm. 1207/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a interrupció voluntària de l'embaràs. 1066
- 14) RGE núm. 1199/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cinquena llibertat de l'aire. 1067
- 15) RGE núm. 1201/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pla específic del SOIB per als treballadors acomiadats d'Spainair. 1068
- 16) RGE núm. 1202/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaracions d'interès autonòmic. 1069
- 17) RGE núm. 1192/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a decret llei d'ordenació urbanística. 1070
- 18) RGE núm. 1208/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reunió del Sr. President amb l'oposició. 1071
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 133/12**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en educació. 1072
- III. MOCIÓ RGE núm. 995/12**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a política educativa del Govern, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3164/11. 1078
- IV. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret llei** sobre mesures orientades a la prevenció de l'oferta il·legal en matèria de transports a l'illa d'Eivissa. 1084
- V. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret llei** de mesures urgents per a l'ordenació urbanística sostenible. 1090
-

EL SR. PRESIDENT:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats, si els sembla començarem el plenari d'avui.

El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 1333/12, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a nomenament de nou director d'IB3.

Primera pregunta, RGE núm. 1333/12, presentada en substitució de la RGE núm. 1191/12, relativa a nomenament de nou director d'IB3, que formula el diputat Sr. Nel Martí i Llufríu del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca.

Té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, dimecres passat, mentre vostè compareixia a la Comissió d'Assumptes Institucionals per parlar del sector audiovisual, el subdirector o director en funcions, com a vostè li agrada referir-s'hi, presentava la seva dimissió. El Govern, l'endemà, anunciava el nomenament del Sr. José María Ruíz, com a nou director general d'IB3.

La llei de l'ens públic es fonamenta, com no podia ser d'una altra manera, en la funció de servei públic, una funció que, segons l'article 2, es basa en la independència, la pluralitat, la qualitat i la promoció de la llengua catalana, principis aquests que justifiquen l'ésser d'IB3.

Com considera, Sr. Conseller, que el nomenament del nou director general d'IB3, exsenador del Partit Popular per Mallorca i exregidor del Partit Popular de l'Ajuntament de Calvià, li deman, s'adequa als principis d'independència, pluralitat i professionalitat que es requereixen per acomplir amb la funció de servei públic que mana la llei i que justifica l'existència de la televisió i ràdio autonòmiques?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Sí, muchas gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados, muy buenos días a todos. Efectivamente, consideramos adecuada a los principios que usted alude, si no fuese así no hubiésemos propuesto a este señor como director del ente.

Muchísimas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, moltes gràcies. Em sorprèn la seva resposta, Sr. Conseller. La veritat és que si un segueix el relat dels esdeveniments des que vostè, Sr. Conseller, va assumir la direcció general d'IB3, un té la sensació que és el relat d'una estafa, d'una manipulació i d'un menyspreu constant, tot açò als representants polítics, als diputats d'aquesta cambra, al sector audiovisual i a tota la ciutadania.

Miri, dimecres passat, vostè, a la Comissió d'Assumptes Institucionals, ens deia, i així consta al *Diari de Sessions*, que l'ens, que IB3 mai no havia estat tan independent com ara i que açò era així perquè, a pesar que el director general, o sigui, vostè, fos conseller i militant amb carnet del PP, les funcions les exerciria algú independent i professional. Ningú amb dos dits de seny es podia creure aquest argument, però tanmateix, si fos així, vostè ho acaba de rematar, ara, aquell que tindrà les funcions i per tant també la capacitat de poder fer una televisió plural i independent serà algú com vostè, amb carnet del Partit Popular, i per tant incapaç de garantir els principis que justifiquen la nostra televisió autonòmica.

I ho fan, com han fet en altres ocasions, sense cercar ni l'acord ni el consens polític i del sector audiovisual, no, de la Mesa audiovisual tampoc, per molt que ho diguin i ho vulguin repetir, i dels grups parlamentaris tampoc, als quals ens han deixat ben clar que només teníem una oportunitat per al consens i que aquesta oportunitat ja no existeix ni es tornarà a repetir.

I en aquest sentit, li vull dir tres coses: una, amb forma de pregunta, l'executiu ens diu al Parlament que no hi ha possibilitat d'acord?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Sí, muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Diputado, los principios que usted pone en duda como consecuencia de la relación del Sr. José Manuel Ruíz con el Partido Popular, es una pena que usted tampoco los pusiese en duda o no los viese cuando ustedes nombraron al Sr. Toni Martorell, que era miembro con carnet de un determinado partido político, ...

(*Remor de veus*)

... de un determinado partido político que conformaba el pacto de *progrés*, es una pena, yo creo que usted debería de ser cuanto menos un poco más pudoroso a la hora de hacer estas manifestaciones.

Mire, hay una gran diferencia entre el Sr. José Manuel Ruíz y el Sr. Toni Martorell; el Sr. José Manuel Ruíz viene propuesto por una Mesa del sector audiovisual, y además lo han propuesto con mucha contundencia, comparecieron conmigo en rueda de prensa para manifestarlo públicamente, yo creo que ahí está la prueba. El Sr. Toni Martorell era una propuesta de un determinado partido político, con un determinado carnet político y además formaban parte del pacto de *progrés*. Yo creo que la diferencia es importante.

En cuanto al perfil, tengo que decirle que el perfil del Sr. José Manuel Ruíz es economista y está acostumbrado, pues, a la gestión de empresas; creo que tiene un perfil parecido al Sr. Pedro Terrassa, que ustedes también nombraron director general de IB3, que tenía un perfil parecido, economista y gestor de empresas.

Mire, además, ustedes, les recuerdo que durante los dos mandatos, sobre todo el de Toni Martorell, nombraron comisarios políticos de cada uno de los partidos en las distintas áreas tanto de IB3 de la televisión, como de la radio, para controlar estas áreas.

Miren, nosotros, en cuanto al consenso siempre hemos buscado el consenso y hemos venido manteniendo el criterio desde el principio, es decir, escuchar a la Mesa audiovisual, que son gentes autorizados en la materia.

Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

I.2) Pregunta RGE núm. 1198/12, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions en relació amb el vaixell recentment encallat a Formentera.

EL SR. PRESIDENT:

Segon pregunta, RGE núm. 1198/12, relativa a actuacions en relació amb el vaixell recentment encallat a Formentera, que formula el diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, el passat 15 de febrer, un ferri de la companyia Balearia, que cobria la línia Eivissa-Formentera, va quedar totalment varat a l'illa coneguda com Sa Torreta, segons hem pogut observar pels mitjans de comunicació. En el sinistre afortunadament no es varen registrar desgràcies personals, llevat d'un ferit de caràcter lleu.

Vist l'estat en que va quedar l'embarcació, el cert és que les conseqüències del sinistre haguessin pogut ser molt més dramàtiques, dramàtiques per dues qüestions: pel que fa a la seguretat dels passatgers i de la tripulació, i també per les possibilitats que hi havia d'un potencial vessament de carburant a la mar.

Segons hem pogut conèixer, Sr. Conseller, l'actuació de la Direcció General d'Emergències va ser immediata en relació amb l'evacuació de la tripulació i del passatge, malgrat les grans dificultats que trobaren com a conseqüència de la manca de visibilitat que hi havia en aquell precís indret. Per altra banda, sembla avui que no hi ha cap risc de vessament de carburant per haver-se pres les mesures de prevenció adients en aquest cas.

No obstant això, Sr. Conseller, al Grup Parlamentari Popular i al diputat que li parla i malgrat la sensació de control que hi ha damunt aquesta precisa qüestió, voldríem saber quines actuacions ha dut i du a terme el Govern de les Illes Balears en relació amb aquest vaixell que recentment ha encallat a un illot proper a l'illa de Formentera?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, una vegada més les actuacions, en el marc de les competències que té la Direcció General d'Emergències, es corresponen amb criteris de prevenció que, afortunadament, no han derivat en la necessitat d'engegar cap altre dispositiu. L'incident es va registrar, com ha dit vostè, el capvespre del dia 15 de febrer passat, quan el Maverick Dos, de bandera espanyola i propietat de l'empresa Balearia, va embarrancar a la zona coneguda com Es Freus. Això va fer que es perforessin els dipòsits de combustible els quals es van tancar aquella mateixa nit per part del bussos de la pròpia empresa. De fet, el perits de Balearia van confirmar l'endemà que, tot i haver-se produït algun petit vessament, no s'havien observat ni a la mar ni damunt terra residus que fossin preocupants.

El Maverick Dos, en el moment de l'incident, anava ocupat per 21 passatgers i per 6 tripulants, un dels usuaris va quedar ferit lleu, amb policontusions i es va traslladar a l'hospital de Formentera. La resta els van evacuar per poder tornar als seus domicilis abans de mitja nit. Una hora abans, exactament a les 23.08, la direcció general competent va declarar l'activació en fase de prealerta del Pla CAMBAL, que es refereix, com vostè sap, a la possibilitat de contaminació d'aigües marines a les Illes Balears; mentre que a primera hora del dia 16, els tècnics d'Emergències d'aquesta conselleria es van desplaçar a l'illot per fer les comprovacions oportunes.

Dijous, dia 23 de febrer, Capitania Marítima i l'ASEMAR, van confirmar la finalització de la descontaminació del vaixell.

Per tant, ara estam pendants que es refloti el vaixell per part de l'empresa Balearia, un compromís que ens consta que la companyia ha assumit des del primer moment a retirar-lo en breu.

En el marge de l'actuació de tots aquests organismes oficials que van intervenir, i dels privats també, m'agradaria aprofitar per agrair especialment la col·laboració de la Creu Roja d'Eivissa que va tenir un paper destacat en l'acolliment de les persones evacuades i dels voluntaris de Protecció Civil de Formentera, doncs que també van ajudar en aquesta situació. Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 1193/12, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a modificació de l'impost de matriculació a embarcacions de xàrter nàutic.

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta, RGE núm. 1193/12, relativa a modificació de l'impost de matriculació a embarcacions de xàrter nàutic, que formula el diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Moltes gràcies, president. Diputats, el sector turístic es el motor econòmic de Balears. Si a la infraestructura ya existente y a nuestra especial ubicación geográfica le añadimos las bondades del buen clima y una de las costas más bonitas del mundo, obviaremos si decimos que el turismo náutico es un sector estratégico para nuestra comunidad autónoma de las Islas Baleares; es estratégico porque es complementario del existente y porque, además, diversifica.

El turista náutico gasta en torno a un 70% diariamente en nuestras islas que el turista que no se engloba en actividades náuticas, de tal forma que en 2009 fue la propia Conselleria de Turismo del Govern de Balears quien recalcó que el turismo náutico generó un gasto en Balears de 477,9 millones de euros, y además movió un volumen de visitantes relacionados con esta actividad que se situó en torno a 290.000 personas. Países como Italia emplean seis veces más personal en actividades náuticas que España, por lo que el potencial de empleabilidad del sector también es un factor relevante.

El sector náutico ha venido solicitando la eliminación de ciertas trabas legales que dificultan su actividad, sobre todo en España, y que no se aplican en ningún otro país europeo, como el impuesto de matriculación, incluso el chárter que pasa sólo diez días en Balears y que tiene que abonar el 12% del valor de la embarcación.

Por eso, Sr. Conseller de Turismo ¿qué opinión le merece al Govern la decisión de la Comisión Europea, que dispone que el impuesto de matriculación de embarcaciones al chárter náutico ha de ser modificado por su actual ilegalidad? Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente, gracias, Sr. Diputado. Efectivamente, la Ley 38/92, que regula los impuestos especiales, regula en su seno el impuesto especial para determinados medios de transporte, que es el llamado impuesto de matriculación, y que grava a las embarcaciones de más de 15 metros de eslora, a las chárter que operan en aguas jurisdiccionales españolas, evidentemente, con ese 12% del valor del buque.

Esto impide, lógicamente, la igualdad de oportunidades con el resto de países de la Unión Europea y vulnera los principios de libre circulación de personas y de libre prestación de servicios. Por eso, la Comisión Europea ya ha señalado que se vulnera actualmente la legislación comunitaria, ha dicho que España, lógicamente, puede establecer una tasa de primera utilización de los barcos, pero no un impuesto cuando esos barcos ya han sido matriculados en otros estados miembros.

Eso choca también, lo que ha ocurrido hasta ahora con la actitud o la tendencia que se va siguiendo en otros países, como pueden ser Francia, Italia, Croacia, Grecia, etcétera, que son competidores directos de España en temas de turismo náutico, que están dando todo tipo de facilidades, mientras que nosotros pues hemos estado poniendo trabas, permitiendo la desigualdad de condiciones con el resto de países de la Unión Europea.

Ante esto, pues, lógicamente, el Gobierno balear está a favor de la eliminación de este impuesto de matriculación porque, en primer lugar, se atendería una petición histórica del sector; lógicamente también, podríamos competir con otros destinos en condiciones de igualdad y, lógicamente, se beneficiaría al turismo náutico en las Islas Baleares, con lo cual estamos totalmente de acuerdo en la decisión de la Comisión Europea de eliminar este impuesto de matriculación.

Gracias.

I.4) Pregunta RGE núm. 1194/12, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nou col·legi a Es Mercadal.

EL SR. PRESIDENT:

Quarta pregunta, RGE núm. 1194/12, relativa a nou col·legi a Es Mercadal que formula el diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MONERRIS I BARBERÁ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. L'escola d'Es Mercadal a l'illa de Menorca fou inaugurada a l'any 1941. Devers l'any 1988 es va construir l'edifici d'educació infantil, en principi de dues unitats i actualment de quatre. Llavors s'han anat fent petites modificacions, construccions de dues aules petites a logopèdia i PT, construcció d'una petita porxada al pati.

El col·legi havia estat sempre d'una línia, però poc a poc ha anat augmentant el nombre d'alumnes i pràcticament s'ha convertit en una escola de dues línies.

Actualment hi ha sis unitats d'educació infantil i una aula de primària. S'ha passat de tenir 186 alumnes, en el curs 2002-2003, a tenir-ne 287 en el present curs 2011-2012. Això ha provocat una manca d'espai molt greu, a mesura que s'han anat desdoblant els grups s'han vist obligats a eliminar aules específiques i fins i tot fer envans per dividir alguns espais i així augmentar-ne el nombre. I a part van desaparèixer les aules d'anglès, música, biblioteca, psicomotricitat, informàtica, també s'empren els passadissos per fer-hi activitats en grups petits.

No cal dir que no disposen de gimnàs, tampoc no disposen d'una sala d'usos múltiples. Els patis també queden petits.

Així com la resta de col·legis de Menorca han vist minvar la matrícula aquests darrers dos cursos, al col·legi d'Es Mercadal, de moment, no s'ha notat, encara augmenten. La previsió de nous espais per al proper 2012-2013 és que faran falta els mateixos que enguany, però per al 2013-2014, si no hi ha un decreixement important de matriculats, podríem haver de menester un nou espai, ja que sortirà un únic grup de sisè i entren dos grups de P3.

El creixement del poble d'Es Mercadal ha estat el cent per cent, s'ha doblat la població del 2008 a 5.000 habitants.

Sr. Conseller, té intenció la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats de construir un col·legi nou a la població d'Es Mercadal a l'illa de Menorca? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Bon dia i gràcies, president, gràcies, Sr. Diputat. Efectivament, dins les necessitats més diguem urgents de l'illa de Menorca, com sap i hem explicat algunes vegades, en tenim dues molt importants, dins Maó el tema de solucionar el centre d'adults i Sa Graduada, i a Es Mercadal, lògicament, una línia que apunta nova i que, de moment, i agraïm la gestió del propi centre educatiu i també de l'ajuntament que hi col·labora per poder satisfer aquesta necessitat d'espai, i la impossibilitat de fer una actuació ràpida, que seria dins el mateix solar.

És necessari ja plantejar-se, de cara especial al 14-15, on serà pràcticament impossible, donades les limitacions d'espai d'una escola construïda, com vostè ha dit, fa molts anys, en els anys quaranta, amb unes necessitats i amb una oferta de patis i d'aules molt inferior al que determina la llei actual, que anem treballant aquests dos propers anys per construir ja una nova escola; és a dir, per ja trobar uns terrenys en el municipi, per preparar l'avantprojecte i el projecte. I la intenció és que aquesta escola l'any 2014-2015 hauria d'estar en funcionament i treballem perquè així sigui.

Moltes gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 1197/12, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Menorca seu mundial de la xarxa de reserves de la biosfera illes i zones costaneres.

EL SR. PRESIDENT:

Cinquena pregunta, RGE núm. 1197/12, relativa a Menorca seu mundial de la xarxa de reserves de la biosfera illes i zones costaneres, que formula el diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Els passats dies 13, 14 i 15 de febrer va tenir lloc a Menorca el primer Congrés de la xarxa mundial de reserves de la biosfera, illes i zones costaneres. Va ser precisament en el marc d'aquest congrés quan es va nomenar Menorca com a seu mundial de la xarxa dins l'àmbit del desenvolupament sostenible i l'illa de Jeju a Corea del Sud dins l'àmbit del canvi climàtic, unes nominacions que seran ratificades a la propera assemblea de la UNESCO prevista per al mes de maig que ve.

Aquest esdeveniment és la culminació d'un llarg camí que va tenir com a punt de partida la declaració de Menorca com a Reserva de la biosfera el dia 8 d'octubre del 1993, amb l'impuls del Partit Popular que era qui governava el Consell Insular de Menorca en aquells moments. Aquell camí cap a la sostenibilitat, cap a un model de creixement diferenciat ha estat un camí que s'ha fet conjuntament entre tots els menorquins, ha estat un compromís d'una ciutadania madura i conscienciada, tots hem estat protagonistes i tots en som responsables de continuar avançant cap a aquest model de respecte i protecció del nostre patrimoni mediambiental i paisatgístic.

És per açò que han sorprès les declaracions d'alguns representants dels partits de l'oposició, que han mostrat la seva contrarietat perquè hagi estat el Partit Popular qui hagi protagonitzat aquesta fita, que Menorca hagi estat declarada seu mundial de les reserves de biosfera, no han pogut suportar que hagi estat el Partit Popular qui hagi presidit aquests esdeveniments que és i són un triomf de tots. I és que per desgràcia els partits d'esquerra sempre han volgut monopolitzar aquesta qüestió. S'han pensat durant massa anys que la qüestió mediambiental només la podien gestionar ells i que el Partit Popular no estava legitimat per defensar un model de creixement sostenible baix els principis de la declaració de Menorca com a reserva de la biosfera.

Aquesta concepció exclusivista i provinciana, crec que no és bona, s'ha de tenir altura de mires, noblesa i tenir molt clar que qualsevol fita aconseguida en aquest camp és una victòria de tots.

És per tot això que faig la següent pregunta al conseller: quina valoració fa el Govern de les Illes Balears que Menorca hagi estat nominada com a seu mundial de la Xarxa de reserves de la biosfera, illes i zones costaneres a l'àmbit del desenvolupament sostenible?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, efectivament el fet que Menorca sigui nominada en pròximes dates per a la UNESCO com a seu mundial de la Xarxa de reserves de la biosfera, illes i zones costaneres implicarà que afavorirà encara més el coneixement en l'àmbit internacional, nacional i locals dels valors ambientals pels quals l'illa es mereixedora d'aquest reconeixement.

Aquesta conscienciació en l'àmbit mundial de la importància de la conservació de la seva biodiversitat i del desenvolupament sostenible de Menorca és molt positiu, tant per aconseguir els objectius de mantenir amb un estat de conservació favorable els habitats i les espècies d'interès comunitari pels quals es varen declarar -ja ho ha dit vostè- a partir de l'any 93 els espais protegits Xarxa Natura 2000 a l'illa de Menorca que, hem de recordar-ho, representen un 39% del total del seu territori.

També és molt positiu per tenir coneixement del que es du a terme per part de la resta de membres de la xarxa de reserves. Aquestes coses, per allò que serveixen és per comparar un poquet el que feim nosaltres aquí amb el que fan a la resta d'indrets.

El reconeixement de Menorca com a Reserva de la Biosfera s'ha de continuar potenciant sense cap dubte, però no ha de vista aquesta figura com a un impediment per al desenvolupament de l'illa, sinó com a una oportunitat per al creixement sostenible, per aconseguir un equilibri entre el desenvolupament social, econòmic i el medi ambient.

Dic això perquè crec que és qüestió de cercar aquest equilibri, perquè de poc serviria tenir un territori ple de sostenibilitat ambiental, però cada vegada amb menys població o amb una població que perd benestar i dic això, perquè -per aquells que no ho sàpiguen- encara hi ha llocs que no disposen d'electricitat de la xarxa, hi ha bastants d'indrets que els falta cobertura telefònica o els falta possibilitat d'internet, etc. Crec que tot això no ha de ser o no hauria de ser incompatible amb la figura de Menorca Reserva de la Biosfera.

Per resumir, he de dir que el Govern fa una molt bona valoració d'aquesta nominació i col·laborarà en tot el possible perquè les actuacions que es duuguin a terme dins aquest marc siguin tot un èxit.

Gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 1203/12, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a escollir llengua per al primer aprenentatge.

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta, RGE núm. 1203/12, relativa a escollir llengua per al primer aprenentatge, que formula la Sra. Esperança Marí i Mayans del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Conseller, durant aquestes tres primeres dècades d'autonomia hem aconseguit una cosa que podria semblar miraculosa, però aquí la tenim, en un àmbit de la nostra societat, en uns dels pocs, ens apropam mínimament al que marca la llei sobre política lingüística.

L'educació a les nostres illes és quasi bilingüe, no ho és la justícia ni la seguretat ni ho són les notaries ni tants altres àmbits, però mitjançant l'educació hem pogut aconseguir que hi pugui haver un mínim d'igualtat d'oportunitats entre els ciutadans de les Illes Balears perquè una majoria, almanco dels que han estat escolaritzats, coneixen avui les dues llengües. Ara, emperò, vostès posen tot això en perill.

Per això, li voldria demanar quines mesures té pensat arbitrar el Govern perquè en poder escollir llengua per al primer aprenentatge no s'estableixin guetos d'infants unilingües en castellà a les escoles de les Illes Balears?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president. Gràcies, Sra. Diputada, ben al contrari, el que preveu aquesta llei és que no existeixin guetos lingüístics. Entenem? Si vostè repassa el 22.3 de la Llei de normalització, apart del 18 que el coneix ja quasi tothom perquè s'ha fet famós el dret d'elecció per part de pares i mares en nom dels seus fills de la primera llengua d'aprenentatge, que el Superior de Justícia ha acabat d'explicar una vegada més que es refereix a infantil i primer cicle de primària, el 22.3 prohibeix la segregació d'infants per raó de llengua.

Per tant, per acceptar amb els termes ben precisos la Llei de normalització lingüística mai no hem pensat a crear guetos monolingües.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí, gràcies, president. Li esmentaré l'anàlisi que va fer l'equip independent que fa el seguiment de la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries, CELROM, per a Espanya l'any 2008, és l'última anàlisi diagnòstica que s'ha fet sobre la qüestió i ho deia molt clar: "Els alumnes que a llocs on hi ha dues llengües oficials aprenen en la llengua del territori - allò que aquí anomenam llengua pròpia- acaben dominant les dues llengües oficials", però en canvi també deia l'informe, també ho deixava claríssim "els alumnes que aprenen en castellà i només tenen la llengua pròpia del territori com a assignatura no saben les dues llengües, sinó que a la pràctica sempre són monolingües en castellà".

Clar i ras, Sr. Conseller, la lliure elecció de llengua no és tan lliure perquè retalla la llibertat dels que trien la llengua oficial de l'Estat. Aquests queden unilingües, mentre que els que trien la llengua pròpia de la comunitat saben les dues. Si a les Balears permetem la suposada llibertat que suposa la suposadament lliure elecció de llengua s'establiran guetos, no en tenguim cap dubte.

El Govern del PP ha deixat ben clar que no accepta la màxima, per a mi totalment elemental, que si hem de viure junts, ens hem d'educar tots junts. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Amb tot el respecte, Sra. Diputada, qui li ha dit que el Partit Popular no accepta que si hem de viure junts, hem de conèixer les dues llengües junts? Coneix algun centre en aquesta illa que separi per llengua? Coneix que algun centre (...) ha rebut instruccions de separar infants per llengua? Jo no. Vostè m'ho digui i immediatament hi enviarem la inspecció.

El que li deman és, està disposat a no complir l'article 18 com fins ara? Està disposat? Jo no. Està disposat a no acatar el que diu el Tribunal Superior de Justícia? Jo no. Està disposat a no acatar el que diu el Constitucional? Jo no. Nosaltres sí prenem i pensam que un model bilingüe es basa a conèixer les dues i per cert, poder triar la llengua de primer ensenyament.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.7) Pregunta RGE núm. 1204/12, de l'Hble. Diputada Sra. Rosamaria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retalls al sector educatiu.

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta, RGE núm. 1204/12, relativa a retalls del sector educatiu, que formula la Sra. Rosamaria Alberdi i Castell, diputada del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Bon dia, conseller, des de fa setmanes els pares, les mares i l'alumnat d'aquesta comunitat autònoma han començat a mobilitzar-se. Com bé sap, el sistema educatiu, tot el conjunt del sistema educatiu és massa responsable perquè aquestes mobilitzacions siguin... vinguin produïdes per la irresponsabilitat, per la feina fàcil, per no voler fer altres coses. Quan es mobilitza el sistema educatiu es mobilitza perquè el sistema no funciona, perquè hi ha problemes insuportables, passen fred, no tenen despeses per pagar la calefacció, no poden fer el funcionament del centre i qui els hauria de donar solucions, com que no els en dona, es desesperen i es posen a fer allò que no volen fer, que és mobilitzar-se, aturar-se i fer tancades.

Jo li pregunto, Sr. Conseller: com pensa respondre vostè a les mobilitzacions que té programades la comunitat educativa davant els problemes realment insostenibles als quals fa front?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Que no tenen calefacció ho diu vostè, tots en tenen. Segona...

(*Alguns aplaudiments*)

Segona, en tenen tots... pot mostrar els diaris i pot mostrar el que vulgui, li record que la darrera manifestació feia una setmana que la tenien en marxa, primer.

Segona qüestió, em vaig reunir ahir amb tots els directors que em confirmaren que la comunitat educativa no es mobilitzarà. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Sr. Bosch, per favor, no baixi el nivell d'aquest parlament, no baixi el nivell d'aquest parlament.

(*Remor de veus*)

No defugi el problema. Fa vuit mesos que governen, no ens va bé a aquesta comunitat amb vostès, no saben aturar el dessagnament de l'atur, no saben reduir el deute i quan a vostè se li acudeix una solució per al sistema educatiu, l'única solució que li acudeix és pujar 9 euros -9 euros- la taxa que, com vostè bé sap, és voluntària. En aquest país l'educació és gratuïta, no tenim cap obligació, no tenen cap obligació, és clar que tots els pares volen pagar 40 euros perquè els nens rebin la bona educació, és clar que sí.

El que passa és que ara en aquest moment hi ha nens que arriben a les escoles sense haver esmorzat, així mateix, i que hi ha professors que fan bosses -i vostè ho sap perfectament perquè segur que li ho han dit els directors- perquè esmorzin i ara amb la seva solució... la seva solució és una solució tan perversa perquè dóna la responsabilitat als pares, donin aquesta injecció de diners, i quan els pares no puguin respondre i els centres no puguin exigir-ho la responsabilitat caurà un altre cop sobre els centres.

Jo li pregunto, conseller: com és que a vostè no se li acudeix altra cosa que trencar l'equitat? i com és... què farà quan realment els pares no puguin pagar això? Què farà? Aquesta és la cosa que vostè ha de contestar, és la seva responsabilitat, això ha de contestar-nos, no rebaixi el nivell d'aquest parlament.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Parlaré a poc a poc perquè els que piulen ho diguin talment, la veritat, i no ho tergiversessin. Sabeu qui ha dit "*surtin a la calle*"? El seu *jefe*, Rubalcaba, que aquest cap de setmana diu "*ha llegado el momento que después del debate interno salgan a la calle para contrarrestar la propuesta política de auténtica revolución conservadora*". Qui prepara per anar als carrers és el Sr. Rubalcaba.

La comunitat educativa m'ha assegurat que aquests dies hi haurà classe a tots els instituts. Els sindicats m'han assegurat que hi haurà classe i estic segur que hi haurà classe a aquests instituts, perquè no es volen rebotar, no volen fer res més que complir la seva feina.

Pujar un euro mes/alumne una aportació voluntària del 2002 -del 2002- el 2012, ja voldrien que les pujades que vostès varen fer haguessin estat d'aquest caire en deu anys. Per tant, un euro al mes no és cap animalada. Estic interessadíssim a tenir un nivell ben elevat i vostès facin-s'ho mirar, com quan Rubalcaba va dir que posaven mantes als instituts per poder enviar els alumnes a Lapònia, qui és que rebaixa el nivell d'aquest parlament? Digui-ho al seu secretari general. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 1205/12, de l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a beques universitàries.

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta RGE núm. 1205/12, relativa a beques universitàries, que formula la Sra. Cristina Rita i Larrucea del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sr. President. Aquesta pregunta va adreçada al conseller d'Educació i Cultura i es formula arran de les declaracions que ha fet el ministre d'Educació sobre les beques universitàries en què posava en dubte l'actual sistema on són un dret de totes les persones que compleixen els requisits per accedir-hi que són econòmics i acadèmics.

Deia el Sr. Ministre que s'havien de revisar els mecanismes d'accés a la beca i també el mecanisme de manteniment "*porque ahora -cito textualment- a partir de un determinado nivel económico se tiene derecho a una*".

Li sembla també, a vostè, malament que les persones amb un determinat nivell econòmic -que sol ser baix- tinguin dret a una beca?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies. Tot esperant la definitiva proposta del Sr. Ministre, la informació que tenc és que aplicarem els mateixos criteris que aplicàvem en renda econòmica i tendrem en compte el mèrit de l'alumne com la gran majoria de països de la Unió Europea, gairebé tots tenen una combinació de mèrit i situació econòmica.

La informació de la qual dispòs i lògicament d'unes declaracions em sembla que no és una informació absolutament viable, és que es tendrà en compte la mateixa situació actual en temes econòmics i també es donarà un pes al mèrit de l'alumne a l'hora de ser tramitada la seva sol·licitud de beca.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Sí, però això no és aquesta qüestió. Quan parlem de dret és que tots tenen dret a un nivell econòmic i després es valora l'acadèmic, però tots tenen dret a un cert nivell econòmic. Això hi és des de l'any 2005, en què aquestes beques són un dret per a tots aquells que compleixen aquests requisits de renda, però també requisits acadèmics, tot per un principi d'igualtat d'oportunitats, però el que no hauria de primar és el criteri de nota sobre el criteri econòmic.

Nosaltres no estam conformes que prevalgui el rendiment acadèmic, perquè en general aquest va unit també al nivell de renda. Treuen un millor rendiment econòmic... acadèmic, perdó, aquells alumnes que no han de compaginar els estudis amb la feina, per exemple, o que tenen unes condicions d'estudi més favorables a casa seva.

Consideram que s'han de compensar les desigualtats d'origen i lluitarem perquè tothom es trobi en les mateixes condicions de partida. També estarem vora la gent sortint al carrer per estar devora la gent, no en manifestacions, ha interpretat malament les paraules de Rubalcaba, sinó que estarem devora la gent i donarem suport a les seves reivindicacions perquè consideram que hem d'obrir la possibilitat d'estudiar a totes les classes socials i aquest ha estat un objectiu dels govern socialistes.

És per aquest motiu que el nombre d'alumnes que s'han beneficiat d'una beca o ajut ha crescut un 20% en vuit anys. No obstant això, el percentatge de l'alumnat becat als països nòrdics, als quals tant li agrada citar, és del doble. A més, havia crescut més aquests dos darrers anys en consideració a compensar les dificultats de les famílies en aquesta època de crisi.

La beca no és un premi, no és un privilegi, sinó que és un dret que ha de garantir la igualtat...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies...

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

...d'oportunitats i pensam que... un moment, estam per l'excel·lència en l'educació...

(*Remor de veus*)

...però una excel·lència sense equitat és elitisme. Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Si vol consumir part del meu temps, li ho cedeixo sense cap problema, eh? No voldria ocasionar cap problema amb el temps.

Jo li dic que la gran majoria de països de la Unió, els nòrdics no, els nòrdics realment van només a la situació econòmica, però aquest serà un altre debat, perquè els nòrdics dediquen tot un pressupost que aquí dedicam a educació infantil a la Universitat. Aquest és un tema que el podem discutir quan vulgui seriosament, però la gran majoria de països amb molt més bona situació econòmica que nosaltres, com per exemple França, Alemanya, Àustria, combinen sempre situació econòmica amb mèrit.

Això és el que el ministre ha dit. No li puc aclarir exactament el terme de quin pesarà, però li asseguro que ningú amb capacitat, per raó econòmica, estic segur que no quedarà fora i a més, hi afegirem la nostra contribució.

Moltes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 1196/12, de l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular, relativa a modificació de la jornada laboral dels empleats públics de Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta, RGE núm. 1196/12, relativa a modificació de la jornada laboral dels empleats públics de Balears, que formula el Sr. Alejandro Sanz i Benejam, diputat del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Gracias, Sr. Presidente. *Bon dia*, señoras y señores diputados. El Gobierno central, una de las primeras iniciativas que llevó a cabo fue el Real Decreto Ley de medidas urgentes en el ámbito económico en el que se establecían entre otras iniciativas aplicar las 37,5 horas como promedio semanal para el sector público estatal. Esta medida ha sido aplicada recientemente por muchas administraciones del Estado, fruto sin duda de la situación económica que hace que todos tengamos que remar en la misma dirección para luchar contra la herencia recibida por los anteriores gobernantes.

El Govern desde el primer minuto se ha puesto a trabajar para poner remedio a esta situación. Ha trabajado y está trabajando para poder reducir la deuda del anterior ejecutivo cifrada en 4.561 millones de euros -4.561 millones de euros-, deuda que se duplicó en los últimos cuatro años que gobernaron en nuestra comunidad autónoma.

En este sentido se han tomado medidas encaminadas a adelgazar la Administración con el objetivo de reducir el gasto público. Para nuestro grupo es fundamental poner freno al despilfarro económico al que estaba sometida nuestra comunidad y consideramos de vital importancia seguir apostando por la austeridad en las cuentas públicas.

Tal y como se ha explicado en los últimos días si nuestra comunidad autónoma aplicase la ampliación de la jornada laboral a las 37 horas y media semanales reduciríamos el gasto en más de 50 millones de euros al año, aparte de mejorar los servicios de atención al ciudadano por parte de la Administración.

Tan mala no debe ser esa iniciativa cuando, por ejemplo, el Ayuntamiento de Toledo, gobernado por el Partido Socialista cuyo reciente secretario general del Partido Socialista es el... de Castilla-La Mancha es el alcalde de Toledo ya ha aplicado esta medida de las 37,5 hora.

Por todo ello formulamos la siguiente pregunta: ¿cuáles son las medidas que aplicará el Govern de las Illes Balears entorno a la modificación de la jornada laboral de los empleados públicos de la comunidad autónoma de las Islas Baleares?

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONES PÚBLICAS (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, tal i com ja vàrem tenir ocasió d'explicar la setmana passada a qui enteníem nosaltres que havia de correspondre, en primer lloc, als agents socials, el Govern ha decidit incrementar la jornada laboral de tots els treballadors públics de la comunitat autònoma que passarà, com ha dit vostè, de les 35 hores setmanals a les 37,5 hores. Aquesta mesura va en la línia de les que ja s'han posat en marxa a altres comunitats autònomes, com vostè recordava també, i sense dubte és el camí que ens suggereix i marca el Govern espanyol per pal·liar la situació econòmica actual i també, especialment, millorar l'atenció al ciutadà. Aquest augment d'hores i, per tant, de la productivitat té una traducció econòmica calculada de gairebé uns 51 milions d'euros any. Concretament, té un valor afegit de 32.800.000 euros en el sector sanitari, 12.200.000 en el sector docent i al voltant de 5.700 i escaig en el sector de serveis generals.

Com es poden imaginar, i ho dic per algunes de les coses que hem pogut escoltar aquests darrers dies, aquestes xifres estan perfectament calculades en base a criteris comptables. Ni ens les hem inventat ni -per desmentir una altra acusació- milers de persones quedaran sense feina. Vull recordar que la suspensió del nomenament d'interins, de les productivitats i de les hores extraordinàries ja s'apliquen i formen part del mateix paquet de mesures de contenció.

Sobre l'ampliació de la jornada dels funcionaris, cada mesa sectorial negociarà com es distribueix l'horari, parl d'aplicar el concepte de flexibilitat mentre que en el cas del personal laboral aquest augment de jornada s'haurà de negociar en funció dels diferents convenis col·lectius. Entenc, i entenem tots, que no és una tasca fàcil i sabem que demanam un altre esforç afegit, però si volem sortir d'aquesta situació de crisi hem de prendre decisions que ajudin a sortir-ne entre tots i entenem que aquesta és una bona mesura per col·laborar en aquest sentit.

I.10) Pregunta RGE núm. 1200/12, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cogestió dels aeroports a les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Desena pregunta, RGE núm. 1200/12, relativa a cogestió dels aeroports de les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Maria Asunción Pons i Fullana del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Sí, gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. La condició de regió insular de la nostra comunitat autònoma implica que els ports i els aeroports tinguin una importància estratègica en configurar-se com les úniques vies de comunicació per canalitzar el trànsit de passatgers i mercaderies entre les Illes, entre Balears i la península i també entre l'arxipèlag i l'estranger. Així ho va exposar el conseller de Turisme, Sr. Delgado, a la reunió celebrada el passat 24 de gener amb la nova ministra de Foment, a qui va demanar la cogestió aeroportuària. Vull destacar la situació de doble insularitat a Menorca, Eivissa i Formentera que provoca desavantatges i desigualtats amb elevats sobrecosts, importants problemes de connectivitat i cohesió territorial perquè el problema del transport aeri a Balears no es resol augmentant les subvencions a les companyies com va fer l'anterior govern del pacte que va duplicar les ajudes, va gastar 5,7 milions en quatre anys, en va deixar sense pagar més de 2,5, però aquests doblers no han suposat un augment en el nombre de passatgers.

En canvi, el nou govern balear i el nou consell de Menorca han fet feina des del primer dia per resoldre les dificultats de la insularitat. En aquella mateixa reunió el conseller Sr. Delgado també va demanar l'obligació de servei públic per a les rutes Balears-península i ja ha aconseguit una resposta positiva, l'anunci d'aquesta declaració per al trajecte Madrid-Menorca, tota vegada que Menorca havia quedat sense vols directes a Madrid aquest hivern. En dos mesos del Govern del Sr. Rajoy i del nou govern balear s'ha fet i aconseguit més que en tot el mandat de Zapatero i el Govern del Pacte que a més d'arruinar la nostra comunitat autònoma no va saber resoldre el greu problema del transport aeri. Consti, per tant, la felicitació del nostre grup a aquest esforç i a aquesta sensibilitat que demostren els nous governs del Partit Popular.

Però avui volem conèixer quins són els plantejaments per millorar el model de gestió dels aeroports d'aquestes illes. Per tant, Sr. Conseller, en quins termes ha demanat al Ministeri de Foment la cogestió dels aeroports de les Balears?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sra. Diputada. Efectivamente, el tema de la cogestión aeroportuaria junto con la declaración de servicio público han sido los grandes temas tratados. Efectivamente parece que hay indicios de buenas noticias que deberán ser confirmadas por nuestro presidente, que ha estado hablando prácticamente a diario con la ministra de Fomento y que es sin duda el gran artífice de este logro en el caso de que sea confirmado en las próximas semanas.

En cuanto al tema de la cogestión aeroportuaria, el Gobierno balear defiende desde el principio la titularidad pública de los principales aeropuertos por ser infraestructuras absolutamente estratégicas para nuestros intereses económicos y sociales, pero también defendemos el sistema de descentralización de la gestión aeroportuaria para aplicar las estrategias más apropiadas a cada uno de nuestros aeropuertos y por supuesto para tratar correctamente el hecho insular i el hecho de la doble insularidad. Defendemos también la máxima participación en los órganos decisorios de la gestión aeroportuaria de nuestras islas, tanto de los agentes socioeconómicos como lógicamente de las instituciones para aplicar nuestras políticas o, por lo menos, hacer saber nuestras sugerencias en temas de tarifas, en temas de decisiones comerciales, de planificación, en cuestiones operativas, etc.

Salvando las distancias con lo que ya existe, en tema portuario hay una figura de gran tradición que, como conocen ustedes, es la Autoridad Portuaria de Baleares, entonces aplicaríamos o vamos a sugerir la creación de la autoridad aeroportuaria de Baleares que bajo, lógicamente, su paraguas estarían los distintos aeropuertos de las Islas Baleares y, por supuesto, por encima de ella estaría la gestión del Ministerio de Fomento a través de AENA, a través de Aeropuertos Españoles, SA. Lógicamente, esta entidad, la autoridad aeroportuaria de Baleares, tendría personalidad jurídica propia y plena capacidad de obrar, como tiene de hecho la Autoridad Portuaria de las Islas Baleares. Esta fórmula permitiría poner en marcha nuestras políticas, la participación de las instituciones en la gestión aeroportuaria de las Islas Baleares, por supuesto también, la participación de los agentes económicos y sociales, i por supuesto nuestras políticas de tasas y de tarifas y a la vez se tendrían en consideración las opiniones de cada uno de los aeropuertos de las Islas Baleares para poder así tratar correctamente el tema de la insularidad y de la doble insularidad. Muchas gracias.

I.11) Pregunta RGE núm. 1329/12, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dimissió del sotsdirector d'IB3.

EL SR. PRESIDENT:

Onzena pregunta, RGE núm. 1329/12, presentada en substitució de la RGE núm. 1206/12, relativa a dimissió del sotsdirector d'IB3, que formula la diputada Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, la setmana passada mentre vostè era a la Comissió d'Assumptes Institucionals parlant d'IB3 dimitia el Sr. Palazón. Davant aquest nou escenari, té intenció el Govern de consensuar el Consell de Direcció i el director general d'IB3? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sra. Diputada, nosotros siempre hemos intentado el consenso desde el inicio en cuanto a la figura del director general de IB3, pero ante la negativa de ustedes de no querer negociar nada este gobierno tiene la responsabilidad de gobernar, por lo tanto, hemos de seguir avanzando. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies. És a dir, no. És inaudit, Sr. Conseller, que en vuit mesos al Govern del PP li hagin dimitit dos directors, el Sr. Terrassa i el Sr. Palazón, i els dos pels mateixos motius, exactament, la intervenció política que ha exercit el PP directament dins IB3. Esper, Sr. Gómez, que en el Parlament no esgrimeixi els romàntics motius que vostè va voler vendre a l'opinió pública, perquè ha enganat tothom, Sr. Conseller, els diputats el passat dia 22 de febrer a la comissió, la Mesa Audiovisual provocant que el Sindicat de Periodistes s'hagi desmarcat i que l'Associació de Productors de les Illes hagin fugit i deixat la Mesa Audiovisual. I la cirereta del pastís, voler nomenar un exsenador del PP com a director general, que supòs que no és pel seu carnet de la biblioteca municipal que l'han agafat.

S'imagina vostè, Sr. Conseller, que en uns anys el Partit Socialista proposés el Sr. Antich de director general d'IB3? Això és inimaginable. I la darrera proposta, que sembla ser que va en el proper ple perquè avui mateix ens han repartit una proposta de l'ordre del dia per al Ple del Parlament del proper dimarts, l'elecció de membres del Consell de Direcció i del director d'IB3.

Però després de la crítica, Sr. Conseller, ve la proposta en positiu, el meu grup està disposat a negociar intensament tota aquesta setmana, sense més demores, no li demanam més temps, perquè ara sí que hi som a temps, si no dimarts que ve la seva proposta no serà la del Govern serà la del Partit Popular, i el que és més greu, amb un exsenador del PP de director general i un consell de direcció monocolor, tot del PP, això es podria arribar a confondre amb l'executiva del Partit Popular, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sra. Diputada, es su particular criterio, pero para nada se ajusta a la realidad. Que yo sepa desde el inicio de toda esta historia desde que dimitió el Sr. Pedro Terrassa hemos intentado negociar con ustedes y hemos puesto toda la carne al asador por llegar a un consenso, pero ustedes, ustedes, no quisieron negociar porque prefirieron tener a un conseller al frente del ente público para poder atacar y para hacer ruido. Esa fue su responsabilidad. Miren si estábamos dispuestos a llegar a un acuerdo que hicimos la propuesta de la Mesa Audiovisual en cuanto a la figura del director proponerla y el resto de miembros, de los ocho, les dábamos el 50%, el 50% para ustedes y el 50% para nosotros. No podíamos llegar a más. Con una particularidad, que nosotros proponíamos a gente del entorno de la Universidad y gente del sector, ustedes, a comisarios políticos.

Mire, señora..., sí, sí, mire, en cuanto al criterio para nombrar al director no hemos variado ni un ápice desde el principio, las propuestas de la Mesa del sector audiovisual siempre han sido respetadas por nosotros y en este caso, ante la negativa de pactar o de negociar ustedes, en este caso ha sido muy patente la propuesta de la Mesa y de hecho comparecieron conmigo en rueda de prensa para manifestarlo así. Desde luego, hay bastante diferencia con la actitud de ustedes, porque aún recuerdo cuando nombraron al Sr. Antoni Martorell que lo impusieron y recuerdo a Rosa Estarás declarándose en rebeldía porque ustedes lo pusieron de una forma unilateral, con un inri más, que además ustedes incumplieron un compromiso electoral suyo donde dijeron que el nuevo director lo nombraría este parlamento por dos tercios de esta cámara y se lo comieron.

Miren -y se lo comieron-, miren, señores diputados, ustedes no están en disposición de dar lecciones a nadie y no lo están porque tienen un pasado, un pasado, un pasado triste desde luego para esta tierra debido a la aplicación de las políticas irresponsables que han venido aplicando en el pasado. Y, para más inri, ahora, como ha dicho un compañero de Gobierno, intentan echar la gente a la calle para que protesten en contra del Govern por algo de lo que son ustedes los responsables. Mire, ustedes son previsibles, siempre hacen lo mismo, cuando están en la oposición sacan el manual de demagogia en contra del Govern cuando su responsabilidad en este...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Sr. Conseller, per favor.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

... caso no es menor. Mire, no estamos para políticos de bajo vuelo. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.12) Pregunta RGE núm. 1195/12, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conclusions de la reunió de presidents de l'Euroregió del passat 13 de febrer.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 12, RGE núm. 1195/12, relativa a conclusions de la reunió de presidents de l'Euroregió del passat 13 de febrer, que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. El 2004 es produí la declaració constitutiva de l'Euroregió Pirineus-Mediterrani la qual actua com a instrument de coordinació política de les diferents regions de la Unió Europea, entre les quals es troba la comunitat autònoma de les Illes Balears juntament amb altres regions d'Espanya com Catalunya, Aragó i altres regions franceses. Entre els seus objectius hi ha donar suport a projectes de diferents actors socials, econòmics i institucionals dels territoris respectius. Des de l'any 2009 es dona la constitució de l'AECT, Agrupació Europea de Cooperació Territorial, com a instrument jurídic amb personalitat jurídica pròpia amb la intenció d'ajudar a l'Euroregió a aconseguir els seus objectius de cooperació transfronterera, transnacional i interregional, així com també la cohesió econòmica, social i territorial de les regions que la integren.

Després de vuit anys de la creació de l'Euroregió ens agradaria saber, Sr. Conseller, quina és la utilitat que aquesta suposa per a la nostra comunitat autònoma i quines actuacions pensa dur endavant el Govern de les Illes Balears. En aquest sentit, el passat 13 de febrer vostè va assistir a la reunió de presidents de l'Euroregió a Barcelona on es va arribar a una sèrie de conclusions que marquen les estratègies que ha de seguir l'Euroregió i les institucions que la integren. Per això, ens agradaria saber, quines són aquestes conclusions i els projectes que es varen dissenyar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Sí, muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Diputado. Mire, en la pasada reunión de la Euroregión quedó de manifiesto que la Euroregión ya ha superado el período de fundación y ya está embarcada en la elaboración de grandes proyectos de coordinación y de cooperación entre todos los miembros que conforman la Euroregión. La innovación, los estudios superiores, la cultura, el desarrollo sostenible sin duda van a

formar parte de la agenda de los próximos años de la Euroregión. El objetivo principal, sin duda, es crear un polo, el polo de cultura más grande y más importante al sur de Europa. Por parte del Govern estamos participando en todas aquellas mesas sectoriales que están conformadas, pero especialmente en algunos proyectos que tienen gran importancia para nuestra tierra, por ejemplo, tenemos el proyecto del Creamed, que es un vivero de empresas, del cual tendremos la ocasión de acoger el tercer foro en diciembre que se realizará aquí en Baleares. Participamos en este proyecto a través del Parc Bit.

También participamos en el proyecto del Eurocampus, que tiene una gran importancia ya que acoge a más de 500.000 estudiantes y más de 45.000 investigadores. Por lo tanto, trabajamos de una forma intensa con la Universidad, con la finalidad de conseguir el mayor éxito de este proyecto. También son importantes las actuaciones que hacemos en el campo de la cultura. En definitiva, Sr. Diputado, en estos momentos de crisis yo creo que es el momento de permanecer unidos, creemos que la unión hace la fuerza y si apostamos firmemente por la Euroregión, como lo estamos haciendo, creemos que el retorno para nuestra comunidad autónoma y para cada una de las regiones que conformamos la Euroregión pueden ser muy importantes. Muchísimas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, queremos animarle desde nuestro grupo parlamentario a que continúe con esta línea, con el proyecto de la Euroregión. Creemos que es un proyecto estratégico y que a través de la colaboración y de la cooperación con otras regiones europeas nuestra presencia en Europa y todo lo que podamos conseguir de las instituciones comunitarias será altamente positivo. Muchas gracias.

I.13) Pregunta RGE núm. 1207/12, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a interrupció voluntària de l'embaràs.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 13, RGE núm. 1207/12, relativa a interrupció voluntària de l'embaràs, que formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia, Sr. President. Bon dia, Sra. Consellera. A l'anterior legislatura la interrupció voluntària de l'embaràs s'atenia de manera eficient i sense problemes, ara fa tres mesos que vostè va decidir canviar la manera d'atendre aquest problema de salut. Per això, li demanam si està satisfeta de com s'atén actualment la interrupció voluntària d'embaràs.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut i Família.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui).

Gràcies, Sr. President. Jo crec que és prest per fer una valoració perquè el circuit fa poc temps que funciona i encara no es tenen les dades processades, per exemple, del mes de febrer que encara no ha acabat. Però li puc dir que les interrupcions voluntàries de l'embaràs es realitzen en els centres públics, en els hospitals del sector o a l'hospital Verge de la Salut i que en casos extraordinaris es treballa amb el consentiment de les clíniques privades autoritzades per des dels centres públics trametre-les i pagar amb càrrec al pressupost d'Insalud les despeses. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies. Sra. Consellera, crec que hauria de demanar informació. Avui ens trobam que encara hi ha dones que paguen, hi ha dones que no han cobrat, hi ha dones que avorten perquè se'ls faciliten uns bons per no tenir recursos, hi ha hospitals públics que ho atenen parcialment, però hi ha hospitals que són referents de la meitat de la població de Mallorca que s'han declarat objectors i no atenen aquest problema de salut. Ara sabem, efectivament, que hi ha dues clíniques privades que no accepten la resolució del contracte unilateral i que estan pendents, entre d'altres coses, de la seva indemnització. Hi ha una clínica que sí, no sabem quina indemnització, i ja és curiós que la metgessa d'aquesta clínica, probablement passi a ser contractada per un hospitalet públic per fer interrupcions voluntàries d'embaràs.

Avui mateix, els hospitals que podem dir complidors, encara estan pendents de moment de recursos humans i reconeixen que necessiten externalitzar el 30% d'aquestes situacions a centres privats que no tenen vincle jurídic. No es tracta de tenir consentiment, es tracta de tenir un vincle jurídic. I no li sembla, Sra. Consellera, que tres mesos després d'haver pres la decisió, tot això hauria d'estar solucionat? Després de tres mesos, es continua vulnerant una llei bàsica d'aquest país i vol dir que es continua negant un dret fonamental de les dones. Ha convertit un problema de salut en una carrera d'obstacles.

Què vol que opinin les dones, les ciutadanes d'aquestes illes, que vostè és incompetent, que vostè és irresponsable o que les menysprea?, perquè on no hi havia un problema, vostè ho ha convertit en un problema, un problema que necessita discreció, sensibilitat, professionalitat i cura. I crec que ja és ben hora després de tres mesos d'haver canviat com s'aborda un problema de salut, que aportí solucions reals. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Thomàs, jo no sé si vostè després de vuit mesos de ser a l'oposició, encara no s'ha adonat i no sap què pensen de vostè els ciutadans. Vostè utilitza un problema molt greu de les dones com a arma per llançar contra el Govern, buscant el titular fàcil i fent demagògia en un tema molt delicat. Repeteix setmana rere setmana el mateix, mentre nosaltres treballam per buscar solucions i naturalment per complir la llei.

Jo li he dit que les interrupcions voluntàries dels embarossos s'estan duent a terme en els hospitals públics. Els que són de menys de nou setmanes es realitzen, com vostè sap, amb tractament farmacològic i es fan en els serveis de ginecologia dels hospitals de sector, excepte a Son Espases que es realitzen a l'Hospital Verge de la Salut.

Quant a les interrupcions voluntàries d'embaràs sense patologia associada en embarossos d'entre nou i catorze setmanes, es fan mitjançant intervenció als hospitals del sector. I en el cas que no sigui possible, també es derivaran a l'Hospital Verge de la Salut. Tots els hospitals públics assumeixen les interrupcions voluntàries de l'embaràs terapèutiques. I com li he dit, en els centres privats acreditats es té el consentiment per enviar des dels centres públics i amb càrrec a ib-salut els casos, com diu la llei, quan sigui impossible fer-ho en els centres públics.

Jo li vull recordar, Sr. Conseller, que vostè ho feia a través de centres públics, nosaltres ..., privats i nosaltres hem canviat la manera de fer-ho. Però també li vull recordar que vostè sí que va tenir sots i temps d'adequar el projecte de Son Espases a l'entorn rural i al mateix temps trencava un conveni de neurocirurgia, fins i tot per a casos urgents a l'illa d'Eivissa on no hi ha aquest servei, posant en perill la vida de moltes persones. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.14) Pregunta RGE núm. 1199/12, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cinquena llibertat de l'aire.

Pregunta número 14, RGE núm. 1199/12, relativa a cinquena llibertat de l'aire que formula el Sr. Diputat Carlos Veramendi i Mestre del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidente. El reconocimiento expreso de que el hecho diferencial de la insularidad provoca unos efectos negativos en la conectividad aérea de residentes y turistas, es de suma importancia para los intereses de nuestra comunidad autónoma.

Consciente de ello el Govern desde el primer momento se ha puesto a trabajar desde diferentes aspectos para solucionar tales efectos negativos, cosa que ni se propusieron otros. Hay que destacar la importante iniciativa del Fórum de los Archipiélagos, el primero llevado a cabo en Santa Cruz de Tenerife, que tendrá continuidad en ediciones sucesivas, donde se reunieron representantes institucionales, patronales y empresarios turísticos, encabezados por los presidentes de las Islas Baleares y Canarias, comunidades autónomas que suponen el 50% de la industria turística nacional, para tratar problemas comunes, principalmente, como he dicho antes, la conectividad aérea, consensuando una postura y reivindicaciones conjuntas respecto de los temas comunes, entre otros, la aplicación de esta llamada libertad de transporte externo consecutivo o quinta libertad del aire en nuestros aeropuertos. Esta libertad forma parte de unos derechos relativos a la aviación comercial, definidos en la Convención de Chicago de 1944. Esta libertad aérea de carácter comercial es el derecho de tomar y desembarcar pasajeros y carga con destino o procedente de terceros países.

Consciente de su importancia tal iniciativa, entre muchas otras, también fue trasladada por el conseller de Turismo, el Sr. Delgado, a la ministra de Fomento en la reunión del pasado 24 de enero. Por ello, Sr. Conseller, ¿qué importancia para nuestra comunidad autónoma la aplicación de la quinta libertad del aire propuesta por el Govern de les Illes Balears?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Diputado. Este es otro de los puntos que demuestra la importancia que nuestro presidente y el Gobierno están dando al tema de la conectividad aérea y al tema del funcionamiento de nuestros aeropuertos, porque de hecho fue una idea traída del foro que usted ha mencionado en las Islas Canarias por nuestro propio Presidente, tras conversaciones con el Ministro de Turismo.

Bueno, voy a intentar dar cuatro pinceladas de lo que es la quinta libertad en sí, para luego analizar cuáles creemos que son para nosotros los beneficios que podría otorgar a las Islas Baleares. La quinta libertad es aquella que una vez suscrita, concede un derecho a una aeronave de un estado concreto a embarcar pasajeros, correo y carga de un estado A, que se dirige para transportarlos a un estado C, pero con una parada en un estado B. Con la idea de que el concepto se complementa con el

hecho de que el viaje entre B y C sea una continuación del trayecto inicial entre A y B.

Se suscribe a través de acuerdos multilaterales o acuerdos bilaterales bastante complejos y últimamente siempre bajo la cobertura conjunta de la Unión Europea y es normalmente imprescindible el apoyo y colaboración del Ministerio de Asuntos Exteriores. Hasta ahora normalmente intervenían siendo aplicadas por lo que se llamaban líneas de bandera, que son líneas nacionales, que se dedicaban única y exclusivamente a vuelos regulares. En su momento, siendo vicepresidente del Gobierno canario, el actual ministro de Turismo ya apostó por la quinta libertad, para que fuera aplicada en los aeropuertos de las Islas Canarias.

¿Qué permitiría la quinta libertad? Es el segundo de los puntos, lógicamente potenciar todo nuestro sistema de *hub* aeroportuario en las Islas Baleares, de manera que vuelos de tránsito, por ejemplo entre el norte de Europa y África, pudieran bajar en las Islas Baleares. Incluso entre América y Oriente Medio y también África, vuelos que inicialmente irían a África, podrían parar en las Islas Baleares y ello supondría una lógica mejora de nuestra conectividad, un mayor tránsito de personas y mercaderías, un incremento de los servicios aeroportuarios, un incremento de la actividad de las empresas de logística y, lógicamente, un incremento de puestos de trabajo asociados a los nuevos servicios.

Por todo ello, nosotros entendemos que es de gran importancia la aplicación de la quinta libertad para las Islas Baleares. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.15) Pregunta RGE núm. 1201/12, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pla específic del SOIB per als treballadors acomiadats d'Spanair.

Pregunta número 15, RGE núm. 1201/12, relativa a Pla específic del SOIB per als treballadors acomiadats d'Spanair i que formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. El tancament d'Spanair el passat mes de gener ha suposat una de les pitjors notícies des de l'àmbit de la connectivitat, dels usuaris i, per suposat, del mercat laboral d'aquestes illes dels darrers temps.

El Govern balear des del primer moment ha mostrat una reacció ràpida i coordinada, per tal d'oferir una resposta a totes les persones afectades des de diferents àmbits. S'han posat en marxa les diferents conselleries que de manera transversal, tenien alguna cosa a veure amb la crisi d'Spanair, com ja hem pogut comprovar en anteriors sessions d'aquest plenari, la Conselleria de Turisme, la Conselleria de Salut, mitjançant la Direcció General de Consum i per suposat, el SOIB com a organisme competent en les polítiques actives d'ocupació, i la Direcció General de Treball.

El tancament d'Spanair suposa l'acomiadament de 2.604 treballadors, 240 dels quals estaven a Balears, més els 100 de l'empresa Newco. Entre els treballadors afectats s'hi troben: tripulants de cabina, pilots, treballadors de rampa, de càrrega i descàrrega de maletes, serveis d'atenció als passatgers, mecànics d'avions i treballadors d'oficines. Tot i que l'ERO és competència de la Generalitat de Catalunya, els mateixos treballadors afectats de les Balears van demanar al Govern que prengués cartes en l'assumepte. I això és el que ha fet aquest govern.

No es tracta de donar preferències a uns aturats per sobre d'altres, ja que qualsevol persona aturada, mereix la millor atenció possible per part dels serveis públics. Tots tenen els mateixos drets i les mateixes obligacions; però sí que les dimensions del cas, l'elevat grau d'especialització dels treballadors afectats i el mal moment pel que passa el sector, mereix que es posin en marxa tots els protocols necessaris, per tal de facilitar la ràpida reinserció o reciclatge dels professionals.

Per això li demanam, Sr. Conseller, en què consistirà el Pla que es posarà en marxa des del SOIB per atendre els treballadors acomiadats per Spanair?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació, Cultura i SOIB.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president. Gràcies, Sra. Diputada. Efectivament, coincidesc amb vostè que partim de l'absoluta igualtat en el tractament de totes les persones que, per desgràcia, han perdut la seva ocupació, però també la transcendència que té per al sector aeronàutic, que és un sector estratègic per a les Illes Balears, per la circumstància d'una companyia amb una relació tan propera amb les illes, per origen i per les causes que varen fer que en un determinat moment, fins i tot treballadors d'aquí varen haver d'acollir-se a jubilacions anticipades o anar a fer feina a Barcelona, almanco periòdicament, o part del seu temps de tota la setmana, li he de dir que després de la reunió que vàrem tenir en el Consolat de la Mar, vàrem reunir de primera mà aquells punts que més els interessava, sent conscients i li puc dir que en aquest encontre, tots els representants dels treballadors afectats eren ben conscients -com li dic- que nosaltres tenim una intervenció, dins la capacitat que tenim, en no ser en aquests moments una empresa radicada a les nostres illes.

Li puc dir que entre les principals actuacions i encara no hem acabat que duim a terme, tenim les següents. La primera és la col·laboració amb el Servei Públic d'Ocupació estatal - Servicio Público de Empleo Estatal-, per tal d'agilitar la inscripció com a nous demandants primerament per poder tramitar el dret a rebre una prestació de desocupat i després facilitar la seva inscripció en el SOIB com a nous demandants d'ocupació.

La segona, fer un itinerari específic a les mateixes oficines mitjançant els orientadors laborals, dels distints perfils perquè n'hi ha alguns d'ells, lògicament, amb un perfil molt especialitzat i que creim que té unes perspectives d'inclusió en uns determinats sectors, superiors a altres que necessiten un reforç i una transformació, com tants de treballadors necessiten al nostre país, per tenir una major formació i una major capacitat; però en tot cas, tota la nostra atenció en un sector específic en aquests moments.

També ens demanaven els propis afectats, una especial cura en un perfil de tècnic d'alt nivell professional, com és el que s'ha vist afectat amb la supressió de nombrosos, per trasllat de les companyies aèries, llocs de feina de manteniment aeronàutic.

En aquest moment també li he de dir que encara farem més feina en la possibilitat que aquestes illes acullin l'únic centre nacional de referència de manteniment aeronàutic de tot Espanya, que podria també ser un lloc, u, on col·locar alguns professors especialistes, dos, on impartir determinats cursos d'especialització.

I si em permet, cal avançar en una idea que podríem pensar com a projecte estratègic de país, que seria tenir un centre multiplataforma, multicompanyia de manteniment aeronàutic.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.16) Pregunta RGE núm. 1202/12, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaracions d'interès autonòmic.

Pregunta número 16, RGE núm. 1202/12, relativa a declaracions d'interès autonòmic, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. A principis de l'any 2009 es va aprovar via decret llei a les nostres illes la normativa que va permetre les anomenades declaracions d'interès autonòmic, com a mesura per agilitar les inversions i atreure l'activitat privada. Curiosament el Govern en va fer un ús massiu, però només per a inversions públiques i va declarar en bloc d'interès autonòmic totes les inversions de cada una de les conselleries. Es desfigurava així el seu contingut i no va complir l'objectiu que es perseguia i que era atreure inversió privada.

En aquesta nova legislatura, en aquests vuit mesos, s'han aprovat dues importants declaracions autonòmiques de caire privat de dos grans projectes molt importants en quantia i objecte turístic com són el de Sol Melià a Magaluf i el de La Marina de Calvià. I s'ha posat en marxa un servei de seguiment d'inversions estratègiques, dependent de la Conselleria de Presidència, per garantir la seva execució.

En un moment on la inversió privada és clau per a la generació de llocs de feina, la feina d'aquest govern està plenament centrada en aconseguir agilitat, seguretat jurídica, reducció de tràmits, generació de credibilitat i solvència com a eina quasi exclusiva per impulsar l'economia.

Per això, Sr. Conseller, ens agradaria conèixer quins objectius persegueixen aquestes declaracions d'interès autonòmic aprovades recentment per Consell de Govern? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sra. Diputada, como usted sabe este gobierno desde el inicio de la legislatura, está trabajando firmemente en el apoyo de la iniciativa privada, porque creemos que en estos momentos de crisis económica es quien puede ayudar a impulsar la economía y a generar puestos de trabajo.

En este sentido, nosotros estamos en la obligación y estamos dando seguridad jurídica para crear un marco de confianza, que vuelvan a confiar en nosotros y que vuelvan a invertir. En este sentido estamos trabajando en esta línea y ya hemos puesto en marcha algunas iniciativas. Como por ejemplo y usted ya lo ha apuntado, hemos declarado algunos proyectos de interés autonómico y que lo hacen es reducir los plazos a la mitad, pasando siempre por todos los filtros y por todas las autorizaciones necesarias hasta su autorización.

También el pasado mes de octubre, como usted sabe, el Consejo de Gobierno aprobó lo que fue la gestión simplificada de inversiones, cuyo criterio principal fue establecer medidas concretas y claras para evaluar y para gestionar todos estos proyectos de interés autonómico. También hemos creado el servicio de impulso, de ayuda y de seguimiento a los proyectos de inversión estratégicos que está a disposición de cualquier persona, tanto física o como jurídica que quiera tramitar algún tipo de proyecto de estas características.

La función de este servicio es centralizar propuestas y ayudar en la tramitación de todos estos proyectos a lo largo de todas las administraciones concurrentes hasta llegar a su autorización. Es decir, este servicio intenta constituirse en interlocutor único para facilitar todas estas tramitaciones. Como usted muy bien ha dicho, hasta ahora hay dos proyectos que se han declarado de interés autonómico, que tienen prevista una inversión de casi 300 millones de euros y generarán casi 1.600 puestos de trabajo.

En definitiva, como usted muy bien sabe, este gobierno apuesta por la iniciativa privada, queremos crear ese marco de confianza y de seguridad para que vuelvan a invertir en nosotros, y para esto y en sentido, estamos trabajando en una serie de herramientas para facilitar la tramitación de todos estos proyectos.

Por lo tanto, yo quiero decirle que todas aquellas iniciativas que provengan de la iniciativa privada y que promuevan proyectos que sean social y económicamente importantes, medioambientalmente sostenibles y viables, encontrarán todo nuestro apoyo. Muchísimas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.17) Pregunta RGE núm. 1192/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a decret llei d'ordenació urbanística.

Pregunta número 17, RGE núm 1332/12, presentada en substitució de la RGE núm. 1192/12. Relativa a guardons per al Dia de les Illes Balears, la formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Sr. President, dia 23 de febrer s'ha publicat en el BOIB els Premis Ramon Llull de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Quatre agrupacions i sis persones a títol individual. Tots ells homes, a més d'una medalla d'or, també home.

Tots ells molt mereixedors probablement d'aquests premis. I els premis s'ha de dir que estan equilibrats territorialment. Però no ha tengut en compte la paritat, Sr. Bauzá, no hi ha ni una sola dona. Creu que el 2012 no hi ha cap dona mereixedora d'aquests premis?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia i moltes gràcies, Sr. Barceló. Jo crec que vostè oblida les dones que formen part de la Federació de la Colla de Ball i Cultura Popular d'Eivissa i Formentera, que són 190 dones.

Però bé, en qualsevol cas, nosaltres no hem afrontat la selecció de guardonats en funció d'una política de quotes, bàsicament perquè nosaltres no hi creim, en aquesta política de quotes. Si fos així, es donaria el cas que si es proposàs que tots fossin dones, vostè no hi estaria d'acord, perquè vol una política de quotes, en la qual nosaltres no hi creim.

Moltes gràcies, Sr. Barceló.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sr. Bauzá, efectivament aquí hi ha agrupacions on segurament hi ha dones, només faltaria! Estam parlant dels títols a nivell personal. La veritat és que hauria de demanar disculpes al col·lectiu de dones, són el 50% d'aquesta comunitat autònoma, i no li deman que apliqui una política de quotes, li deman que tengui en compte aquelles dones que tenen mèrits per estar en aquests premis. Si no en té nosaltres li podem donar noms, en l'àmbit cultural, empresarial, social, esportiu..., segur que en sortirien. De fet li propòs que d'aquí a dimecres convoqui el Consell de Govern per rectificar aquesta situació, i aprofiti perquè hi hagi qualque dona.

La veritat és que, llevat dels títols personals, les úniques dones que hi haurà seran les vídues que aniran el cercar els títols a títol pòstum, i vostè m'ho ha demostrat ara, vostès en el seu govern no tenen la igualtat en el cap, tot al contrari. De fet des que hi ha el seu govern s'ha retrocedit en aquest aspecte, s'ha retrocedit; el seu govern no és paritari, hi ha conselleries senceres en què tots els càrrecs són homes, conselleries senceres on tots els càrrecs són homes. De fet vostè va entrar a la presidència del Partit Popular i la negociació de la Llei d'igualtat entre homes i dones se'n va anar en orris, no va avançar, i no va ser possible aprovar-la, i de fet les dificultats que estan trobant les dones en qüestions tan sensibles com la píndola del dia després o l'avortament demostren el tarannà del seu govern. Rectifiquin aquesta situació.

Moltes gràcies, Sr. Bauzá.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Miri, si vostè el que intenta dir amb la seva pregunta és que aquest govern no creu en la igualtat, s'equivoca; si vostè el que vol dir amb la seva pregunta és que el president, que jo mateix, no crec en la igualtat, no només s'equivoca sinó que perd el temps. Però miri, li ho torn repetir: és que no hi crec, és que no hi creim, en la política de quotes, però allò realment dramàtic, allò preocupant, i de veres li ho dic, és que vostè dugui aquesta pregunta avui a la cambra parlamentària, perquè això demostra què és el que, a vostè, li preocupa i demostra el que tothom sap,

que està molt enfora dels vertaders problemes de la societat. Aquesta és la realitat.

(Aplaudiments)

I.18) Pregunta RGE núm. 1208/12, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reunió del Sr. President amb l'oposició.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 18, RGE núm. 1208/12, relativa a reunió del Sr. President amb l'oposició, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, una de les qüestions que mi em semblen molt importants és governar sabent estendre la mà, governant des del diàleg, des de la concertació social. La passada legislatura es va assolir un pacte per la competitivitat entre govern, institucions, sindicats, organitzacions empresarials i totes les institucions, 17 acords en temes molt importants per a les Illes Balears.

Jo des del principi de legislatura li recoman que faci aquesta política. Vaig pensar que vostè ho havia entès i per això ens havia convocat, al Sr. Barceló i a mi mateixa, dia 24 de gener, i per això li faig la pregunta: quina valoració fa dels resultats concrets d'aquelles reunions que vàrem mantenir en el Consolat de la Mar? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Armengol, i em permetrà -ja ho vaig fer telefònicament- que la felicitati, perquè així consti en acta, per la seva elecció com a secretària general de la seva formació.

Miri, el primer crec que és una valoració francament positiva, perquè crec que parlar, que ens asseguem i parlem sempre és positiu, i això també ens dona l'oportunitat d'escoltar diferents alternatives, diferents propostes. Per això el que es va produir fa unes setmanes va ser simplement una primera reunió, que torn repetir que crec que és molt positiva, que ens durà en futures reunions, segurament, si tenim entre tots aquesta intenció, a consensuar propostes i, sobretot, que siguin aquestes després traslladades amb reflexes puntuals a propostes concretes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada...

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, gràcies una vegada més. Jo li vaig dir des del principi: nosaltres estam a disposició per fer feina, no per fer fotos ni per fer teatre, en això no ens hi trobarà. En aquella reunió -està molt bé- vàrem parlar, però vàrem acordar unes coses, i fa més d'un mes.

Què vàrem acordar? Jo li vaig demanar un pla de xoc urgent contra l'atur i per reactivar economia; encara no ens han convocat. Vàrem acordar que, amb dues lleis molt polèmiques que estan en tramitació, la Llei general turística i la Llei de funció pública, que romp el consens en normalització lingüística, vostè obriria mesos de debat entre el conseller Delgado i nosaltres mateixos i el conseller de Funció Pública i nosaltres mateixos; ni ens han cridat ni ens han convocat. Vàrem acordar que era important parlar d'educació, dia 8 de novembre ja havíem acordat en aquesta cambra començar-nos a reunir per fer feina per un pacte per l'educació; des de dia 8 de novembre a ara ni ens han cridat, ni ens han convocat, ni hem parlat.

I el que és més greu, Sr. Bauzá: ens va parlar d'un possible pacte pel territori. Jo li vaig dir "idò parlem-ne; el seu conseller que ens convoqui i ens expliqui què pensa fer"; vostè em va dir: "Immediatament els convocarà". Bé, idò, el seu conseller no ens ha convocat, no ens n'ha parlat, i la resposta ha estat aprovat un decret llei de temes territorials i urbanístics amb nocturnitat i traïdoria, un decret llei que és una desregulació salvatge de la normativa territorial d'aquesta comunitat autònoma. Aquesta és la resposta del seu govern; jo li estenc la mà per parlar i per negociar, vostè em respon amb decrets lleis aprovats a cop de corró dels 35 diputats.

Sr. Bauzá, la forma de governar no és aquesta, la forma bona de governar no és governar pels 35 diputats; és pensar que hi ha més d'1 milió de ciutadans que mereixen ser escoltats, que mereixen participar, que mereixen ser tenguts en compte. Això és la bona democràcia. Per això li deman, Sr. Bauzá, que canviï. No ens valen les fotos, em val la feina feta. Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. President...

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Armengol. Miri, en fotos i reunions no ens guanyaran, tenim una bona hemeroteca que ens ho demostrarà, el temps, sobretot...

(Alguns aplaudiments)

...que no servien per a res, per a això, per a la foto.

Però, miri, jo vull passar per damunt d'aquesta demagògia perquè jo som aquí per a altres feines. Miri, nosaltres ens vàrem reunir, nosaltres ens vàrem reunir i vostè i jo, igual que amb el Sr. Barceló, vàrem acordar una sèrie de coses, i jo li vaig avançar una sèrie de coses -que va ser en privat però no hi ha cap problema- en les quals no estàvem d'acord: en el pla de xoc, no hi creïem, i, en determinades posicions davant un o altre, tampoc no hi creïem, i li ho vaig dir jo personalment. No sé on tenia el cap quan jo li parlava però, bé, jo li vaig dir el que li vaig dir. Això per una banda.

Segona; en determinades propostes i reunions vostè em diu que no es varen posar d'acord. Miri, el conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori li va telefonar en cinc ocasions; sí que va poder contactar amb el Sr. Barceló, però, miri, el dia 16 en dues ocasions l'horabaixa i el dia 17 en tres ocasions el matí. Supòs que vostè estava ocupada en altres feines.

Però bé, miri, nosaltres -li ho puc repetir- ens tornarem a asseure, la meua intenció és que ens asseguem, la qual cosa no significa que les seves propostes siguin les adequades. El temps ha demostrat que les seves propostes, la seva manera de gestió no és la que més es necessita a la nostra comunitat. Per tant fer el mateix que s'ha fet fins a la data, que és el que vostès han fet, no és una opció, no és una alternativa, perquè si no tenim el fruit d'aquella opció i alternativa que vàrem patir i que ara pateixen els ciutadans de les Illes Balears durant quatre anys.

Miri, Sra. Armengol, la societat no es mereix jugar amb demagògia, la societat es mereix jugar amb propostes, però no amb les mateixes que han estat les que ens han duit a aquesta situació. Moltes gràcies, Sra. Armengol.

(Aldarull a la sala)

II. Interpel·lació RGE núm. 133/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en educació.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 133/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en educació.

En nom del Grup Parlamentari Socialista per defensar aquesta interpel·lació té la paraula la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller d'Educació, en parlar d'educació m'agradaria explicar per què voldria que parlàssim específicament de la situació d'Eivissa, tot tenint en compte, emperò, el context general.

Eivissa pateix una situació de dèficit en relació amb la resta de les Illes Balears. Es tracta d'un dèficit que no és d'ara, ni de la passada legislatura, ni de fa dues legislatures, sinó que s'arrossega de més enrere. Eivissa ha estat la que ha sofert, juntament amb Formentera, unes transformacions més intenses durant les últimes dècades: hem rebut un percentatge de població nouvinguda més elevat, patim dèficit compartiu quant a inversions i infraestructures, tenim una societat més desestructurada que la mitjana de les Illes Balears. Per això també, i així i tot, volem constatar que a les Balears també estam en una situació diferent de la resta de comunitats autònomes. Patim des de molt enrere, des del moment mateix en què es varen fer les transferències en educació, uns dèficits que fan que no ens puguem comparar amb la resta de comunitats. Per tant, assentats aquests dos punts, passariem, això sí, a veure quins són els problemes que en aquests moments preocupen.

Primer de tot parlariem de la manca d'informació, que em pareix especialment greu, la manca de comunicació per part del Govern. La comunitat educativa en general a Eivissa està queixosa per la manca d'informació. En posaré un exemple que entendrà de seguida: vostè, Sr. Conseller, es va reunir ahir amb els directors de centres educatius de les Illes Balears, segons ens anuncien els mitjans de comunicació, quan la situació ja és d'una gran efervescència, crítica per tot arreu, i a mi em sembla, Sr. Conseller, que s'ha fet aquesta reunió davant les amenaces de mobilitzacions i no davant la situació crítica que patien aquests directors o que patien els diferents equips directius de les escoles i els centres de secundària. Augmentaran ràtios d'alumnes per aula i augmentaran les hores del professorat. No puc evitar recordar el diputat Sr. Gornés la passada legislatura quan clamava al cel contra l'augment intolerable de les ràtios d'alumnes a Menorca; supòs que en aquests moments el clam se sentirà del Consolat de la Mar als peus de la Mare de Déu del Toro.

Idò bé, tot això es fa a partir dels criteris establerts per la plantilla orgànica de centre, però, aquests criteris, no els van parlar amb els directors i les directores dels centres educatius afectats, no els van comunicar els canvis d'aquestes plantilles, i d'això parl quan em referesc a la manca d'informació i de comunicació. Tampoc no es varen reunir ni varen consensuar res ni informaren fluidament sobre la qüestió de la supressió de programes educatius, i així podríem continuar una bona estona.

Com volen que es respecti la figura del professor si vostès tenen aquesta manca de deferència cap a les directives, que els parlen, que els voldrien parlar, que els voldrien comunicar?

Seguint aquesta tònica, com ja hem apuntat també altres vegades es pot entendre en part, pel context que patim, que s'intensifiquin les retallades; es retallen programes, es retalla professorat, se suprimeixen programes sencers, es redueix la disposició per aules d'alumnat amb necessitats, s'afecta la formació professional, es redueixen els pressupostos, el servei de neteja i tot un llarg etcètera. Però la situació encara és més greu si tenim en compte les dificultats que tenen els centres per sortir-se'n en el seu dia a dia; el Govern deu molts diners als centres educatius, i aquests deutes fan que molts centres, tant d'Eivissa com del conjunt de les Illes, visquin ara mateix situacions límit. Certament no hem arribat als extrems que s'han vist a altres comunitats autònomes governades pel PP, com ara el País Valencià, i ha anat com un castell de cartes, perquè ha

actuat malament Educació, però s'hi ha afegit una gestió pèssima de l'ordre públic; esperem que no s'arribi aquí a aquests extrems, aquí a les Illes Balears.

En qualsevol cas no veim una planificació seriosa per part del Govern a l'hora de parar el cop i de racionalitzar els recursos. Es van tapant forats de manera desgavellada sense criteris que superin mínimament la més crua immediatesa. Hauríem de saber els criteris que s'han seguit a l'hora de retallar els pressupostos, ja que segons els centres els mouen en una forquilla entre un 25 i un 37%. Quins són els criteris, Sr. Conseller, que s'han seguit perquè hi hagi tanta diferència? Quan tendrem un calendari de pagaments? I ara, a més, pugem les taxes a educació, una vegada més creen greuge als més desfavorits, primer sanitat i ara educació.

Entenc, però, que l'esforç de contenció és necessari, que no és un temps per a grans alegries pressupostàries, però que hi ha coses que així i tot s'han de continuar fent necessàriament. Entenem, per tant, que es pot treballar en el mapa escolar; en quina situació es troba? Compta també la planificació de tot allò que són els cicles formatius? Estam d'acord que fa falta prioritzar, que fa falta ordenar; si no es depèn de qui faci més pressió, de l'ajuntament que punxi més davant el Govern, de qui estiri més cap a ca seva, i això és contradictori amb un sistema educatiu ben organitzat.

Tenint en compte el que he dit, em limitaré a comentar alguns casos d'infraestructures que són imprescindibles, per exemple: en quina situació es troba l'escola d'Es Pratet?; l'any vinent començarà amb primària i no hi haurà l'edifici fet, tret que ocorri algun miracle. Necessitaran, per tant, dues aules modulars més; vostès que varen dir també en aquesta cambra tantes vegades que no posarien ni un barracó més, com ho faran, de cara al curs vinent en Es Pratet?, de cara a començar primària? No li deman per posar la primera pedra abans de l'estiu, això ja sabem que serà així, però com s'arreglarà el tema d'Es Pratet per quan arribin aquest mes de setembre els alumnes de primària?

L'institut de Santa Eulària, absolutament prioritari; ho vam demostrar amb l'acord unànime d'aquesta cambra, no en tenim cap dubte, però voldria demanar-li en quina situació es troba. Teòricament l'ajuntament el pagarà, hi posarà els diners, cosa insòlita des del meu punt de vista; crec que es va intentar només a Ferreries i no sé si va acabar de sortir bé o no aquest experiment, però, bé, a Santa Eulària li ha tocat així i l'ajuntament s'hi avé, però encara no s'han signat els convenis. En quina situació es troba?, què està passant? Què està passant també a Sant Marçal i a Santa Maria amb aquest nou institut que també hi ha aquest litigi?, com s'està arreglant? Ja sé que és Mallorca però Mallorca també forma part de les Illes Balears.

Formació professional. Passem a una altra qüestió. Per reconvertir el fracàs escolar i l'abandonament escolar en èxit escolar és necessària, i també hi hem estat d'acord en aquesta cambra tots per unanimitat, fa falta una bona formació professional, hi estam tots d'acord; com quadra, però, això amb la reducció dràstica de pressupostos en cicles formatius? Com podran pagar, o com poden ara pagar, perquè li parl des del present, els alumnes dels centres que no tinguin pressupost per comprar les matèries primeres, per exemple en el cicle de cuina? Què passa amb el material de neteja, per exemple, dels cicles de mecànica?, no hi ha diners. Quant a formació professional a distància, o semipresencial, segons un dels sindicats d'educació un sol professor per a 70 alumnes, cap centre autoritzat a Eivissa, tots els centre autoritzats són a Mallorca; alumnes de cuina, alumnes de farmàcia..., com ho fan amb aquests alumnes?, qui se n'ocupa? Què passa amb Can Marines?

Com podem veure és més fàcil fer proclames generals o declaracions d'intencions, o fins i tot és molt fàcil fer programes electorals, però és més complicat donar respostes als problemes reals que té plantejada l'educació a Eivissa, però també a la resta de les Illes Balears.

I quina és la seva posició, la posició del seu govern, del Govern de les Illes Balears, davant el Govern de l'Estat?, què reivindica el Govern de les Balears davant Madrid en qüestions com ara la subscripció dels convenis en cooperació territorial en qüestions d'educació?, o amb relació als canvis que es volen dur a terme, per exemple, en titulacions de dret o d'arts plàstiques? I quant a les beques, ens ho ha comunicat ara fa un moment però arran de pregunta, no té res a dir el Govern de les Illes Balears en tots aquests temes? Comprendrà que ho demani perquè una vegada més ens trobam que no en sabem res, que no hi ha informació sobre quina estratègia negociadora du el Govern de les Balears davant el Govern de l'Estat, i siguin quines siguin les meves idees al respecte li asseguro, i em remet a la comissió de l'altre dia, li asseguro que no ho dic per independentista, perquè, per posar-li un exemple, Baviera o les Illes Canàries són reivindicatives malgrat que no ho siguin precisament per les seves posicions independentistes, ho són per responsabilitat, ho són per dignitat, perquè han fet servir la seva societat, perquè l'han de servir, perquè han de donar respostes a les necessitats que les respectives societats tenen plantejades. Per tant, per dignitat reivindicuem allò que ens mereixen.

Sr. Conseller, vostès ens han proposat de fer un pacte per l'educació i nosaltres hem dit que hi estam d'acord, que les condicions del sistema educatiu no poden dependre dels canvis puntuals de govern que hi pugui haver cada quatre anys. Entenem que és necessari que construïm consensos amplis que ens permetin organitzar el nostre sistema educatiu, pensant en plans a mitjà i a llarg termini, no només anar fent la viu-viu jugant a qui dia passa any empeny i vivint sistemàticament del dia a dia. Ara bé, supòs que de seguida veurà la contradicció, Sr. Conseller: d'una banda ens proposen un pacte per l'educació però, de l'altra, s'afanyen a triturar els consensos més sòlids que s'havien bastit durant les últimes tres dècades, per exemple, en la qüestió de la llengua; ens proposen un pacte per l'educació però es carreguen també a l'àmbit educatiu el pacte per la llengua, que ha funcionat a la nostra comunitat autònoma pràcticament des de l'assoliment de l'autonomia.

Vaig acabant, amb alguna conclusió, crec sincerament, Sr. Conseller, que la seva conselleria i el seu Govern no pensen en mesures educatives adequades per donar respostes a les necessitats de les Illes Balears, no diguem ja a les necessitats concretes de l'illa d'Eivissa. Jo crec i pens que segueixen un guió general del Partit Popular a totes les comunitats autònomes i a l'Estat i van fent, no crec que pensin en mesures concretes per solucionar els problemes que té plantejada l'educació ara i aquí.

Però bé, m'agradaria arribar a esbrinar algun dia si hem de creure en el seu discurs o en el de la majoria dels diputats del grup parlamentari que dóna suport a aquest govern, perquè crec sincerament que vostè a l'horitzó voldria una Mallorca i unes Illes Balears que funcionassin en català, castellà i amb una bona competència en anglès, una gent plurilingüe, ...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Marí, per favor.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí, vaig acabant.

... on la llengua catalana no estigui residualitzada ni folkloritzada. Diuen que li agrada més Guardiola que no Roncero i que prefereix l'estil de la Masia al galàctic, però jo no puc sentir aquest sa regionalisme, no puc sentir aquest diríem balearisme constitucional a les intervencions de bona part dels diputats i diputades del PP, ni en una part del Govern del qual vostè en forma part.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Marí. I per part del Govern té la paraula el conseller d'Educació i Cultura, el Sr. Rafael Bosch.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president. Moltíssimes gràcies, Sra. Diputada, per la seva intervenció, el seu to i el seu tarannà. M'ho ha posat més fàcil del que em pensava, més fàcil li donaré complerta informació de tot allò que vostè ha dit i que crec que no és exactament com vostè diu. El que sí és ben ver és que manifest la meva admiració per Guardiola i per l'estil de la Masia, públicament, tot respectant o no respectant l'estil d'altres entrenadors de la lliga, ja que em permet fer la broma.

Dit això, i dient que tot el grup parlamentari està absolutament decidit a dur endavant les propostes que presentarem el Partit Popular, li he de dir que, com que vostè ha dedicat bona part de la seva intervenció a allò que històricament tots coincidim que és un dèficit en infraestructures educatives d'Eivissa, la principal i primera actuació en la qual hem treballat molt temps des que hem començat i des que el mes de juliol vàrem veure que, per exemple, el centre de l'institut nou de Sant Antoni ni podia començar, perquè ha tengut una història i unes vicissituds prou complicades, la primera preocupació ja va ser Eivissa. I du tota una sèrie de mesures que just amb aquestes mesures, amb el bullit, que diem en bon mallorquí, de les mesures que hi havia en el mapa educatiu d'Eivissa, hi hauria per consumir aquesta interpel·lació.

Segona, quan m'ha parlat de Santa Eulària, per cert, el batle de Santa Eulària, nou president de la comissió de la Federació Espanyola de Municipis dins l'àmbit educatiu, també li contaré algunes anècdotes, si més no gracioses, quant a les visites de l'anterior conseller a Santa Eulària.

Primera qüestió, no es podien començar les obres, el curs a l'institut de Sant Antoni perquè no estava acabat ni hi havia encara la seguretat que pogués estar acabat en un termini de quinze dies, per si havíem de cercar una solució provisional. S'ha necessitat molta feina i tres mesos per poder arreglar la primera infraestructura que havia de ser capdavantera, l'institut de Sant Antoni de Portmany; avui funciona, està pendent d'inauguració. Per suposat, a les inauguracions els ho farem saber a tots els responsables d'altres administracions que han participat decididament en què això fos una realitat.

Segona, Can Misses, ben igual; un reforç estructural que posava els cabells drets de com infants havien d'entrar dins una sala apuntalada, ni pressupost, ni notícies. Vàrem haver de començar tot un projecte per rehabilitar amb urgència una zona de Can Misses, fonamental, per valor de 300.000 euros, que tampoc se'ls havia ocorregut que era urgent.

Sa Bodega, bé, la història de Sa Bodega ja és molt llarga, però tampoc no s'ha resolt fins que aquest govern no ha arribat a un acord per a un modificat de 250.000 euros, les obres començaren, recomençaren ahir mateix.

Es Pratet, quan ja ha tocat aquest tema és que ja m'ha tocat la fibra sensible. Amb tres anys començaren a posar aules prefabricades, es varen fer un embull amb el solar, ni trobaren solar i el batle d'aquí, exbatle de Vila en aquell moment, hi tenia tot l'interès que això fos la base del nou centre d'Es Pratet, però no es va fer. En set mesos hem trobat un solar devora el nou hospital, hem redissenyat tot el projecte bàsic i hem trobat el crèdit; això que diu tan alegrement "i a l'estiu posaran la primera pedra", home!, tan de bo que ho haguessin fet fa un any i mig, Es Pratet ja hauria de funcionar. Però funcionarà i no serà per falta d'interès, ni per manca de ganes de solucionar això en set mesos.

I finalment, ja que em centr aproximadament en la meitat del temps, en una altra zona de prou creixement i que realment ha pogut conviure, perquè vostè sap més be que jo que amb la distribució d'alumnat prop de Vila, de la zona de Santa Eulària que està més a la zona de baix, més propera a Vila, és impensable que un municipi de 30.000 habitants com Santa

Eulària del Riu pugui funcionar just amb un institut com és Es Xarc. La darrera visita que va fer el conseller, bé en quatre anys no va anar mai a la sala de plens, jo ja hi he estat dues vegades, a donar la cara, amb associacions de pares i mares, amb la Plataforma i amb l'ajuntament; i l'ajuntament no pagarà una escola, això només ho ha fet en aquesta comunitat autònoma, que jo sàpiga, Muro, l'institut de Muro, pagat per l'Institut, i Ferreries, no ho farà Santa Eulària. Però Santa Eulària té suficient capacitat d'endeutament com per poder avançar els doblers que negociem tornar-los, com es diu clau en mà, en acabar l'obra a partir del 2014, que és com durà el nou institut. La darrera visita del conseller, es va reunir a una cafeteria, a una cafeteria, amb algun representant de pares i mares, no es va reunir a la Sala de Plens, que crec que és on un representant de les Illes Balears ho ha de fer.

A partir de llavors, s'ha aprovat la modificació de normes; tenim un magnífic solar a la zona del poliesportiu i el centre de primària, i allà s'ha acabat de ..., s'ha acabat?, s'ha començat, perquè vostès mostraven un cartell tipus, model tipus de centre educatiu; s'està redactant el projecte d'execució; s'està culminant un acord en què també el president d'Eivissa hi posa tot el seu suport, perquè puguem arribar: 1, a avançar el finançament que acabarà pagant, com és lògic, la comunitat autònoma, i de passada ampliar (...) de Santa Gertrudis, una altra obra que també millor que hagués estat feta, prop d'1.400.000, però que ja no pot esperar més.

Amb aquest avançament d'aquestes dues, el mapa escola d'Eivissa creim que queda, en línies generals, bastant ben preparat per atendre l'oferta educativa els propers cinc anys almanco, o deu si no hi ha un augment extraordinari de població. Però tot això, convindrà amb mi, que almanco els dos darrers anys hi podien haver posat alguna cosa més que donar voltes a un solar a Es Pratet o treballar donant voltes i marejant la perdiu, com es sol diu, a Santa Eulària, o fent alguna més que tots els problemes que varen tenir a Sant Antoni de Portmany, haver de llevar la concessió, perquè va ser la construcció d'un institut certament complicada i que avui està resolta.

A més, està en marxa, gràcies a la iniciativa de la passada legislatura, el nou centre d'infantil i primària, també a Sant Antoni.

Per tant, quant a infraestructures, què vol que li digui? Si comparem set mesos amb quatre anys els ficam una golejada de tres a zero, com sol fer el Barcelona darrerament.

Però, dit això, anem a altres projectes. Es continuen treballant els programes de PILOT de contracte programa a tots els centres que l'anterior conseller va posar en marxa, faltaria més. Es treballa, amb totes les dificultats pressupostàries, per atendre tot allò que fa referència a la formació professional, i li don una dada que vostè no ha donat, però que li puc donar, parlem de trenta cicles formatius: activitats físicoesportives, administració i gestió, agrària, comerç i màrqueting, edificació obra civil, electricitat, hoteleria, imatge personal, informàtica, instal·lació i manteniments, sanitat, serveis socioculturals i a la comunitat, transport i manteniment, i a Formentera administració i hoteleria.

A més a més, nous PQPI (programes de qualificació professional inicial), que ja no li llegeix la llista.

Del centre de Can Marines és que també n'hauríem de parlar. El centre de Can Marines és un centre, segons la meua informació que m'ha costat, com diem en mallorquí, Déu i ajuda, trobar l'origen d'un centre d'iniciativa del Consell, en el municipi de Santa Eulària, amb una definició envoltant de l'agrícola i la mediambiental, i que, si Déu vol, hi farem una col·laboració entre el Consell i el Govern per donar-li una sortida en formació integrada, reglada i ocupacional, perquè projecte no en tenien, el que varen posar és la grua sense saber què volien fer allà.

D'altres intervencions que li coment i després li puc acabar d'ampliar. També és molt important a Eivissa sobretot fer feina en el reconeixement de les competències i les qualificacions professionals adquirides al llarg de la vida laboral i en la iniciativa de 29 de novembre del 2011 treballam amb tota una sèrie de netejadores, atenció sociosanitària, educació infantil a antigues guarderies. Per tant en l'àmbit de la qualificació professional, què vol que li digui? Em fa l'efecte que també hi fem bastant feina.

Que la situació no és òptima? Evidentment.

Ja que ha comentat, la intervenció d'aquest conseller serà, tot respectant l'alçada política de representants de Baviera o d'altres estats o *landers* molt importants dins la unió, dins la federació alemanya, dir-los que qui els parla ha posat damunt la taula a la primera reunió de la conferència sectorial dos o tres temes molt importants: un d'ells, el finançament 0-3, cabdal per a tots els ajuntaments; aquí donarem la batalla i a més tenim el suport del propi batle de Santa Eulària que, com li deia, és el president de la Comissió que reclama un debat nacional sobre 0-3. També reclamarem, dins el marc competencial, i serem, no vull dir bel·ligerants, però sí que discutirem fins allà on faci falta, tot allò que consideram que encara és pendent dins la nostra comunitat autònoma i fins allà on permet el nostre règim especial, la nostra doble insularitat; el reconeixement específic a les nostres beques, etcètera. Si vol li acabaré d'explicar.

Després, ja que ha comentat vostè algunes coses de Mallorca, també li diré algunes coses de Mallorca, que ja els hi he avançat, però com que vostès les repeteixen com si no haguéssim fet res a Sant Marçal i a Santa Maria, li comentaré amb molta atenció allò que el meu grup ha fet aquests set mesos.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Marí, té la paraula per al torn de contrarèplica, de rèplica.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, en veritat que jo no havia, no era una interpel·lació només d'infraestructures, sinó que era de política educativa en general. Està be que ens centrem en infraestructures, perquè sempre és un tema interessant a nivell d'Eivissa. Perquè vostè ha dit que la situació està ja bastant avançada i bastant solucionada a nivell d'infraestructures, si hi està és perquè s'ha fet una feina. Jo no he entrat a cap moment, ni he vingut aquí a posar medalles a ningú; si ara està a punt i ha d'entrar dins una normalitat, és perquè hi ha hagut una sèrie de consellers que han fet feina, jo no li he parlat ni d'un ni de l'altre, ni li he tret aquí un problema ni un altre. Quan vàrem entrar aquí la legislatura passada, li puc fer el reguitzell d'actuacions que es varen dur a terme, començant per l'Ocell, continuant per Es Vedrà, continuant per Poeta Villangómez, les dues infraestructures de Sant Antoni, Sa Bodega, acabar el Conservatori, es va fer una feina, es va fer una feina, com també es va fer la legislatura anterior. Venir aquí a posar-se medalles d'una manera gratuïta, quan no era aquesta la intenció d'aquest debat, ho trobo, en veritat, fora de lloc en aquests moments. I perdoni que li digui, però pens que toca dir-li-ho, tocava dir-li-ho.

A mi em preocupa més, per exemple, i torn a dir quines reivindicacions farem davant Madrid. Sé que no toca venir-nos aquí a flagel·lar amb crítiques permanents de quina ha estat la gestió d'ara o quina va ser la gestió d'abans, però sí que és cert que tenim unes balances fiscals que ens són molt desfavorables amb l'Estat i que, per tant, a mi m'agradaria, com a mínim, veure una actitud reivindicativa o més reivindicativa davant Madrid. Necessitam recursos, són nostres, es generen aquí i per tant ens imposen, però, unes balances que són totalment inacceptables, i no hi fan res, no s'aborda aquesta actitud.

També, ja que parlo de Madrid, voldria comentar-li que les competències en matèria d'educació són de les comunitats autònomes, però ara també a Madrid el Ministeri d'Educació i el ministre, el Sr. Joan Ignasi Wert, que ja ha donat més d'un ensurt, què pensa el Govern de les Illes Balears, també ens agradaria saber la seva opinió, què pensa el Govern de les Illes Balears dels canvis que proposa el ministre en matèria educativa? Què en pensa de l'augment d'un any per als batxillerats o per a formació professional? Tenen opinió pròpia o senzillament també seguiran, com en altres temes, allò que diu el carrer Gènova, o allò que fins i tot diuen les FAES? I perdoni que li digui, però també pens que en aquests moments hi ha hagut comunitats autònomes que han demanat que en aquesta situació de precarietat, de crisi, que no es comenci ni s'abordi una reforma educativa, senzillament perquè no hi haurà recursos suficients i per tant serà condemnada al fracàs, per tant crearà més incertesa, tornarà crear més malestar dins el sistema educatiu i crec que no convé abusar ni seguir per aquest camí. Per tant, sí que m'agradaria saber què diu el Govern de les Illes Balears respecte d'aquest tema.

Hem parlat de reivindicar a Madrid, però jo també i davant aquestes queixes que hi ha contínuament, que no hi ha recursos, no hi ha recursos, per tant posem taxes a educació o reduïm els pressuposts dels centres educatius, o deixem els cicles formatius així com els tenim; jo també li demano: quines són les reivindicacions que ha fet o que pensa fer o que farà el Govern de les Illes Balears, ja que a vostè també li agrada parlar de Finlàndia i ens n'ha parlat de vegades, o també de Suècia o d'altres llocs, supòs que deu tenir un pla per aconseguir finançament per part de la Unió Europea, quins són, vull dir, quins programes de la Comissió Europea o del Consell de la Unió Europea, que n'hi ha, que en tenen molts que estan articulats, avançant l'Estratègia 2020, un dels punts en què Europa té diners, que hi ha una inversió que es pot fer i que es pot aconseguir, és bàsicament en suport a l'educació. Però les diferents administracions, a l'hora d'obtenir aquests recursos, aquests fons, s'ho han de treballar, per tant, la meua pregunta és com s'ho ha treballat des d'aquesta conselleria? En quins programes educatius europeus està implicat actualment el Govern de les Illes Balears? Quines aportacions reben, per exemple, del programa destinat a implementar formació contínua dels ciutadans de la Unió Europea, o bé del programa Joventut per a Europa, etc., amb tots aquests programes quina feina hi fa la Conselleria d'Educació?

I també no vull acabar amb un altre tema que abans li he passat molt per damunt, però ara li vull tornar comentar, perquè no me n'ha dit res i aquí sí que pens que és un tema d'aquells sensibles per al nostre ensenyament i l'acollida lingüística. No puc, per tant, acabar sense fer referència a aquesta qüestió, són retallades les que es fan ara, afecten els programes d'acollida lingüística, les Illes Balears necessiten, per la nostra situació demogràfica, dedicar aquests recursos. Jo no li he de dir com s'han de gestionar, a través de quins tipus d'organitzacions, perquè tot això d'aquí és cert que ho ha de decidir el Govern que és en aquests moments al Govern, però sí que és necessari, i vostè ho sap, que no es pot fer cap tipus, o no es pot deixar de fer cap tipus d'intervenció que no sigui l'acollida, i no només lingüística, sinó també a nivell social.

Per tant, aconseguir els recursos mínims i imprescindibles per a una educació digne és la seva feina; millorar el nostre sistema educatiu és la seva feina, ens hi jugam massa, ens hi jugam, i n'hem parlat moltes vegades, el futur de tots. Per tant, conseller, sí que li agrairia que no em parli tant de les infraestructures educatives, però sí que em resolgui també aquests dubtes que queden plantejats en aquests moments.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Torn de contrarèplica del Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president. Sra. Diputada, li asseguro que a la primera intervenció més o manco he contestat el temps que vostè ha dedicat a la infraestructura, perquè vostè hi ha dedicat aproximadament mitja intervenció, i jo n'hi he dedicada mitja més, minut endavant minut enrera, això sí, crec que s'ha passat d'un minut trenta, amb la qual cosa hi ha dedicat més. Però, li repetesc, cap medalla ni una, li he tractat d'explicar allò que vàrem haver de fer els sis primers mesos, cap medalla ni una. La feina tanmateix serà contínua, seguirà amb més o menys dificultats econòmiques, però afortunadament des que aquí en temps de Primo de Rivera se va fer una actuació important en la construcció de les famoses graduades que varen produir un increment important d'escola pública a tot Espanya, i és reconegut, per cert hi ha una representació a la qual li dóna suport la conselleria, properament ja la hi convidaré i a tots els diputats que hi estiguin interessats, d'aquesta tasca d'introducció a les Illes Balears d'un pla de construccions escolars, no hem tractat i si ho he fet, ho retir, la intenció de posar-nos cap medalla, sinó explicar-li el que ens ha consumit molt de temps quant a infraestructura. Com que vostè ho ha dit i després em diu si no li explic, li explic la realitat del Pratet de Santa Eulàlia i de tot allò que vulgui. Després no digui que no ho ha dit. Ha dit que l'institut el pagaria l'ajuntament, li havia de contestar. El Pratet que havíem fet i li he contestat. I d'altres. Per tant, he contestat allò que crec i he entès de bona fe que volia que contestàs.

A més, m'ha parlat de Santa Maria i Sant Marçal, no és ver? Li contest. El tema de Sant Marçal ja l'he explicat moltes vegades. Ara tenim tota la pressió del món, però és que no hi havia res. I el tema de Santa Maria, vostè que és d'Eivissa, s'informi com i quan es va dir que se faria un institut a Santa Maria, dins una reunió de pares amb una pancarta dins l'Institut de Marratxí. Això ho deix per als anys de la creació d'un institut. Un dia li explicaré com davant la pressió de pares i mares pensaven que es tenia en compte l'Institut de Santa Maria, tan important com el de Sant Marçal, es va crear i per cert, sense registre. Per tant, no em digui que després parlam d'infraestructures molt de temps, és que encara aquesta comunitat autònoma no ho té solucionat.

Pacte educatiu que ha dit abans. Té tota la raó, jo crec que ho aconseguirem. El Sr. Alorda en comissió ens ha recordat més d'una vegada, possiblement del document de bases que ampliarem mitjançant la intervenció d'experts, en la discussió en comissió, segurament haurem d'afinar dins l'àmbit lingüístic. Si aprofundim dins l'àmbit lingüístic, crec que dins l'altre marc, hi ha un marc acceptable per part de tots els partits polítics que donaria una gran tranquil·litat a la gran majoria d'escoles sostingudes mitjançant fons públics, la pública i la concertada i també la privada, com no pot ser d'altra manera.

Després m'ha parlat de Sa Bodega, del Conservatori i d'altres. Diu que no parla d'infraestructures, però me'n dóna una bona passada! Dit això -i no en parlaré perquè no em malinterpretin-, d'acollida lingüística, ja que vostè diu que hi ha hagut una minva tan grossa, li diré que dels gairebé 380 directores de centres públics que ahir ens reuníem mitjançant videoconferència, ningú no em va dir, i els consider altament preparats, que hi hagués un problema d'aquest tipus, tal vegada no el coneguem, però els preocupava lògicament la implementació d'ordre de primera llengua, què i com?, quan satisfaríem les quantitats de deute del 2011 i com afrontaríem d'altres problemes. Però ningú no em va dir cap petició ni cap retret respecte de l'acollida i dels programes d'atenció lingüística. Alguna cosa devem fer bé.

Tercer, de cicles formatius i de modificacions també n'hem de parlar. Sap el trastorn que ens ha proporcionat el ministeri, vostè no hi pertany, però hi pot donar suport, que el Sr. Gabilondo va fer quan va passar tots els cicles de 1.300 i 1.400 hores per decret llei i sense finançament a 2.000 hores? Sap el cost que hem d'afrontar? Això ho deixarem de banda i parlarem d'una altra formació professional. Just això ja val un imperi!

Sap a l'hora de modificar els programes de diversificació de 4t d'ESO, com ho va fer? Amb la llei orgànica d'acompanyament a la Llei d'economia sostenible. Això és discutir-ho? També ho deixarem a part. I a la mesa, som tal vegada dels consellers reivindicatius, vaig dir no, a la Mesa sectorial hem de parlar de política educativa, allà hem de parlar de la dificultat d'implementar un batxiller de tres anys, titulant a 16 i a 18. I clar que ho vàrem discutir! Jo som el primer que ho discuteixo, però estic segur que tenim dret a parlar d'un batxiller de tres anys i que és la mitjana més abundant a tot Europa.

I per acabar quant a Unió Europea perquè tenim molt poc temps. El mateix estiu ja em vaig posar en marxa..., haurem de tenir més interpellacions, perquè en deu minuts què vol que li digui, en comissió ja en parlarem amb més temps. Amb la Unió Europea vàrem parlar de dos temes, on hi ha molt de programa i molt de finançament és en formació al llarg de tota la vida. I dos, lògicament en col·laboració amb els nostres eurodiputats, tenim reunions programes de direcció de centres i direcció dels programes d'innovació. Són complexos, però si hi ha algun programa interessant, del qual en puguem treure fons europeus, serà en formació, tendent a l'ocupació, i tots els països europeus van en el mateix camí. Per això li dic que hi ha temes en marxa, però en comissió o en plenari un altre dia li ho explicaré més detingudament.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

III. Moció RGE núm. 995/12, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a política educativa del Govern, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3164/11.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia i que correspon al debat de la Moció RGE núm. 995/12, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a política educativa del Govern, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 3164/11.

Per defensar la moció té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Continuem avui aquest debat sobre educació, perquè viu realment un moment d'una gran inquietud, d'una contestació social creixent per les retallades, on cada dia, digui el que digui el conseller, s'anuncien i se generen protestes. Cal un gir, ens sap greu si el Sr. Conseller no hi és, jo li vull dir a ell que cal un gir imprescindible en les polítiques d'educació, un gir de 180 graus.

És en aquest ambient que trobàvem necessari que el primer punt de la moció fos un reconeixement al paper de l'escola i de manera especial com un agent de cohesió social, un agent poderós que proveeix la comunitat d'un bagatge comú i que proveeix d'igualtat d'oportunitats. L'escola que és un espai de trobada obligada de la pluralitat del país, ha estat clau per metabolitzar ordenadament la varietat. Ho ha fet suportant un important estrès, un plus d'exigència respecte de moments menys convulsos.

En aquest sentit el seu paper ha estat decisiu en la normalització de la llengua catalana, en la transmissió d'uns coneixements, evidentment, però molt més que això, en l'afirmació tranquil·la, natural de l'oficialitat de la llengua i de l'ús quotidià, perquè tots els ciutadans nascuts aquí i els nascuts fora, entenguessin que volem que la llengua catalana no sigui una llengua testimonial, sinó una llengua oficial *comme il faut*. Pot parèixer elemental, però crec que els que vàrem viure les inèrcies de l'escola franquista sabem a què s'arriscava, no la llengua catalana, la comunitat en el procés de globalització, en un estat que no li és favorable, amb un ample analfabetisme en la pròpia llengua i en un moment on duplicàvem la població.

L'escola ha evitat fractura social. L'escola ha evitat que hi hagués molta gent que quedés al marge i ho ha fet sense enfrontaments, sense fer-ne un problema. Seria un greu error convertir-li ara, com d'irresponsable seria que fos el nostre propi govern, Sr. Conseller, que atempti contra aquest èxit de la nostra convivència. Ens ho reconeixia el conseller que li han dit els directors, li han dit també -i ho afegesc jo- les APIMA, els sindicats, li ho ha dit l'Escola Catòlica. Jo crec que ja li ho han dit tots els actors de la comunitat educativa.

En el segon punt demanam que paguin els deutes contrets. Els centres viuen un moment de tensió important per l'angoixa dels pagaments. També li ho ha dit tota la comunitat educativa. Ahir, ho reconeixia el conseller, li tornaven a expressar aquesta inquietud. Les assignacions a les despeses ordinàries, els concerts amb els privats, les beques en els menjadors, llibres de

text, transport, etc. Per això tornam demanar un calendari de pagaments, que posi ordre en la tresoreria dels centres i alliberi energies, alliberi humor, entusiasme per afrontar realment els temes que volem tractar i que són els de la qualitat i de l'excel·lència. Jo entenc que en aquest punt el Grup Popular hi vulgui dedicar un temps a remugar, no se'n privin! Hi dediquin els temps que trobin, però en acabar, votin aquest punt i assumeixin la responsabilitat de govern.

També hem volgut dedicar un punt al pacte per l'educació. El conseller ens va dir que aviat en tendríem noves, i nosaltres, com he recordat fa un moment, s'apuntaren la nostra posició. Si el PP abandona elements provocadors, també nosaltres creim que seria molt positiu allunyar l'educació de la batalla partidista. Ara, com els vaig dir i com s'apunta en el dia a dia, si vostès cerquen l'enfrontament, si volen dur el programa del PP, si volen un amen a retallades i fer-nos còmplices, francament per fer un paperot no importa ni que ens cridin! Vostès tenen la responsabilitat de govern, vostès sabran si troben que el Govern ha de ser una pura corretja de transmissió del PP, del PP d'aquí i del PP de Gènova, o si ha de ser el Govern del conjunt del país.

En el punt següent no hem volgut obviar que el principal de la nostra educació és el finançament. El conseller bravejava també la setmana passada en comissió que els havien aprovat el Pla d'estabilitat. Vaja un motiu d'orgull! Som aquí en part també per aquest Pla d'estabilitat. No voldran seriosament que per això els donem l'enhorabona! No és aquesta l'actitud que ens permetrà arribar al 6% del PIB, de cap manera. A la interpel·lació el conseller ens parlava de Finlàndia. Però les Illes Balears dediquen a educació la meitat del percentatge del PIB que hi dedica Finlàndia i no serà amb aquest pla d'estabilitat que sortirem d'aquest forat. Les Illes Balears no poden seguir tolerant l'espoli fiscal al qual són sotmeses, o no assumiran mai l'excel·lència que la riquesa del país permet.

En tot cas, i fins i tot si resollem el punt anterior, no dependrà ni tan sols d'aquesta casa, creim que el Parlament ha de reaccionar davant la retallada de 120 milions d'euros en un any, 120 milions d'euros menys enguany dels que es varen gastar el 2010 és retallar massa. Cal una rectificació, una rectificació que vagi en la línia de les promeses que feia el PP durant els 4 anys de l'oposició i les promeses electorals, quan es queixava que tot era insuficient, promeses que ara s'han esvaït. No facin el feix de la crisi damunt l'educació! No facin el feix damunt l'educació!

En concret i se n'ha parlat, demanam que recuperin els programes de suport a la diversitat, ens estranya que ningú no s'hagi queixat al conseller perquè nosaltres que tenim menys antenes posades, sí que ens han arribat moltes queixes, perquè no és igual integrar dins una aula un nouvingut que ha passat per cursos intensius de llengua de 30 hores, com es tenien, que aterrar sense aquest acompanyament. No és el mateix. Com també és indispensable el personal de suport per atendre la diversitat. Tothom ho coneix. Em comenten per exemple des del Joan XXIII d'Inca, el creixement de persones que els està desviant l'escola de primària i l'escola de secundària perquè com que ara no tenen prou elements de suport, s'estimen més enviar-los a l'educació especial. Això està passant ara, Sr. Conseller, això és el que està passant! I parl d'inserció naturalment. Però també parl de qualitat, perquè sense un

tractament adequat de la diversitat, no tendrem qualitat i se'n ressentiran totes aules.

En el punt setè demanam el reconeixement del personal docent. No intimidin el personal docent! No continuïn amb desqualificacions intolerables! També volem i ho precisam i concretam, ofertes públiques regulars i no instal·lar-nos en el règim d'interins. Jo deman si tenim vacants i tenim els doblers per a aquestes vacants, per què només hem d'oferir el 10% de la reposició d'efectius? No ho compartim i demanam que aquest parlament s'hi pronunciï en contra. Com demanam que reposi els programes en favor del professorat, eliminat abruptament el 2011, perjudicant a professionals que havien fet bestretes, estic parlant de formació, estic parlant d'elaboració de material didàctic.

En el punt vuitè demanam que s'incrementi la dotació per a equipaments, per fer possible complir amb els mapes escolars. Vostès saben que les previsions actuals, donen just just per pagar els plurianuals compromesos, just just. No m'hi estendré, però em sum a les reflexions que s'han fet a l'anterior debat.

En el punt novè ens agradaria un suport unànim de la cambra. Fa un toc d'atenció respecte de la situació que viuen avui tots els serveis complementaris de l'educació. Les APIMA han assumit, amb una feina que no els agraiem prou mai, tot un seguit de tasques, des de menjadors, fins escoles matineres, oferta del centre fora de l'horari lectiu. Cada un té una feina distinta..., va per redols, però realment han creat un matalàs social de primer ordre, un matalàs que avui està ple de xaps. És important, Sr. Conseller, sargir aquest descosit o hi perdrem molt. Si l'administració hagués de prestar directament el que fa aquest voluntariat, ens sortiria molt més car. I si el deixam que desaparegui, que és allò que ara apunta, perdrem una oferta social i educativa d'enorme valor. Seria una enorme passa enrere!

Dedicam també un punt als ajuntaments. Ens ha insistit el conseller que hem d'aclarir competències, per exemple les regles del joc en educació infantil. Ho escoltam, però mentrestant que el Govern no es retiri per la porta falsa. A les escoles, però també a les escoles de música, la formació d'adults, l'oferta extraescolar. Estam patint greus retrocessos i convé que la conselleria tengui un pla. No és seriós exigir als ajuntaments que n'assumeixin tot el cost, mentre no se'ls paga els fons municipals o mentre la conselleria, com ara se'ns recordava sobre Santa Eulàlia, els continua exigint que bestreguin tots els doblers d'unes obres que ha de fer el Govern. Si ho hem d'aclarir, ho feim tot. Aclarim el que toca a cadascú, no només tot damunt els ajuntaments, sobretot en el moment que tenen, perquè al final el que hem de cercar és la fórmula d'equilibri perquè el qui hi perdi no sigui l'alumnat. O que la fórmula no sigui que els pares tornin a pagar. I no parl només d'aquests 10-20 euros que se puguin arribar a convertir en assignació, estic parlant que hagin de cobrir tot el que l'administració abandoni. Una altra vegada l'exemple de Finlàndia me pareix magnífic respecte allò que significa gratuïtat total del sistema educatiu i quan diu total vol dir total.

En el punt onze volem expressar la nostra precarietat per les seccions europees. Jo crec que hi ha una aposta, no sé si retòrica, per a l'impuls de l'ensenyament de l'anglès i en anglès. Nosaltres ho compartim, però ho compartim i s'ha de demostrar, un repte que no podem aflluixar. Però la veritat que tots els recursos de les seccions europees avui estan precaritzant-se.

I el darrer punt és un poc aquesta cloenda també que podria haver estat inclosa en l'oferta del pacte per l'educació. Pretén el mateix, retornem al consens, abandonem la confrontació a l'escola i cerquem camins de col·laboració i de trobada. Si aquesta és l'actitud del Govern, si aquesta és l'actitud del Partit Popular ens hi trobaran. El moment és prou difícil, com perquè tots tenguem alçada de mires. Ara -insistesc-, no parl de retòrica, parl de fets. Si insisteixen en la confrontació amb els fets, si insisteixen en al intimidació, en negar els problemes, comprendran que el nostre grup està de part dels que convoquen concentracions demà. Estam de part de les demandes de l'Institut Lluís Vives de València i no estam de part de la repressió desproporcionada amb què han reaccionat les institucions governades pel Partit Popular.

Tant de bo ens trobem, però en tot cas avui cadascú sap a quina banda de la barrera se troba. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar les esmenes presentades RGE núm. 1349 i 1350/12. Té la paraula la Sra. Cristina Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sr. President. El Grup Socialista puja a aquesta tribuna amb la intenció de participar del debat que en política educativa es produeix dins aquesta cambra i també fora. I és per açò que en primer lloc farem una introducció, on farem algunes referències a la interpel·lació que sobre aquesta matèria va tenir lloc dia 14 de febrer. Posteriorment, farem menció de la nostra posició en relació amb la moció presentada pel grup interpel·lant. I finalment defensarem les nostres dues esmenes.

Quant al debat de la interpel·lació de fa dues setmanes, com no podia ser d'altra manera, va versar sobretot en les retallades en matèria educativa. Mentre que avui hi ha hagut una interpel·lació on es demanava quines coses s'havien fet en positiu. Ja sabem les negatives. Unes retallades que ja vàrem denunciar en el darrer període de sessions, quan es van començar a estendre les notícies sobre la disminució dels programes adreçats a atendre la diversitat. Les notícies sobre l'eliminació d'ajuts a la formació del professorat, quan va començar a transcendir que no s'havien pagat les dotacions als centres públics des del segon trimestre i quan es va veure que el pressupost per al 2012 no contemplava partides, o eren extremadament ridícules per a serveis complementaris en els centres: menjadors, escoles matineres, reutilització de llibres de text, transport escolar, dotació dels centres, fins i tot no contemplava les plantilles completes del professorat, etc.

A tot açò, hi hem d'afegir les notícies d'aquests dos mesos després de Nadal, no tan sols no s'ha pagat allò que se deu a les dotacions als centres, sinó que s'han anunciat retalls d'entre un 25 a un 35% per al 2012. S'ha continuat amb l'eliminació de programes adreçats a l'alumnat amb més dificultats. I, per tant, les destinades a combatre el fracàs escolar. S'han publicat els criteris per a l'elaboració de les plantilles dels centres que fan entreveure quins seran els retalls de professorat, etc., i perquè no em vull estendre més en un tema que ja és prou conegut perquè ja ha botat al carrer i perquè si el Govern ha insuflat por al professorat que tem pel seu lloc de feina no és així amb els pares i mares i el mateix alumnat que denuncien aquesta situació cada dia.

Quantes vegades més haurem de veure els al·lots i al·lotes dels instituts amb mantes al carrer? Quantes vegades més les plataformes ciutadanes que s'organitzen a cadascuna de les illes ens han de fer evident les passes enrere en matèria educativa que dona aquesta comunitat?, una comunitat que no en pot donar, de passes enrere, perquè el que té allà rere és el precipici.

Aquesta situació que en retraurà en matèria educativa, quants?, deu, quinze anys enrere, i tot això mentre el Govern diu que el problema és que no hi ha diners perquè l'equip anterior s'ho va gastar, però, a qui volen enganar?, si mentre es paguen 10 milions a Acciona a una ... a Acciona que va obtenir uns beneficis els 2011 de 202 milions d'euros i si mentrestant es garanteix als bancs el pagament d'un 25% del pressupost d'aquesta comunitat als pressupostos. Per què -diguin-me, senyors diputats i senyores diputades- els drets de la ciutadania com són l'educació i la sanitat poden esperar i no poden esperar els grans empresaris ni la banca?

Què és el que no hi ha, doblers o gestió? Saben, senyores diputades i senyors diputats, que hi ha mestres de suport a la lectura i a l'escriptura que treballen des del mes d'octubre sense cobrar? Sense cobrar per suposat, però també sense cap contracte o conveni que empari la seva relació laboral, que no va ser fins el passat consell de Govern, crec, de divendres, que es va aprovar aquest conveni? Des d'octubre a finals de febrer! Quin nom podem posar a això? Deplorable gestió?

Podríem parlar durant hores infinites sobre què està passant en aquesta comunitat i ens fa por que també passi a la resta de l'Estat, perquè això no només passa aquí, l'alumnat i el professorat d'altres comunitats pateixen el mateix. Els he de recordar, senyores i senyors diputats, la marea verda a Madrid o els fets ocorreguts a València amb l'alumnat de l'institut Lluís Vives, per citar dues comunitats autònomes on els socialistes no se'n varen anar de festa aquests darrers quatre anys, perquè el que els governava era el Partit Popular, i s'apliquen les mateixes polítiques regressives, en matèria educativa, que aquí.

Sí, podríem parlar durant hores, però ens centrarem ara -tal com he apuntat al principi- en els punts de la moció del PSM, una moció molt àmplia que parla de moltes coses, que abasta pràcticament tota la problemàtica educativa de la nostra comunitat o almanco els aspectes més destacats o que han tingut més incidència mediàtica.

Coincidim plenament en tota la preocupació que destil·len els punts de la moció, malgrat que probablement si ho haguéssim redactat nosaltres hauríem tingut un altre ordre de prioritats.

Per exemple, haguéssim posat com a primer punt el número 5, que demana la rectificació en les polítiques de retall de les despeses als drets dels ciutadans, perquè pensam que rere els retalls el que hi ha és un canvi de model educatiu, un model que ara es basa, es basava i es basa, en la igualtat d'accés, l'equitat i la qualitat; un model que està en perill a causa dels aspectes que es toquen als següents punts de la moció quan s'insta a recuperar els programes de suport i de reforç educatiu per a l'alumnat amb dificultats; quan s'insta que el Govern posi al dia el pagament de les despeses ordinàries dels centres i de tots aquells serveis complementaris que incideixen en la qualitat, però també en la conciliació de la vida de l'alumnat i les seves famílies com són el transport, el menjador, els llibres de text, etc.; quan s'insta que no es deixin de banda les inversions en infraestructures educatives.

També quan es demana suport als sectors implicats en l'educació -docents, ajuntaments, APIMA, etc.- i com no, al punt que parla del pacte per l'educació, perquè en cas contrari no seria coherent amb la nostra proposta en el mateix sentit del mes d'octubre, malgrat que encara no hem vist cap moviment per part de la conselleria; igual que en la valoració de la tasca del professorat de la qual vàrem aprovar ja una proposició no de llei presentada per nosaltres.

En definitiva, el Grup Parlamentari Socialista donarà suport a la moció, però hem presentat una esmena al darrer punt que diu que s'insta el Govern de les Illes Balears a comprometre's en l'excel·lència en la tasca educativa, qüestió en la qual estam totalment a favor, però a la qual voldríem afegir: "sota el punt de vista de la igualtat i de l'equitat".

També hem presentat una altra esmena que diu: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a comprometre's fermament en la lluita contra el fracàs escolar i l'abandonament prematur amb l'objectiu de continuar la tendència a la baixa que s'havia produït aquests darrers anys".

L'argument és molt clar en les dues: és important citar aquest darrer aspecte perquè el que no voldríem és donar passes enrere en aquest sentit, el de la lluita contra el fracàs escolar, però ja ho sabem, els esforços per la qualitat, per la igualtat d'accés, per l'atenció a la diferència, nosaltres, a tot això, li deim invertir en educació, invertir en país i per a altres -tal com vàrem sentir en la passada comissió d'Educació i Cultura a una diputada del Partit Popular-, potser és tirar els doblers. "Jo he vist tirar molts de doblers a la conselleria", això vàrem sentir.

Necessitam per tant un gir, com ha dit el portaveu que m'ha precedit, i en això coincidim totalment, necessitam un gir.

Moltes gràcies, senyors diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular per defensar les esmenes RGE núm. 1343, 1344 i 1345 i també, per suposat, les 1346 i 1347. Per defensar aquestes esmenes té la paraula la Sra. Aina Maria Aguiló.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, esbrinaré punt per punt -no sé si em bastarà el temps-, vegem, a la número 1 votarem que no. Miri, des del Grup Parlamentari Popular consideram que l'escola ha de ser efectivament un element per la cohesió social, precisament per això ha de complir la normativa, l'escola he de respondre a la vertadera realitat social i a la vertadera realitat que ens mou cada dia.

Tenim una escola que pertany a una comunitat autònoma amb dues llengües oficials i que té una llei de normalització lingüística que va ser adulterada per l'anterior govern. La nostra ha de ser una societat i una legislació bilingüe, que aposti pel seu projecte lingüístic, per l'assistència de l'aprenentatge fins i tot d'una tercera llengua.

Vostès, el pacte de progrés, varen rompre el consens lingüístic. Miri, li pos un exemple. L'article 18 de la Llei de normalització lingüística diu: "Els alumnes tendran dret a rebre l'ensenyament en la seva llengua, sigui la catalana o la castellana", em sap greu, les dues.

La Sra. Bàrbara Galmés va fer un decret, disposició addicional, en què deia que la llengua d'aprenentatge serà el castellà. Jo em deman o ens demanam nosaltres: per què un pare que vol que el seu fill aprengui en castellà no pot? Per què hi ha centres als quals no s'ensenyen el castellà fins a tercer de Primària? Tot això queda reflectit al Projecte lingüístic de centre.

Per tant, el Govern de les Illes Balears ha de respectar el projecte lingüístic dels centres, és veritat, però els projectes lingüístics de centres han de respectar la legislació vigent i no em diguin que no és veritat perquè jo ho he viscut i he donat classes amb aquests condicions.

Per altra banda, la Universitat és la institució oficial consultiva, no legislativa, en matèria lingüística. Per tant, no sé a què ve aquesta moció. L'única bretxa que s'ha obert en aquesta exclusivitat és la creació del Consell Social de la Llengua Catalana que ve a discutir l'autoritat lingüística de la Universitat en aquesta matèria i aquesta creació la varen fer vostès mitjançant decret.

Número 2, votarem que no. Per què? Perquè s'està fent, *señores*, s'està fent, s'està pagant. Vol que li posi alguns exemples? S'està pagant, les despeses de funcionament; s'està pagant els desastres que vostès ens varen deixar. Vostès, el mes de març varen deixar de pagar als centres, això és el deute que tenim acumulat i ara es paga cada mes i cada mes s'està pagant. Per exemple, l'IES Santanyí que vostè... una diputada l'ha tret, l'IES Santanyí va cobrar 5.000 euros el divendres i el dilluns es manifestaven! No s'entén.

Transport escolar. Miri, per a l'any 2011-2012 no varen deixar una partida pressupostària de 4.041.000 euros que era el que havien de deixar pressupostat, no, ho varen deixar en l'aire, ja vos aclarireu, més després els deutes. Se'n recorden que varen unificar rutes? Se'n recorden que varen unificar rutes perquè ja tenien problemes en el transport escolar? Per tant, ens han deixat un desastre.

El Programa de reutilització de llibres, vostès només varen deixar pressupostats 800.000 euros, en mancaven 800.000 més. Per l'amor de déu, senyors!, vull dir, ens han deixat un desastre, uns deutes que pagam, que pagam, perquè es paguen. No existia liquiditat per pagar els tribunals d'oposicions, se'n varen anar i ens varen deixar en l'aire 150 persones, sense poder pagar-les, i això una rere l'altra. Per tant, votarem que no perquè es fa, no podem instar el Govern a fer una cosa que ell ja fa en aquest moment.

Al tercer punt votarem que sí, però els vull fer una reflexió. Mirin, senyors, comprenc que ara... moltíssimes coses que passen dins aquest parlament. No se'n recorden que ja han votat una proposició no de llei en què s'insta al Parlament a fer una ponència sobre el pacte educatiu? No són conscients que el conseller d'Educació ens ha dit que el mes de març ens lliurarà un esborrany sobre el pacte educatiu? Idò, per què ho tornam repetir? Per què? Votarem que sí, sí, d'acord, sí, farem un pacte educatiu, molt bé.

Dit això, demanam una cosa: vostès ens demanen un pacte educatiu, un pacte educatiu que es realitzi sense perjudicis partidistes, he llegit a la premsa algú que amenaça que si no s'arregla allò del català no hi haurà pacte per l'educació. Esper que vostès no pensin igual.

Miri, Sr. Alorda, nosaltres deixarem la nostra bíblia pel pacte educatiu, però li deman que vostès deixen el seu Alcorà a la porta i d'aquesta manera podrem arribar a un pacte educatiu. Deixin el seu Alcorà, per favor.

Quant al quatre, hem aplicat una esmena perquè ens agrada molt ser realistes, el 6% del producte interior brut, ja el varen posar vostès al seu pacte per la governabilitat. Quan vàrem firmar el pacte per la governabilitat vostès varen voler arribar al 6% del producte interior brut. L'esmena que proposa el Partit Popular és un de cada quatre euros, ho consideram més realista. No sé si en això podrem arribar a un acord.

Per altra banda, m'agradaria fer una reflexió. Durant aquests anys s'han centrat els esforços a dotar el sistema de molts de recursos per compensar el desequilibri en relació amb els països del nostre voltant. Ara, Espanya està per damunt la mitjana quant a la dotació d'alguns països més industrialitzats del món, però quant a resultats estam per darrere aquests països, la qual cosa demostra que aquesta gran inversió ha estat ineficaç.

El problema de l'educació a Espanya no és fonamentalment un problema de recursos, també és important aconseguir-los, però no és un problema de recursos, és més de fons i anomenaré la LOGSE i la LOE.

Número 5, el Parlament de les Illes Balears... aquí votarem que no, perquè, senyors, no hi ha retallades, hi ha reestructuracions. Estam reestructurant el sistema educatiu a allò que ens podem permetre, als deutes que ens han deixat. Mirin, vostès cada any treien un deute de 800 milions d'euros, aquests 800 milions d'euros ens han duit a un deute total de més de 4.500 milions d'euros. Què vol, que duguem aquesta comunitat a la bancarrota? Què vol, que ens intervenguin? No, Sr. Alorda, no, de cap de les maneres.

El que feim nosaltres és reestructurar. Això és el que feim nosaltres, reestructurar. Aquest és el sistema educatiu que ens podem permetre, per tant, aquest és el sistema educatiu i tirem endavant aquest sistema educatiu. Aquesta és la nostra política i no es rectificarà. Què volen, polítiques de deutes? No en volem, de polítiques de deutes, volem polítiques de pagar i polítiques que ens puguem permetre.

El grup número 6, aquest sí, votarem que sí. Ahir mateix, en roda de premsa, el conseller va dir que ja s'havia... d'aquí a dues setmanes se signarà el conveni per du a terme, per exemple, el Programa PROA, però que quedí ben entès que el Programa PROA s'ha suspès perquè hi va haver problemes amb el ministeri perquè el ministeri no va pagar quan era el seu deure, pagar. Vull dir, per això es va aturar el Programa PROA, per això vàrem dir "un momentet, aturem, reunifiquem, estudiem el que tenim" i a partir d'ara, ja se signarà, com que tenim un nou govern, signem-lo.

Les plantilles, senyors, a Primària, s'han mantingut les ràtios. Per cert, no sé si se'n recordaran, però l'exdirectora general de Planificació i Centres ens va enviar una carta, a tots els centres, en què deia que ella sí que pujava un 10% les ràtios. Ara no s'ha enviat cap carta i es mantenen les ràtios. Es mantenen i no em diguin que no perquè jo vaig llegir aquesta carta i la vaig tenir a les mans.

No es tocarà ni un sol professor que estigui en plantilla i a més es mantindran les retribucions, no farem com vostès que baixarem un 5% el sou dels funcionaris. Per exemple tenim... no només varen baixar el 5%, no només això, sinó que en la paga de Nadal a un mestre li varen retallar 323,67 euros i a un mestre de Secundària, 537,68 euros. Per tant..., vull dir, el mateix PSOE en el *Diari de Balears* demanava als treballadors públics solidaritat. És a dir, quan va fer aquesta baixada del 5%, dia 13 del 5 del 2010, demanava solidaritat. On és ara la solidaritat? On és?

Número 7, al número 7 li feim una transacció, demanam que només la primera frase. Miri, nosaltres creim moltíssim en el professorat, moltíssim a prestigiar el professorat i ens posam a fer feina perquè aquest professorat pugui recuperar aquesta pèrdua adquisitiva i per aconseguir-ho és necessari l'equilibri pressupostari i la racionalització dels recursos.

A més a més, per a nosaltres els docents són molt importants i sempre ho han estat. Com per exemple diu el ministre Wert seran els grans protagonistes de les reformes, s'aprovarà un estatut docent en què es reconeixin els docents com a autoritat pública; es dissenyarà un nou accés a la funció pública i a més el nostre conseller ens va parlar de la seva formació. Ahir mateix, ens parlava de la formació del professorat en tres branques: l'ensenyament de les llengües, les noves tecnologies i l'aprenentatge de metodologia.

Al 8, li presentam una alternativa. Miri, senyor, primer crec que és important fer el mapa escolar, cosa que no s'ha fet en aquests quatre anys, i, després de fer el mapa escolar, ja parlarem de les necessitats i adequarem a les necessitats.

Vaig acabant, el 9, demanam simplement que en lloc de "incrementar" es digui "mantenir" i es passi a un número 13, és a dir, perquè les APIMA siguin molt importants. Per a nosaltres els pares són molt importants i no només des del punt de vista econòmic, sinó fins i tot els donam l'oportunitat de poder elegir la llengua d'aprenentatge dels seus fills i de poder elegir el centre on du els seus fills.

Al número 10, deim que sí; al número 11, que no. Al número 12 deim que sí i bé, simplement dir-los que per a nosaltres hi ha d'haver un canvi de mentalitat dins l'educació, fins ara l'educació no ha funcionat. Necessitam que l'alumnat tenguí l'estudi com a primera de les seves obligacions. Hem de potenciar els valors de l'estudi i de l'esforç personal i això és el que fa el Govern. El Govern de les Illes Balears no només paga factures, sinó que fa feina i treballa per aconseguir una educació millor. Simplement els he de dir això.

Bé, una cosa que els volia dir i és que per favor quan parlin de crispació, no sé si coneixen aquest senyor, aquest senyor que està aquí que crispava i que donava un míting polític al pati és un exdirector general del PSM. Per favor, per favor, vostès, em sembla que són vostès els que crispem, no el Partit Popular.

Moltíssimes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Alorda, quan vostè vulgui.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, en primer lloc vull agrair al grup socialista el seu suport, els d'aclarir que l'ordre no és jeràrquic, sinó que tots els punts per a nosaltres són importants.

Anant un poc punt per punt, ens sap molt de greu que el primer punt no sigui aprovat, no, certament, aquesta insistència que el castellà està perseguit, crec que no coneix les nostres aules. Avui, és impossible no saber castellà, qualsevol nin de les Illes Balears i dir que fins a tercer de Primària no es veu el castellà és no tenir ni idea del que passa a les escoles de les Illes Balears i si no, Sr. Conseller, expliqui-li-ho, però, com pot dir això?

Tothom sap el castellà i el que pot passar és que hi hagi gent que no sàpiga català, com aquí hi ha gent que té dificultats d'expressió escrita en llengua catalana per mor de molts d'anys d'estudis i fins i tot d'expressió oral! Fins i tot d'expressió oral, cosa que no li passa a ningú d'aquí en llengua castellana, tots en sabem!, tots en sabem prou.

Bé, això és el que intentam resoldre, una comunitat que ho sàpiga dur a terme i tot per satisfer al final una gent que el que vol és prescindir de la llengua catalana al país. Al final, se'ls veu clar, és una part, només és un episodi d'una croada contra la llengua catalana per intentar viure al marge del català a les Illes Balears, poder obviar completament la llengua catalana i la seva oficialitat, seguint el guió -com hem dit en altres ocasions- del franquisme i del Decret de Nova Planta. És ben trist.

Ens diuen que votaran en contra de pagar, de pagar els deutes. Ja els he dit que s'esbravassin en qui ha creat o no ha creat, però, ens diran que no pagaran? Avui és un dels problemes crucials per poder parlar de futur, és com a mínim aixecar aquest llast i votaran en contra del punt segon?

Bé, crec que aquelles promeses del Partit Popular que pagarien a 20 dies, no deien si hi hauria problemes o no, ens ho deia el Sr. Tadeo cada dia que no hi havia doblers, però vostès demanaven centenars de milions d'euros per a tot, han fet moltes promeses, ara no en compleixen cap i és culpa dels altres! Crec que fa uns parell de mesos que governen, fa dos mesos que tenen pressupostos i em varen dir que ho aclaririen tot i estam allà mateix.

Per tant, no aproven el punt segon? Sap que li dic, Sr. President? Retiram el punt tercer. Jo crec que no hi ha condicions. Venir aquí per intentar tractar algun tema de consens, jo crec que val més que avui, com s'ha dit hi ha una ponència, ja en parlarem, però nosaltres avui retiram el punt tercer sobre el pacte per a l'educació, ja en parlarem un altre dia, perquè avui no volent ni tan sols pagar el que es deu als centres, crec que no es donen les condicions per aprovar un punt d'aquestes característiques.

Que a la millora del sistema de finançament, creu que no hem d'anar. Bé, em posa que (...) i que no tenim un problema econòmic. Finlàndia dedica el doble del PIB al nostre... creu que no hi té res a veure? Que tots els països un poquet importants dediquin més percentatge del seu PIB a educació, vostè creu que

no té cap importància? No hi estam d'acord, i no estam d'acord a referir-nos a nosaltres mateixos perquè si el nostre pressupost va baixant el percentatge d'educació o el percentatge d'educació continuarà sent el mateix, però serà amb menys doblers, no ens pareix correcte ni una bona referència i no acceptam, evidentment, aquesta transacció.

Les retallades pressupostàries, estan en contra, també troben que són massa i que no són retallades, no, les lleven, lleven, però no són retallades. Mirin, vostè es faci les trampes que vulgui amb el llenguatge, nosaltres mantindrem la proposta i ens agradaria que hi hagués una reflexió perquè realment és el que vostès... quan vostès deien que l'educació era impossible baixar el 5% de 2010 a 2009 i que això era gent que no creia amb l'educació, la que ho feia, vostès arriben i ho tornen a baixar. Quina conseqüència jo he d'extreure? Que no creuen en la educació? Utilitzant els seus sil·logismes.

Estic contents que ens donin suport a recuperar els programes de suport, que sí que s'han llevat, que sí que s'han retallat. El punt setè, no. Nosaltres no volem una retòrica a favor del personal docent, volem que es mostri amb els fets. Si vostè puja aquí i els insulta i qüestiona el personal docent fins i tot a gent reconeguda d'una feina històrica dins l'educació del país i vostè ve aquí i els dejecta, bé, jo, com a mínim, vull que s'aprovin les conclusions que nosaltres posam en el punt 7 o, evidentment, no ens interessa que l'aprovin retòricament, perquè -li insistesc-, com vol dir que no es retallen plantilles si es lleva personal de suport que estava dins les plantilles? I, com és que no es deixen reposar els efectius de les places que quedin vacants dins una plantilla? Jo crec que vostè utilitza un terme de plantilla que no és el que s'utilitza a funció pública. En tot cas, no parlam del mateix.

El punt vuitè, els equipaments, no volem condicionar els equipaments que hi hagi mapa escolar, els equipaments són necessaris ja. Volem el mapa escolar i volem els equipaments. Aquesta trampa d'intentar dir que no començarem a fer equipaments fins que no hi hagi mapa escolar, doncs tampoc no l'acceptam i no admetrem la transacció.

El punt novè, jo crec que no l'han entès. Nosaltres demanam que s'incrementin els serveis complementaris perquè estan estrangulats, perquè estan escanyats. Si vostè ens diu mantenir, bé, si ens diu mantenir el 2010 estarem d'acord. Si ens diu mantenir el 2012 no estam d'acord perquè el que intentam és reaccionar amb el que passa el 2012. Mantenir el 2010, d'acord. No fer allò que deia el PP que faria si entrava en el Govern, no, fer el que nosaltres fèiem quan hi érem, ens conformam, ens conformam, trobem-nos en aquest punt, però no cap enrere. No, el 2012, no.

Sí que l'acceptaré retirar les APIMA del punt, crear un sol punt dins el punt 9 perquè si ens poden aprovar les APIMA ho passen tan magre que crec que serà molt bo que tinguin un reconeixement solemne per part d'aquest parlament. Veurem quina conseqüència tendran, però realment es troben en un moment difícil, molt difícil.

En el punt 10, per a mi que no he apuntat què ens ha dit del punt 10 ni del punt 11, però en tot cas els mantenim, no hi ha esmenes. Al punt 12, admitem la matisació del PSOE, nosaltres pensàvem que el tema d'equitat i d'inclusió estava incorporat a altres punts, però em pareix que l'enriqueix, no tenim cap inconvenient a aquesta modificació, com també que en el punt 13 sigui el del fracàs escolar o el punt que se'ns ha acudit.

En qualsevol cas, jo lament que... jo crec que la resposta social que es demana a aquest parlament en aquests moments tan difícils, tan convulsos que viu l'educació no pugui ser de més consens en les propostes que nosaltres feim, més d'un altre to, però crec que hem de constatar el que realment hi ha i hem de ser prou sincers com per traslladar-ho a la ciutadania en quin punt ens trobam, i el punt en què ens trobam és el que s'ha expressat en aquest debat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Bé, senyores i senyors diputats, com que hi ha hagut moltes transaccions, esmenes, parts que s'accepten, si li sembla bé a la Sra. Diputada m'agradaria que aclarís la seva postura, el seu vot amb relació al punt número 12, on el Grup Socialista ha presentat una esmena, i vostè ens ha de dir què en pensa, si l'accepta o no l'accepta. Té la paraula. Què votarà?

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Moltes gràcies. Estam d'acord amb les esmenes del Partit Socialista Obrer Espanyol, hi estam d'acord.

EL SR. PRESIDENT:

Perfecte. Bé, vegem, esper que tots els senyors portaveu m'ajudin. Els punts 1, 2, 5 i 11 es votaran en bloc, ja que en aquest cas el Grup Popular ha manifestat la seva postura de votar no. Bé, el 4, el 7, el 8 i el 9, que al 9 hi ha una part que el Sr. Alorda ha acceptat amb relació amb les APIMA, s'accepten, però vostè m'ha de... sí, té la paraula.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Miri, el 8 era simplement una precisió que jo els volia fer, però hi estam d'acord, és a dir, amb el 8 hi estam d'acord.

I després, el 9, si li pareix al Sr. Alorda, posar "mantenir" o "el pressupost de 2010 i incrementar en un futur".

EL SR. PRESIDENT:

Va bé? Bé, doncs, torn a repetir, punts 1, 2, 5, 11, 4 i 7. D'acord. M'atur aquí. Senyores i senyors diputats, si els sembla bé passam a votar. Votam.

23 vots a favor; 34 en contra; cap abstenció.

Bé, i la resta de punts tots queden acceptats. Està d'acord, Sr. Alorda? La resta de punts queda acceptada. Sra. Cabrer? Molt bé.

IV. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei sobre mesures orientades a la prevenció de l'oferta il·legal en matèria de transports a l'illa d'Eivissa.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que és el debat i la votació sobre la validació o derogació del Decret Llei sobre mesures orientades a la prevenció de l'oferta il·legal en matèria de transports a l'illa d'Eivissa.

Un membre del Govern, en aquest cas és el conseller de Medi Ambient, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Avui duim el decret llei que presentam a ratificació, és el de mesures orientades a la prevenció de l'oferta il·legal en matèria de transport a l'illa d'Eivissa, el Decret Llei 1/2012, de dia 10 de febrer.

Durant les temporades estivals dels darrers anys a Eivissa s'ha assistit a un progressiu i creixent fenomen d'oferta il·legal en el transport de viatgers, i més concretament en el sector del taxi. Aquest fenomen es produeix per l'extraordinari increment de la demanda que hi ha a l'illa durant els mesos d'estiu i que a diferència de Mallorca i de Menorca no es focalitza no només a l'aeroport i al port sinó que es dona també a les discoteques i als centres d'oci disseminats per tota l'illa.

El Consell de Govern va aprovar aquest decret llei sobre mesures orientades a la prevenció de l'oferta il·legal en matèria de transport a l'illa d'Eivissa com l'objectiu principal de combatre la pirateria que sofreix especialment el sector del taxi. En concret, aquest nou decret llei autoritzarà els ajuntaments d'Eivissa a estendre quantes autoritzacions estacionals temporals requereixin sempre que siguin dins l'àmbit municipal, ja que el Consell d'Eivissa continuarà sent l'administració competent en la concessió de llicències interurbanes. Amb aquesta mesura es pretén que els ajuntaments disposin d'una major flexibilitat a l'hora de regular el sector i, per tant, el seu control. La lluita contra la competència il·legal dins l'àmbit del transport és una prioritat de la Direcció General de Transports de la nostra conselleria, en concret en el sector del taxi sabem que existeix un important índex de competència deslleial que pretén reduir-se.

A Mallorca i a Menorca, com he dit abans, els problemes fonamentals es concentren als ports i als aeroports, però, a Eivissa s'hi sumen, a més, tots els centres d'oci nocturn, en especial discoteques que estan disseminades per tota l'illa. És aquesta dispersió que complica el problema de la inspecció i la sanció.

A partir de l'any 2005 es va autoritzar al Consell d'Eivissa poder aprovar llicències de taxis estacionals com a primera passa per poder competir, contenir el problema, una demanda enorme a l'estiu i escassa a l'hivern. Això es va fer mitjançant l'aprovació de l'article 50 de la Llei 13/2005, de 27 de desembre, per la qual es dona al Consell d'Eivissa la capacitat d'articular plans d'actuació contra l'intrusisme i, en concret, la possibilitat de crear quantes llicències estacionals temporals de taxi consideràs oportunes. Així idò, la gestió en matèria de transport terrestre a Eivissa actualment ja l'executa íntegrament el Consell d'Eivissa, gestiona des de transport regular, discrecional, mercaderies, taxis, agències, etc., i en el tema que ens ocupa avui el Govern dona rang de llei a una actuació municipal que no tenia cobertura legal, l'autorització temporal estival és una figura que cream amb aquesta llei.

Passats ja uns anys des de la posada en funcionament d'aquesta llei 13/2005 i d'aquells plans d'actuació i tenint en compte que aquestes mesures necessàriament s'han d'articular a través dels diferents municipis s'ha constatat que la lluita contra l'oferta il·legal és molt més eficient quan més pròxima és l'administració implicada i, en aquest cas, els ajuntaments són els agents més directament implicats. A través de les diferents policies locals, altres cossos de seguretat i els serveis d'inspecció del transport terrestre és possible acotar molt aquest problema. Per això, es fa evident que els ajuntaments, tant per la seva proximitat en el control directe de l'intrusisme a través de l'actuació, com he dit, de les policies locals com a través de la seva relació directa amb la prestació del servei legal, serveis municipals del taxi, és molt evident que això els converteixen en l'eina més indicada per actuar contra la desproporció entre l'oferta i la demanda.

Aquest decret el que vol és traslladar als ajuntaments d'Eivissa la facultat d'atorgar totes les llicències estivals temporals municipals que es requereixin, sempre entenent que l'autorització per prestar serveis interurbans correspon -com he dit- sempre al Consell d'Eivissa. Segurament amb això, amb aquest decret llei, no s'acabarà amb el problema de forma radical, però creim que servirà per fer una passa més perquè aquesta situació d'il·legalitat en què es mou moltíssima gent, tant ciutadans d'Eivissa com ciutadans espanyols com ciutadans estrangers, de qualche manera poder arribar a disminuir al màxim la competència deslleial que es fa sobretot dins el sector del taxi.

Poc més hi ha a dir, tota la resta que poguéis dir seria palla afegida i fer-vos perdre el temps. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Intervenció dels grups parlamentaris en torn a favor, pel Grup Parlamentari Popular? Té la paraula el Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Al llarg dels darrers anys, especialment a l'època turística de major incidència, de major influència l'oferta il·legal de transport de viatgers ha incrementat la seva presència a l'illa d'Eivissa i s'estén com un veritable mercat paral·lel al mercat legal que provoca notables perjudicis econòmics al sector i redueix de

forma significativa la qualitat del servei. Les conseqüències d'aquesta activitat d'intrusisme, d'aquesta activitat clandestina, no s'aturen aquí, no són només conseqüències econòmiques sinó que la imatge turística de la nostra illa també es veu afectada, la seguretat en el transport de viatgers per carretera no està del tot garantida, la fiscalitat tampoc o la necessitat d'emprar efectius en temporada alta per pal·liar aquest mercat il·legal són dèficits, necessitats de correcció absolutament immediates.

Això que els coment, en definitiva, es tracta d'un mercat de taxis conegut com a taxis pirates, i es tracta d'una realitat cada vegada més emergent que actua i perpetra la seva activitat amb moltíssima barra i que s'instal·la cada vegada de forma més organitzada a l'illa d'Eivissa i a una velocitat considerable que provoca un desequilibri important al sector legal, un sector que pateix, que pateix l'estacionalitat a l'illa d'Eivissa, un sector que compleix amb la llei, un sector que compleix amb la normativa, que paga els seus impostos, que proporciona un servei de qualitat i, el que és més important, protegeix, preserva i té cura de la imatge de la nostra illa.

Senyores i senyors diputats, perquè es facin vostès una idea de la dimensió de la problemàtica és necessari recórrer a dades, és necessari recórrer a xifres, a aquelles xifres que ens proporcionen les autoritats sobre les quals resideix la competència de control i d'inspecció en matèria de transports. L'any 2009, 221 denúncies varen ser tramitades per activitat il·legal de transport de viatgers, 102 les va tramitar el consell insular o les va denunciar el mateix consell insular, 109 la policia local i la guàrdia civil i d'aquests 211, 34 vehicles varen ser immobilitzats. L'any 2010, 120 vehicles denunciats i 31 vehicles immobilitzats. I l'any 2011, 199 vehicles denunciats, 41 vehicles immobilitzats. És evident que estam davant d'un intrusisme greu, important, que distorsiona el mercat legal del sector del taxi i al qual s'ha de posar, evidentment, un remei absolutament immediat.

Des d'aquí vull reconèixer la feina que des del consell insular en matèria d'inspecció i control es fa, que moltes vegades no és prou pels mitjans amb què es compta, i també la col·laboració de les policies locals i de la guàrdia civil que també assisteixen a aquests inspectors per tal de mitigar aquesta oferta -com dic- clandestina i il·legal. I és ara, precisament, quan som davant, quan som a les portes de la temporada turística quan hem de reaccionar en defensa del sector, del resident, del turista, del visitant, en definitiva, de la qualitat i del servei. Per tant, es fa necessari i imprescindible dissenyar mecanismes, mecanismes legals destinats a salvaguardar i a protegir els drets dels titulars de les llicències de transport i, per suposat, és necessari defensar, com he dit, com dic i no em cansaré de dir-ho, la qualitat d'un servei públic, imprescindible a qualsevol destí turístic que presumeixi de ser-ho. I el sector ho està també esperant, el sector del taxi espera també aquesta reacció, espera una resposta per part de l'administració que el protegeixi davant d'aquesta situació.

Han estat moltíssimes les manifestacions d'aquest sector denunciant precisament aquest frau en aquest mercat. El sector, i tenc retalls de premsa: "denuncia davant les institucions 150 taxis pirates", "els taxistes legals són amenaçats pels il·legals", són retalls de premsa; "els taxistes asseguren que els pirates estan organitzats", "Sant Antoni identifica 120 taxis pirates i reclama ajuda al Govern", i "denunciat un taxi pirata que transportava sis persones en el seu interior". Per tant, és obvi, és evident aquest mercat que perpetua sense cap tipus de límit una activitat totalment il·legal.

Per tant, vagi des d'aquí el nostre suport incondicional a aquest decret llei confeccionat pel Govern i que avui discutim aquí i que té com a finalitat no només, que també i de forma principal i primordial combatre aquest intrusisme, sinó cobrir el servei, cobrir la demanda que en temporada punta necessita ser coberta per part d'aquest servei públic, mitjançant l'atorgament de llicències temporals, i perquè també no quedi el mínim espai per a l'intrusisme. Per tant, des d'aquí el meu grup parlamentari i en aquest mateix sentit, suportarà i ratificarà aquest decret llei perquè precisament està dissenyat i confeccionat amb aquesta vocació.

Un decret llei que té una sèrie de característiques que a nosaltres absolutament ens convencen i motiven el nostre vot favorable, en primer lloc perquè és un decret provisional, fins que en matèria de transports aquesta comunitat autònoma no reguli matèria precisament de transport, aquest decret llei es mantindrà en vigor. Una vegada que la comunitat autònoma reguli en aquesta matèria haurà de ser aquesta qüestió tractada de forma singular a aquella llei de transport que reguli precisament, com dic, aquesta matèria.

En segon lloc, perquè potencia l'autonomia municipal, es reintegra, es reemborsa a l'autonomia municipal l'autoritat i la potestat per atorgar autoritzacions temporals, que abans potestat no en teníem, d'acord amb les seves necessitats, amb les necessitats més immediates d'aquell precís municipi, d'acord també amb el nivell de clandestinitat que en aquell municipi s'hagi detectat i d'acord amb aquells determinats indrets de major demanda de servei, com puguin ser ports i aeroports. Per tant, aquí l'autonomia municipal té especial protagonisme, adquireix un paper absolutament rellevant a l'hora d'atorgar les llicències, el nombre i sobretot els llocs on han d'operar aquests taxis que rebran autoritzacions temporals.

I en tercer lloc, perquè aquest decret ho fa amb condicions d'igualtat, i què vull dir amb condicions d'igualtat? Aquesta autorització que s'atorga, o s'atorgarà als que siguin creditors d'ella, els permetrà, exactament igual, mitjançant una autorització del consell insular, realitzar i practicar el servei de taxi amb les mateixes condicions amb les que ho fa avui un titular d'una llicència fixa.

Per tant, són aquests criteris els que ens fan a nosaltres suportar de forma convençuda aquest decret llei. I no vull desapropiar aquesta oportunitat per felicitar, com no pot ser d'altra manera, la conselleria i el cap de la conselleria, al Sr. Company, per haver atès una veritable reclamació per part del sector del taxi a Eivissa, perquè, dins la provisionalitat, és la mesura encertada, perquè combat de front i sense complexos l'intrusisme, i perquè veritablement fa front a les necessitats de

transport que a Eivissa en aquest moment li fan falta i especialment en temporada alta.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez. Altres grups que vulguin intervenir en torn a favor o en contra. Sr. Tarrés té la paraula per al torn en contra.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc, Sr. Conseller, jo he demanat la paraula en el torn en contra, i la veritat, li he de dir, en aquest moment encara no sé si serà en contra o no serà en contra; en principi sí, li vaig intentar explicar per què. En principi és felicitar-lo per aquest decret, jo no vendré a dir aquí el que no crec, que és una passa endavant, vostè ho deia, aquest decret pretén ser una passa endavant quant a la regularització del sector del taxi a l'illa d'Eivissa.

El senyor portaveu del Partit Popular ha fet una sèrie d'afirmacions aquí que són molt correctes, jo fins i tot en algunes aniria més enllà, és un autèntic problema, quan no es coneix des d'Eivissa, les amenaces als taxistes, la paraula pirata allà adquireix tota la seva raó i tot el seu motiu. Però així com li dic que jo el felicito per aquest decret perquè és una passa endavant, també ens sembla que és incomplet, que falten coses i amb aquestes coses pensam que seria bo que es pogués tramitar com a llei. Per tant, si es tramita com a llei nosaltres estariem d'acord en aquest moment amb aquest decret, si no es tramita com a llei doncs ens pareix insuficient per aquesta sèrie de mancances que li coment i que jo ara li enumeraré, amb l'ànim de convèncer-lo a vostè, no amb cap altra intenció.

Jo obviaré ara tot això que hem dit del que suposa com a oferta il·legal, perquè és així, les sancions que s'han posat, que han estat moltíssimes, però així i tot han estat mínimes devora la realitat, vull dir que ens han passat estius que hem posat més de 200 sancions o que s'han agafat més de 200 taxis pirates o taxis il·legals, i nosaltres podem calcular que si n'hem sancionat 200, diguéssim que n'estarien circulant més de 600, no? Però això ja suposa un perill afegit molt gros a Eivissa, no pel fet que siguin il·legals i que els haguem de sancionar, que si els sancionam la sanció que tenia el Consell Insular d'Eivissa per als taxis il·legals era de 6.000 euros i a ells ja els anava bé que els agafassin i pagar 6.000 euros. Per tant, vegem el volum de negoci que tenien.

Però és més complicat per la perillositat que suposen; el Sr. Portaveu deia que s'havia sancionat un taxi d'aquests, un vehicle d'aquests perquè portava sis ocupants, dic tant de bo fossin sis, no?, n'hi ha arribat a haver més de sis. Però vostè també, Sr. Conseller, comentava i feia una mica història, que deia que la Llei 13/2005, de 27 de desembre, de mesures tributàries i administratives, va ser la que va establir, entre d'altres coses, que els consells d'Eivissa i de Menorca podien atorgar autoritzacions de taxis estacionals. I en el seu moment nosaltres vàrem considerar que amb aquesta llei el consell insular envaïa les competències dels ajuntaments, que era l'atorgament de llicències, ja que els ajuntaments són els

responsables d'atorgar les llicències permanents de taxi, el sensat és que siguin els ajuntaments els que donin les llicències provisionals que hi pugui haver de taxi.

A l'any 2007, amb el canvi de govern i al Consell d'Eivissa, en espera de la tramitació de la Llei balear de transports urbans, vàrem ser conseqüents amb els nostres plantejaments, vull dir que quan es va aprovar la llei, qui els parla era alcalde d'un municipi i patia això, que no fossin els ajuntaments els que donassin aquestes llicències. Llavors el consell va deixar en mans dels ajuntaments la definició del nombre de llicències estacionals de taxi; evidentment el consell era qui havia de donar la concessió, com deia la Llei del 2005, però sempre es va fer a petició dels ajuntaments i mai en contra seva, com havia passat estius anteriors. I així es va actuar en el període 2007-2011, es va actuar, per dir-ho d'alguna manera, de manera totalment lleial amb els ajuntaments; mai no se'ls va imposar la concessió de taxis temporals als respectius municipis.

Ara, amb aquest decret llei jo li deia que és una passa endavant i va en la bona línia, però també pensam que és insuficient. Per què pensam que és insuficient? Perquè diem que han de ser els ajuntaments els que decideixin sobre la concessió de llicències de taxi, però aquest decret és insuficient, entre d'altres, perquè no estableix amb quins criteris els ajuntaments decidiran el nombre de llicències que poden atorgar. Per exemple, un ajuntament petit, posem per exemple, no parl de cap concret d'Eivissa, té 40 taxis, pot donar 100 llicències de taxi estacionals? Un ajuntament que té 400 llicències de taxi fixes, pot passar un estiu només donant-ne 40? Qui és que regula això?

Pensam que seria bo que es regulàs des d'una llei en aquest cas, no siguin els propis ajuntaments. Ho pot fer el consell, llavors vostè em dirà això ja ve establert per llei que ha de ser el consell; idè ara jo li vaig a posar un altre exemple, posem que el consell amb un determinat ajuntament, pel fet de ser de diferent color polític, no tenen una bona relació, i el consell tindrà dues possibilitats: una, dir-li el nombre que pot donar, i l'altra, dir-li que no pot actuar fora de l'àrea municipal, perquè és el consell qui ho ha de regular. Llavors, no seria -llavors supòs que m'ho podrà aclarir vostè-, no pot ser.

I llavors, aquestes llicències temporals que es donen, a qui es donen: als que són actuals propietaris de llicències de taxi o es donen als assalariats? Pensem que hi ha molts de municipis que el nombre d'assalariats que tenen demanades les llicències noves que puguin sortir, que pugui donar el respectiu ajuntament, és molt llarga i passen anys fins que no puguin obtenir una llicència. Nosaltres, d'acord amb els ajuntaments i amb discussions, vàrem decidir que se'n donarien el 50%, 50% per als titulars i 50% per als assalariats, sense que això vulgui dir que hagi de ser una norma fixa. Pensem també que aquesta llei seria bo que regulàs aquestes coses i que ens digués com ho podem fer.

També li comentava ara de passada que manté la Llei del 2005, de manera que és el consell igualment qui ha d'autoritzar els taxis a funcionar per tota l'illa, no només dins el seu municipi.

Per tant, resumint li diré que pensam que el sector del transport urbà s'ha de regular via llei, no via decret, i per això s'ha d'abordar en seu parlamentària, allà on tots aquests interrogants els puguem discutir, els puguem resoldre de la millor manera possible, tenint en compte que sempre hi pot haver coses que ens deixem, que llavors vegem que no ens donen satisfacció i que les haguem de canviar. Però, Sr. Conseller, jo estic segur que vostè ho sap, que vostè n'és coneixedor, si en aquests moments diguéssim a l'illa d'Eivissa que en els mesos d'estiu anàvem a posar mil taxis només per a la temporada d'estiu a funcionar, hi hauria molta, una majoria de gent de tots els costats que diria sí senyor, així és com s'ha d'actuar, això ens solucionarà el problema; perquè hem de ser conscients que tampoc no tenim un bon transport públic a Eivissa, tenim un transport públic deficitari, que és molt car, que és caríssim, que està possiblement entre els més cars d'Espanya, i és en les coses que sempre dic que es veuen les diferències entre Mallorca i les illes menors; jo sé que un quilòmetre de transport públic a Mallorca és possiblement dels més barats d'Espanya, un quilòmetre de transport públic a Eivissa és, amb tota seguretat, el més car d'Espanya, i això, doncs hem de cercar fórmules per solucionar-ho.

Així que si vostè llavors em diu que està disposat que es tramiti com a llei, el nostre vot no serà negatiu. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tarrés. Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, té la paraula el Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. És evident que el transport urbà i interurbà a Eivissa a determinades èpoques de l'any i a determinades hores punta pateix un dèficit de relació oferta-demanda incapaç de respondre a les demandes dels usuaris que, en aquest cas, són majoritàriament turistes. La qüestió és, per tant, saber quines mesures ha d'escometre l'administració pública per tal de resoldre aquesta situació negativa per a la mobilitat, negativa com a destí turístic, negativa des del punt de vista de la seguretat viària i també negativa per al sector.

El decret llei que avui se'ns presenta aborda aquesta situació específica d'Eivissa des del vessant del transport del taxi. El decret cerca un doble objectiu: corregir la desproporció entre l'oferta i la demanda del servei de taxi prestat durant les temporades estivals i combatre, així, l'oferta il·legal del transport de viatgers, sorgida arran de les esmentades mancances de servei, i per assolir aquests dos objectius el decret llei habilita els ajuntaments per concedir autoritzacions estacionals de taxi, i ho fa amb caràcter urgent, ja que, segons exposa el decret llei, d'una altra manera no podrien intervenir en la pròxima temporada estival.

I en aquest punt ja hem de discrepar, no podem compartir l'argumentació del preàmbul en relació amb la urgència o situació extraordinària que duria al Govern a regular aquest tema mitjançant un decret llei en lloc d'utilitzar la via de la llei i del constructiu, sa i democràtic debat parlamentari. El problema dels taxis és conegut de sempre i la situació del proper estiu no es pot considerar com a inesperada i motivadora d'aquest procediment, a no ser que el Partit Popular hagués oblidat que després de la tardor, després d'un hivern i després d'una primavera, torna l'estiu. I en aquest cas crec que el decret llei només posa en evidència la manca de previsió i la deixadesa per part del Govern que els obliga a actuar, ara sí d'aquesta manera, perquè l'estiu ja és aquí i els tràmits que hauran de fer els ajuntaments requereixen del seu temps.

Però abans d'entrar a la lletra del decret llei, deixin també que faci una altra prèvia que té a veure amb la política molt més global i integral de ciutat i d'illa, em referesc que el decret posa en evidència una altra mancança que serà urgent fer-hi front, una llei del transport a les Illes Balears i també l'efectivitat de les competències pròpies dels consells insulars a través dels recursos i a través de la capacitat normativa; de fet el decret reconeix aquesta mancança i diu, textualment, "Fins que la comunitat autònoma de les Illes Balears no legisli en matèria de transports urbans ...", etcètera. Efectivament, la comunitat autònoma no disposa d'una llei pròpia que reguli el transport urbà i la seva interconnexió amb el transport interurbà; l'existència d'aquesta llei definiria amb claredat la categoria dels vehicles subjectes a aquestes autoritzacions estacionals, autotaxis, autoturistes, lloguers de conductor, així com ho fan altres comunitats on disposen d'aquesta llei. Aquest decret no ho defineix i per tant el decret que avui debatem es mou en la més absoluta inconcreció, de seguretat jurídica per tant gens ni mica.

Però entrant a la lletra del decret llei, val a dir que el que fan no és altra cosa que atorgar les competències sobre els taxis estacionals als ajuntaments quan la llei anterior l'atorgava al Consell d'Eivissa, el fet que ara aquesta competència passi als ajuntaments no és més que una mostra de la por que el Consell Insular d'Eivissa té a combatre el problema de la manca de servei estival de forma directa. Davant les mobilitzacions que va patir el Consell durant la passada legislatura, els actuals responsables de la institució han optat per desfer-se del problema i passar-lo directament als ajuntaments.

I en aquest sentit val a dir dues coses: primer, que, des del punt de vista organitzatiu, el transport públic en territoris petits, com és el cas de l'illa d'Eivissa, ha de ser gestionat amb una visió global i integradora; molts dels problemes actuals del servei de taxi deriven precisament d'aquesta fragmentació, per tant fragmentar un aspecte que estava unificat pot ser anar en contra dels criteris d'eficàcia administrativa i de la millora del servei si la regulació no és completa i precisa. I, en segon lloc, possibilitar que siguin els ajuntaments els que atorguin les autoritzacions estacionals no resol el dilema, molts dels dilemes plantejats, entre titulars del taxi i assalariats a l'hora d'establir la distribució de llicències estacionals. El problema persisteix ara però en mans dels ajuntaments.

Per altra banda, l'opció que siguin els ajuntaments els que concedeixin les llicències estacionals genera nous escenaris, nous dubtes i noves incerteses, se n'han ja esmentades avui aquí algunes: quantes llicències atorgarà cada ajuntament? El consell insular atorgarà totes les habilitacions per al transport interurbà? Etcètera.

Una cosa és certa, els ajuntaments ja atorguen les llicències fixes de taxi i per tant aquests tenen, açò és cert, una percepció directa i clara de les necessitats del seu municipi. I en aquest sentit es pot entendre el contingut i la lletra del decret de què ara parlam. Ara bé, que el faci comprensible no vol dir que el justifiqui; des del nostre punt de vista és insuficient.

El decret no regula en profunditat aquesta activitat i per tant ens trobarem que haurem d'aplicar una reglamentació que és insuficient i que possiblement haurà d'utilitzar l'estatal en allò que no contempli la legislació autonòmica, donat que no pot existir, lògicament, un buit legal. Llavors la qüestió seria: els ajuntaments són conscients que hauran d'aplicar una reglamentació estatal en aquests aspectes no contemplats en el decret llei?, i aquesta reglamentació estatal, afavoreix o perjudica el sector del taxi eivissenc?

El nostre grup, per tant, s'abstindrà, ja que considera que aquest decret, si l'argument que el motiva és el criteri que esment, necessita desenvolupar-se en un context d'una llei general de transport i per la via parlamentària ordinària. L'opció elegida pel Govern, en lloc de generar confiança i estabilitat genera desconcert, improvisació, inseguretat jurídica i pressos als ajuntaments que, per altra banda, no hem pogut constatar que hagin reclamat de forma unànime aquesta competència. I una altra vegada ens trobam davant un govern que governa, que gestiona sense la participació i la comunicació amb les corporacions locals; és el contrari, s'hi relaciona com si fossin administracions de rang executiu inferior sotmeses als designis dels coneguts incerts del govern general. Açò no és així, no hauria de ser així, i per açò des del nostre grup parlamentari consideram que no és el decret que es necessita per regular, per millorar el servei del transport de taxi a Eivissa, i per tant no hi donarem suport, farem una abstenció.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. En torn de rèplica, per part del Grup Popular té la paraula el Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en primer lloc vull agrair a tots els portaveus que han pujat en aquesta tribuna el to que han emprat a l'hora de defensar la seva posició.

I jo la posició que avui venia a defensar ara, aquí, en aquest moment, és la dels municipis i la dels ajuntaments, i ho vull fer amb moltíssima convicció d'acord amb l'autonomia municipal, amb aquest concepte que sembla ser que aquí no queda clar. Jo entenc que l'autonomia municipal mereix sobretot respecte, òbviament, no dubt que vostès la respectin, però sí que és cert que és una facultat pròpia de cada ajuntament, que és inalienable i que li pertany sense necessitat que li sigui segregada. Per tant entenem que aquesta autonomia municipal de la qual es fan creditors els ajuntaments en aquest moment serà la que desenvolupi precisament aquest decret llei d'acord amb els plans que han de dissenyar per atorgar les diferents autoritzacions temporals de transport de viatgers, i ho faran d'acord amb unes necessitats que li són pròpies, amb unes característiques que li són pròpies d'acord amb aquell indret on s'ha de prestar el servei.

És cert que no tots els municipis tenen les mateixes característiques, no tenen la mateixa demanda ni tenen la mateixa incidència a l'hora de regular en matèria de taxi, en matèria de servei públic. N'hi ha alguns que tenen unes necessitats extraordinàries i altres no les tenen; per tant, d'acord amb aquestes qüestions els ajuntaments s'han d'atorgar, o haurien d'atorgar o hauran d'atorgar el nombre de llicències temporals que estimin adients.

Perquè, mirin, jo no m'atrevesc aquí, en el Parlament, a dir a l'ajuntament del qual jo som resident quantes autoritzacions de taxi ha d'atorgar; jo no m'atrevesc, és que no en som capaç; jo no som capaç de dir al meu ajuntament quantes autoritzacions o quantes llicències d'activitat de bar, per exemple, ha d'atorgar. És que no en som capaç, perquè jo no sé en aquest moment quina incidència té aquest servei precisament en aquest municipi. Per tant, d'acord amb els paràmetres que ells dissenyin i confeccionin hauran de posar a disposició, siguin temporals, siguin assalariats, les llicències per cobrir la demanda en primer lloc, i en segon lloc combatre l'oferta il·legal que s'està manifestant a moltíssima velocitat a l'illa d'Eivissa.

I, en tercer lloc, clar que hi ha urgència, moltíssima urgència, hi ha. Mirin, vagin vostès i diguin a un taxista a l'illa d'Eivissa que no és urgent combatre l'activitat il·legal i l'intrusisme en el taxi; és que no s'atreveixen a dir-li-ho, perquè van cansats, van avorrits, perquè s'estan jugant en tres mesos, s'estan jugant en tres mesos els seus salaris, les seves economies domèstiques. Vagin vostès allà i comentin-los que això..., no, que han d'esperar a fer una llei, a través d'esmenes complementar-ho, perquè resulta que..., no, no és urgent. Aquí s'ha de posar fil a l'agulla de forma absolutament immediata, immediata, i crec que aquest decret llei que avui s'aprovarà aquí s'aprovarà per dar solució definitiva a aquesta qüestió, amb plans bianuals, és cert, que hauran de ser renovats o no en funció que aquesta comunitat autònoma reguli definitivament la matèria del transport, però sí que és una passa endavant, com ha dit el Sr. Tarrés, coneixedor perfectament del que és l'intrusisme, perquè ha estat precisament una persona que ha hagut de gestionar problemes relacionats amb aquest intrusisme, i és una passa jo diria no endavant, és una passa de gegant, una passa de gegant per tal que també la demanda emergent que hi ha sigui coberta de forma definitiva en relació amb aquesta i la següent, almenys, temporada turística.

Per tant a mi em sap greu que hi hagi veus discordants. És cert que el debat ha estat un debat estrictament pacífic, cosa que jo agraeix, però en qualsevol cas vull defensar i vull reiterar altra vegada més la meua convicció en l'autonomia municipal, en les seves necessitats i en la seva capacitat de regular aquest sector precisament en el seu àmbit territorial.

Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez.

(Alguns aplaudiments)

Sr. Tarrés, quan vostè vulgui.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Gràcies, Sr. President. Jo segueixc compartint moltes de les coses que deim, però hem de buscar una solució, segueixc insistint que em pareix insuficient, i li regalaré totes les vegades i li diré que sí, que efectivament és aqueixa passa endavant que deim, però jo crec que és el moment de no deixar-ho coix. És un sector difícil, és un sector complicat.

Ara jo veia que el Sr. Jerez deia això, "quantes se n'han de dar?", jo no m'atrevesc a dir a un ajuntament quantes n'ha de dar". Bé, nosaltres en aquests moments, amb la llei que hi ha, se li diu quant de temps la pot dar, allò d'un mínim de dos i un màxim de quatre; fins i tot n'hi ha que ho regulen per hores a determinats llocs... Idò jo crec que ho hem de fer igual, s'hauria de posar un mínim i s'hauria de posar un màxim, perquè ens podem trobar a Eivissa amb coses molt curioses: que aquell ajuntament que té més llocs conflictius, posem Ajuntament de Sant Josep amb l'aeroport, Ajuntament de Sant Josep amb determinades discoteques, que les discoteques són un atractiu cap als taxis terrible, i cap als taxis pirata molt més..., idò tu n'acabes donant menys que el municipi del costat, que és menys gran, i els taxistes d'aquell municipi se'n van a actuar a l'altre. Clar, s'ha de regular perquè si no s'entrarà en un conflicte important, i aquest és el moment.

I jo, ja que estam en aquest tema, comentava també que l'autonomia municipal hi ha de ser, som un gran defensor de l'autonomia municipal i crec que els ajuntaments han de regular moltes coses, crec que és la primera passa que tots hem d'entendre, els que feim política, que la base està en els municipis i està en els ajuntaments, però, clar, torn al mateix, l'actual llei, allà on nosaltres deim que hem de dar més autonomia als ajuntaments, però és el consell que els diu quan poden i quan no poden, i qui pot i qui no pot sortir del seu municipi.

Per tant ens trobam massa punts de conflicte que potser són petits, però que duts als extrems als quals arribam sempre poden ser conflictes importants, iestic segur, Sr. Conseller, que al llarg d'aqueixa legislatura vostè es trobarà amb més d'un problema que haurà de resoldre al voltant del transport públic a Eivissa, sobretot perquè es genera els mesos d'estiu, i jo ja aprofit aquí per donar una mà al president del Consell d'Eivissa: s'ha d'invertir en transport públic a Eivissa; els taxis n'han de solucionar una part, però no pot ser que amb 450.000 euros, crec que és avui en dia que estan dotades les transferències en transport, idò Eivissa hagi de funcionar, perquè ni es pot funcionar en quantitat ni es pot funcionar en qualitat. I pensí una vegada més que quan parlam de 450.000 euros per transport públic a Eivissa, a Mallorca s'estan invertint més de 100 milions. Jo crec que és totalment i manifestament injust.

Per tant prengui nota d'això en el tema del taxi. Crec que som a temps de solucionar-ho, crec que som a temps de tenir un debat seré i clar perquè a Eivissa no siguem cada estiu un espectacle amb el tema dels taxis pirata i amb el que això pot suposar. El dia que els que condueixen aquests vehicles comencin a tenir accidents perquè van passats de rosca, que hi van més d'una vegada, idò llavors encara serà més greu, i als taxistes regulats els podem ficar mà, però a aquests és més difícil. Així que esperam la seva resposta i els agraïm la manera en què s'ha dut aquest tema.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tarrés.

(Alguns aplaudiments)

Pel Grup Parlamentari del PSM té la paraula el Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Tres apunts molt breus. En primer lloc s'ha esmentat l'autonomia municipal. Sense cap dubte l'autonomia municipal ha de ser un dels criteris bàsics a l'hora de generar noves normes, i en aquest cas nosaltres insistim: els ajuntaments han participat i han estat consultats d'aquesta nova norma? I autonomia municipal vol dir una altra cosa, vol dir no només generar nova reglamentació, noves normes, sinó també facilitar als ajuntaments que la puguin exercir, i facilitar que la puguin exercir vol dir generar normes clares, precises, concretes, i des del nostre punt de vista aquest decret conté massa dubtes, massa incerteses.

En segon lloc el segon apunt que faria seria també al manca de visió d'illa. És cert que hem de respectar l'autonomia municipal i l'hem de promoure, però açò no és incompatible amb una visió d'illa, i que el consell participi en allò que ja s'ha esmentat, en els terminis de la vigència de les llicències estacionals o en els nombre de les llicències estacionals que els municipis podran donar, ens sembla que contribueix a la visió d'illa, i contribueix també al fet que l'actuació dels municipis sigui més clara i més eficient.

I en tercer lloc, el tercer apunt, s'ha fet referència a la urgència. Jo demanaria que no es fes demagògia. No estam dient que aquest no sigui un tema urgent, un tema important; aquest és un tema urgent i és un tema important, però no és un tema perquè sigui tramitat de la forma que ha decidit, que ha optat el Govern, és a dir, per la via d'urgència d'un decret llei i no d'un procediment ordinari al qual els grups parlamentaris poden contribuir, poden fer aportacions i poden fer que aquesta norma sigui més concreta, més clara, i que efectivament ajudi més tant a la visió d'illa com en aquesta autonomia municipal a la qual tant s'ha al·ludit.

Per part nostra, res més. Jo crec que en aquest debat hagués estat possible fer un decret molt més ric, molt més complet, molt més a favor dels municipis d'Eivissa, i creim que és una oportunitat, si no perduda, que seria bo que s'hagués tingut en compte i que hagués estat la via, l'opció que hagués triat el Govern.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Senyores i senyors diputats, si els sembla bé passarem a votar la validació o no d'aquest decret llei. Passam a votar. Votam.

34 vots a favor, 2 en contra i 19 abstencions.

Aquesta presidència demana si qualche grup parlamentari desitja que es tramiti com a projecte de llei, i en cas afirmatiu la sol·licitud serà sotmesa a la consideració de la cambra. Sí.

Senyores i senyors diputats, passam a votar si aquest decret llei es presenta també com a projecte de llei. Passam a votar. Votam.

24 vots a favor, 34 vots en contra.

Molt bé.

V. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret llei de mesures urgents per a l'ordenació urbanística sostenible.

Idò si els sembla bé, passam al cinquè punt de l'ordre del dia, que és el debat i la votació sobre la validació o derogació del Decret llei de mesures urgents per a l'ordenació urbanística sostenible.

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient i Ordenació del Territori.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Aquest altre decret llei que duim avui, que se sotmet a tràmit de ratificació per aquesta cambra, respon bàsicament a dos objectius -estam parlant del Decret Llei 2/2012, de mesures urgents per a l'ordenació urbanística sostenible-, dos objectius, que tendríem en primer lloc la necessitat d'incrementar l'eficàcia de l'administració en matèria urbanística. Tots som conscients de les dificultats de molts d'ajuntaments per dur a terme una planificació i una ordenació urbanística del seu territori de forma eficaç, i ja no parlam d'una revisió de planejament o d'un canvi de model urbanístic. Actualment són molts els consistoris que no aconsegueixen aprovar més que unes poques modificacions al llarg d'una legislatura i després de dedicar-hi importants esforços, una situació que pensam que no ha de poder ocórrer, sobretot en un moment com l'actual, en què la ciutadania exigeix de l'administració reaccions ràpides i contundents davant els problemes que es plantegen.

En segon lloc, la necessitat de garantir uns mínims de seguretat jurídica. Aquesta seguretat jurídica, la volem aconseguir a través de la millora de normes que consideram confuses, que aporten més problemes que solucions, però també a través d'encarar-nos amb problemes que semblen eterns a la nostra comunitat i que fins ara ningú no semblava disposat a donar-los una solució. L'habilitació als ajuntaments perquè puguin incorporar aqueixes urbanitzacions il·legals o irregulars n'és un bon exemple, i ho és no només perquè permet trobar una solució a un problema que du enquistat durant dècades a algun municipi, sinó també perquè reforçarà la confiança dels ciutadans cap a uns poders públics que demostren tenir la intenció d'arreglar els problemes als qual fins ara pareixia que tothom donava l'esquena.

Jo som ben conscient de la importància de tot allò relacionat amb el territori, tant o més que qualsevol dels presents o dels absents. Vull que quedi molt clara aquesta afirmació, perquè moltes vegades hi ha gent que en fa de gratuïtes, però que mai no s'ha dedicat a cuidar el territori ni a sembrar-lo i a sembrar un arbre. Amb això vull dir que hauríem d'evitar fer la màxima demagògia possible i sé que això potser és un objectiu mal d'assolir, però hauríem de mirar de fer la manco demagògia possible en aquests temes si és que volem deixar una normativa que sigui suficientment forta per vèncer qualsevol canvi polític que hi pugui haver en qualsevol moment.

Sincerament -us ho he de dir, també- crec que anam en la bona direcció, almenys l'esperit que hi ha -i tenc total tranquil·litat d'esperit en aquest aspecte- l'esperit que duim dins aqueixa norma és el de solucionar problemes i el d'ajudar les administracions afectades i també els administrats.

Feta aquesta petita introducció, ara em permetran que passi a explicar de forma un poc més detallada el contingut d'aquest decret llei, el qual exposaré, per a una major claredat, seguint la sistemàtica dels capítols del mateix text. També vull fer en aquests moments un aclariment: si qualcú troba dins aqueixa meva intervenció una coincidència, si no total quasi total, amb l'exposició de motius del decret..., que sàpiga que efectivament és perquè la justificació de la norma està en aqueixa exposició de motius, ho dic perquè a qualque moment o a qualque altre

decret llei que he pogut dur jo, se'm va dir que llegia l'exposició de motius i és que no sé què he de llegir, si no; és a dir, és que l'exposició de motius, quan un ho fa amb claredat, amb les mans ben obertes i esteses dient hi ha això, doncs realment no pot, o jo no sé si he de sortir d'aquesta exposició de motius. Per tant, que quedi clar que el que diré crec que ha de consonar amb l'exposició de motius i si no consona m'ho hauré de fer mirar.

En el capítol 1 es fixa un concepte estricte de sòl urbà, d'aquesta forma el sòl urbà només ho podrà ser aquell que es trobi transformat per la urbanització, transformació que ha d'incloure almanco els serveis bàsics que es fixin. No es permetrà ja més la pràctica de transformar sòl rural en urbà, sense passar per la classificació d'urbanitzable, per la qual cosa, com explicaré, cream també un règim específic d'aquesta classe de sòl. És important remarcar que aquesta nova regulació ha de fer desaparèixer aquells anomenats falsos urbans, és a dir, aquelles tanques de conreu, d'ametllerar, etc., que estan pintades damunt el planejament amb carrers, però que realment no hi són.

Es regula també la figura dels assentaments en el medi rural i fixa la possibilitat de classificar com a urbans els assentaments, la dimensió o les característiques dels quals no permeten o no fan aconsellable exigir la totalitat dels serveis urbanístics bàsics. De forma especial, i com es troba ja previst a la normativa comunitària, es poden exceptuar d'aquests assentaments les xarxes de clavegueram, que seran substituïdes per sistemes individualitzats alternatius igualment respectuosos amb el medi natural, i que resultaran en aquests casos menys agressius i costosos. Aquesta possibilitat, com dic, ja es contempla a la normativa estatal i comunitària, i els ho vull mostrar perquè crec que no n'hem de tornar parlar tampoc d'aquest assumpte, de què anam en contra de la normativa europea: Directiva del Consell, de 21 de maig del 1991, sobre *tratamiento de las aguas residuales urbanas*, "*Cuando no se justifica la instalación de un sistema colector -un sistema colector ho defineix dient un sistema de conductos que recoja y conduzca las aguas residuales urbanas-*, com dic, a l'article 3, aquesta directiva diu: "*Cuando no se justifica la instalación de un sistema colector, bien por no suponer ventaja alguna para el medio ambiente o bien porque su instalación implique un coste excesivo, se utilizarán sistemas individuales u otros sistemas adecuados que consigan un nivel igual de protección medioambiental*", en castellà perquè està en castellà i encara no ho tradueixen en la nostra llengua.

Reial Decret Llei 11/95, de 28 de desembre, bé el mateix, només té que hi afegeix un parell de coses, diu: "*No obstante, en los supuestos en que no se estime justificada la instalación de un sistema colector -que estaria bé llegir-ho en profunditat, perquè només parla a partir de 2.000 habitants per amunt, és a dir, els de menys de 2.000 habitants no se'n parla enlloc, doncs com dic- bien por no suponer ventaja alguna para el medioambiente o bien porque su instalación implique un coste excesivo, en relación a la utilización de sistemas individuales las comunidades autónomas podrán establecer que las aglomeraciones urbanas utilicen sistemas individuales u otros sistemas adecuados que impliquen un análogo nivel de protección ambiental.*" Supòs que ja no en parlarem pus del clavegueram, perquè tenim clar que si ens adaptam a això doncs no hi hem de perdre més temps, sempre en aquells casos que, efectivament, aquí diu. I com dic, parla de tres capítols o de dos,

de 15.000 habitants equivalents per amunt, de 2.000 a 15.000, que no parla curiosament de menys de 2.000, que són molts dels assentaments que a nosaltres estarien afectats.

Amb aquesta regulació el que pretenem és que els ajuntaments puguin ordenar aquests espais urbanitzats i preveure la seva consolidació de forma integral i respectuosa amb l'entorn. Per altra banda, cal remarcar que no es permet que aquesta figura es pugui aplicar a un nou assentament, sinó sempre als existents abans del decret llei.

Un punt important de la norma que connecta amb aquest capítol és el de la disposició transitòria primera; aquesta preveu l'eventual reconeixement com a urbans d'aquells terrenys que ja es troben transformats per la urbanització i que, per tant, han perdut els requisits que els mantendrien en situació de sòl rural. La complexitat i transcendència del tema ens ha dut a rebutjar efectes directes de la llei i s'ha optat per donar al municipi o als diferents municipis la possibilitat de delimitar que els sòls, per tal d'incorporar-los a la seva ordenació de forma justificada i d'acord amb els requisits que es fixen. Naturalment, correspondrà també a l'ajuntament fixar aquelles càrregues, això no és gratuït, que resultin pertinents per tal de completar els serveis que manquin.

També es regula el concepte de sòl urbanitzable i s'estableix la possibilitat d'ordenar aquest sòl en alguns casos des del planejament general, estalviant-se així haver d'aprovar un pla parcial. A més, per a aquest sòl ordenat directament pel planejament general es fixen les càrregues que ha d'assumir el promotor, torn a dir que no és gratuït, amb un règim diferencial de la resta de sòls urbanitzables i que se justifica per l'especificitat o escassa entitat d'aquells sòls ordenats.

Es regulen les actuacions de transformació urbanística en el sòl urbà, deixant clar, en coherència amb l'anterior, que no pot haver-hi falsos urbans, que aquestes actuacions no poden comportar mai la urbanització de sòl no transformat.

En el capítol 2 es fixa una nova regulació pel que fa a la cessió del percentatge de sòl lliure de càrregues i a la reserva de sòl d'ús residencial per a habitatges sotmesos a algun règim de protecció pública. En aquest cas, es faculta el planejament a modular aquestes cessions per tal, entre d'altres, d'afavorir les operacions de recuperació i millora de sòls urbans.

En el capítol 3 es fixen diverses mesures de simplificació i agilitat, per exemple la possibilitat de modificar el planejament urbanístic encara que no es trobi adaptat a instruments d'ordenació territorial o no contengui el Catàleg de patrimoni històric. No s'eximeix de l'obligació d'haver-se d'adaptar, el que es diu és que l'ajuntament podrà fer modificacions en el seu planejament encara que no estigui adaptat, però queda clar dins la pròpia norma que s'haurà d'adaptar al corresponent pla territorial.

Una altra de les mesures seria la possibilitat de poder modificar la delimitació de polígons o unitats d'actuació del sistema de gestió.

Una altra, incentivar els processos de legalització i de demolició d'allò que està mal fet a través de la bonificació en les sancions.

Una de les coses que també hi ha aquí és que ara els batles, fins ara no podien imposar multes a partir, em sembla que són 60.000 euros, i a partir d'ara aquí quedaran autoritzats a posar-ne i també a cobrar-les.

El capítol 4 estableix una sèrie de modificacions de la Llei de sòl rústic, per una part, una nova regulació de la prestació compensatòria, un 10%, per als usos i aprofitaments excepcionals, aquells que van en tramitació d'interès general, que ja es regulava a l'antic article 17, però que fins ara havia estat inaplicable pràcticament per la manca de desenvolupament reglamentari.

Una altra és una nova regulació de l'article 19, fixant un règim jurídic mínim per a aquells usos existents en un àmbit on la nova implantació dels mateixos usos esdevé prohibida. En aquest tema teníem constància d'interpretacions realment excessives i restrictives, diferents interpretacions a diferents municipis, i tot això ens duia a la pràctica que semblava equiparar el règim d'aquests edificis, construïts legalment, als que queden fora d'ordenació, la qual cosa no ens sembla ni raonable ni jurídicament acceptable, tret que el planejament expressament així ho determini. Aquests són els casos d'aquelles cases, aquelles edificacions que ja eren a un sòl que s'ha transformat en ANEI i hi ha gent que pareix que el que vol és que caigui aquesta edificació i que posa vertaders problemes perquè fins i tot puguin rehabilitar la caseta, la teulada, etcètera. Amb això ho volem clarificar i volem deixar ben clar que maldament ara l'ús hagi quedat prohibit, quan les varen fer, fa 100, fa 200, fa 50 anys, no ho eren, i per tant de qualque manera és un patrimoni que hem de poder conservar.

Especialment important també dins el tema del sòl rústic és la modificació de l'article 26, ja que permet ampliar els usos que de forma justificada es poden implantar en el sòl rústic a través de la declaració d'interès general. El desenvolupament social i econòmic de les zones rurals no s'oposa ni s'ha oposat mai a una gestió sostenible del medi ni del paisatge, aquesta és una filosofia arcaica que hauríem d'eradicar. En qualsevol cas, es deixa ben clar que aquests usos que s'autoritzen han de ser compatibles amb les limitacions que es fixin segons els graus de protecció de la zona.

Tanca aquest decret llei un conjunt de disposicions que pretenen donar solució a problemes molt concrets, cal destacar una nova modificació de la Llei 11/2006, de dia 14 de setembre, d'avaluacions d'impacte ambiental i avaluacions ambientals estratègiques a les Illes Balears, que se justifica amb la necessitat d'agilitar els procediments ambientals dels projectes, plans i programes modificant en alguns casos el sentit del silenci. És ben hora que a l'administració se li imposi l'obligació d'haver de complir els terminis pertinents, massa vegades passa que els particulars es passen d'un dia a l'hora d'haver de tramitar un paper i els penalitzen i els sancionen, i

l'administració, durant anys i més anys, ha incomplert els terminis i no ha passat res mai.

També es modifica l'abast d'alguns informes relatius a la sostenibilitat dels plans urbanístics evitant arribar a absurds com que s'hagi d'acreditar la suficiència per a una població potencial a tot el planejament, que no deixa de ser una xifra fictícia que pot duplicar i triplicar la població real. Què volem dir amb això? Ara, si un ajuntament vol créixer, per exemple en el tema de recursos hídrics la normativa diu que si té un creixement hipotètic de 10.000 habitants, si ara planteja un creixement de 1.000 habitants més, li demanen que acrediti que té aigua per als 10.000, quan tal vegada no hi arribarà mai als 10.000. Aleshores, nosaltres creim que ha d'anar acreditant cada bot que vagi fent, això vol dir que sempre si arriba als 10.000 doncs haurà d'acreditar per als 10.000, però no anem a fer-li ara acreditar quan tal vegada és en 2.000 i pega un bot a 2.500, és pràcticament donar lògica a les coses.

En general això és el que duem dins aquest decret llei i a mi m'agradaria acabar amb una sèrie d'observacions. És a dir, hem parlat de consens, des d'un primer moment aquest decret llei nosaltres l'hem plantejat ja dins el propi govern que duria una tramitació de projecte de llei i que, per tant, volíem que en poguéssim parlar i que hi poguessin incorporar les coses amb les quals ens poguéssim entendre, per tant el consens des d'un primer moment l'hem tengut dins la nostra visió per poder-lo dur a terme.

(Remor de veus)

Hem informat a un moment donat, quan anava a sortir, almenys als que hem pogut informar, quan anava a sortir el decret llei.

Dir-vos també que això no és una cosa rara ni estranya, el que fem aquí s'ha fet a Catalunya, amb la Llei 3/2009, i la fa el Sr. Montilla, em sembla, que era del PSOE; a Andalusia, que tampoc no és dubtós de ser del PSOE, doncs acaba de fer un Decret 2/2012, el d'Andalusia és de legalització d'assentaments i edificacions, el de Catalunya és de regularització i millora d'urbanitzacions amb dèficits urbanístics, el títol pot ser el que sigui però el fons pràcticament és el mateix.

Dir-vos que, com a conseller, he pogut assistir a tot un inici de declaracions que fins i tot sortien pràcticament abans que sortís el decret llei; jo entenc que el joc polític pareix ser que és aquest i que bé, que tal vegada fins i tot sense haver llegit el document doncs ja ens posam a fer declaracions i interpretacions; crec que és un document que s'ha de llegir amb molta profunditat, que algunes coses tal vegada es llegeixen i no s'entenen i algunes coses possiblement s'hagin de tocar o modificar. El que sí demanaria és que, si efectivament hem d'anar a aquest consens i en un tema tan delicat com aquest hem d'anar a sumar esforços, crec que el que hauríem de fer és mirar que ens poguéssim festejar uns amb els altres i els altres amb els uns, i festejar és cosa de dos, almenys.

Les coses poden tenir un bon ús o un mal ús, jo he llegit des de, avui s'ha dit aquí nocturnitat i traïdoria -traïdoria no sé si n'hi ha haguda i nocturnitat li puc dir que sí que n'hi ha haguda, i molta.

Via lliure per fer el que ens doni la gana, crec que no, crec que això són afirmacions gratuïtes,estic llegint dels diaris pràcticament d'avui: "El decret llei del Govern beneficia l'infractor", això és mentida també i vostès ho saben. "Anam a una desregulació salvatge", torna a ser mentida, el que demostra és que o bé no s'ho han llegit o que realment no volem aquest consens i aquesta aproximació.

Jo el que els oferesc és: ara tenim uns dies i hi podem anar, les coses, si se'n fa un bon ús es pot arribar als consensos que hi hagi, fent-ne un mal ús, doncs tendrem problemes. Aquest micròfon, si en fem un bon ús servirà perquè hi parli, però si això ho dóna a MacGyver en pot fer matances. Aleshores, anem a fer-ne un bon ús i si tots el fem, podem discrepar, ho dic a tothom, podem discrepar el que trobem, anem a fer el màxim de recorregut possible per arribar al màxim de consens, anem a la modificació, però sí que els vull acabar dient: escoltin, està fet amb la millor de les intencions; està fet sense pressions i si hi ha esclatxes que haguem de tapar, doncs les hem de tapar i entre tots ho hem d'aconseguir, entre tots.

I jo crec que, ja dic, i vos ho dic amb tota sinceritat, jo, com a conseller d'aquest tema, m'agradaria poder sumar esforços i fer el màxim camí possible, i crec que aquest decret llei és molt més tècnic, molt més encaminat a solucionar problemes que ens demanen els ajuntaments, a solucionar problemes i diferències d'opinió i de criteris entre ajuntaments i consells insulars, i és la primera passa per anar cap a la llei del sòl, la llei del sòl que, en breu, doncs en podrem parlar amb cadascun dels que vostès ens diguin dels diferents grups polítics, per veure si som capaços en qüestió d'un anyet de tenir-la damunt la taula.

Moltes gràcies i fins una altra.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Intervencions dels grups en torn a favor, pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Virtuts Marí.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, en primer lloc, des del Grup Parlamentari Popular volem felicitar tant al president Bauzá com a vostè, Sr. Conseller, com al director general d'Ordenació, Sr. Mesquida, juntament amb tot el Govern, per la presentació d'aquesta norma. I per què? Perquè creim que aquest decret llei dóna resposta amb valentia i claredat a la manca de seguretat jurídica en l'ordenació del territori i urbanisme que hem patit els darrers anys. Si sempre és important comptar amb una normativa estable i clara, ho és més encara en un context de crisi econòmica, que patim. Si sempre és important resoldre problemes, quan aquests s'enquisten i duren anys i anys encara ho és més. La seguretat jurídica és un requisit imprescindible

per poder iniciar de forma ferma un procés de recuperació econòmica.

Com molt bé deia, Sr. Conseller, aquesta sols és una primera passa que ha de culminar amb l'aprovació de la llei del sòl aquesta legislatura.

Ens afegim a tota l'exposició que vostè ha fet i intentarem no ser redundants, però sí, en primer lloc, volíem recordar en quin context jurídic i econòmic s'aprova aquest decret llei. En primer lloc, en el marc d'allò jurídic, crec que tots convindrem que patim una regulació en urbanisme i ordenació del territori canviant i confosa que ha estat modificada i remodificada els darrers temps entre d'altres pel mateix Govern del pacte. A més a més, vivim una situació de profunda crisi econòmica que afegeix, perdó, que exigeix prendre mesures urgents que facilitin la inversió per a així poder crear llocs de feina.

Aquesta no és una situació nova, la passada legislatura s'aprovaren diferents normes i decrets lleis i totes elles, a la seva exposició de motius, declaraven que la necessitat de dictar els diferents decrets lleis era dotar d'eines urbanístiques i mediambientals per facilitar la recuperació econòmica; recordem la llei Barceló, la llei Carbonero, el decret Nadal, el decret Grimalt, el Decret 10/2010, entre d'altres. A partir dels anys 2008-2009 es va iniciar l'aprovació de tot un seguit de normes jo diria que a la carta, aquelles sí eren desreguladores i em permetin que els ho digui, era urbanisme a salt de mata. Quina diferència hi ha entre aquells decrets i el que avui sotmetem a la convalidació de la cambra?

Al nostre entendre hi ha diverses diferències fonamentals, en primer lloc, té vocació d'aplicació a tot el territori i no a un municipi o indret determinat, no és un decret per a casos concrets, com estàvem acostumats, no és urbanisme a la carta; crea un marc general de regulació igual per a tothom. En segon lloc, és un decret que intenta resoldre problemes que patim des de fa anys, sense que ningú no hi hagi posat solució. No volem al cas puntual per donar una resposta moltes vegades més mediàtica que efectiva, a cop de titular, sinó a l'arrel del problema, i oferim una solució als ajuntaments i als ciutadans.

Volem donar el protagonisme als ajuntaments, no es tracta d'una regulació directa a la qual estàvem acostumats, han de ser ells qui decidiran quan i on volen aplicar les eines que aquest els brinda dins el marc de les seves competències. I per suposat, amb respecte a la normativa d'aplicació directa dels plans territorials, d'obligat compliment, i a la normativa ambiental.

També permet una assignatura pendent en aquesta comunitat, la ràpida adaptació del planejament a la realitat i no com ara, que aconseguir qualsevol modificació de planejament és una autèntica odissea que en molts casos acabava amb la inclusió d'un article a algun decret llei que arreglava un problema concret. No és aquí on volem anar, això sí era urbanisme a la carta. I sobretot respon a la realitat de les nostres illes i l'afronta amb decisió i claredat, sense enganyar ningú.

Ho ha dit el Sr. Conseller: tot el que hi ha és a l'exposició de motius, no hi ha res més, nosaltres deim el que volem i com hi volem arribar. Veurem què ens diuen vostès i quines propostes ens fan, perquè evidentment aquest decret no ho arregla tot i segur que és millorable. Per això, com molt bé deia el conseller, sol·licitarem que es tramiti -ja ho feim formalment- com a projecte de llei perquè es puguin formular les esmenes en seu parlamentària per millorar-lo. Allí esperam trobar-nos-hi tots i fer l'esforç d'arribar consens.

Esbossant els temes que consideram més nous, més importants d'aquest decret volem realçar alguns elements. En primer lloc, el capítol primer fa per fi una regulació clara del sòl urbà i urbanitzable. La nova definició de sòl urbà i urbanitzable ve a aclarir la confusió creada per la llei 4/2008 que va plantejar des del primer moment problemes d'aplicació que varen dur a fer una modificació darrera l'altra d'aquesta, alguna pocs mesos després, com tots recordam, a fer un urbanisme a la carta on s'exonerava alguns de complir determinades obligacions i no s'exonerava a altres.

Introdueix com a novetat, precisament, el reconeixement com a urbà dels assentaments en medi rural. Mirin, aquestes setmanes hem vist a l'oposició clamant per la injustícia que suposava la legalització d'aquests indrets, els greuges comparatius que això suposava entre uns veïns i altres. Tenen poca memòria, tenen molt poca memòria. No era un greuge quan el que legalitzàvem eren places turístiques il·legals i deixaven incomplir totes les normes urbanístiques als hotelers amb un bon objectiu que era afrontar la crisi econòmica? Quina hipocresia política!

Una vegada més he de donar la raó a un bon amic socialista que em deia: "hi ha coses que sols les pot fer l'esquerra!, ell parlava de la construcció del dic del Botafoc. És veritat, si ho fan vostès és per al bé comú, és per superar la crisi econòmica, si ho feim nosaltres, alerta, urbanisme a la carta, desregulació, barra lliure... Mirin, o una cosa o l'altra, però quan ho fan vostès no està bé i quan ho feim nosaltres, malament i a l'inrevés. Les regles són les mateixes per a tothom, però bé, nosaltres tenim clara una cosa, ens han triat els ciutadans no perquè vostès ens aplaudeixin, sinó per intentar solucionar els problemes reals que tenen, que crec que moltes vegades no són els que vostès pensen i avui els ho deia el president amb molt bon criteri.

Els assentaments en medi rural són una realitat, palpable des de fa molts d'anys, ningú no s'ha atrevit a solucionar-ho definitivament fins avui. Idò bé, nosaltres proposam una solució als ajuntaments afectats, un camí que poden agafar o no dins el marc de la seva autonomia i establint les càrregues i condicions que trobin, perquè també hem sentit alguna barbaritat -i això sí que eren barbaritats- que tot era gratis per a tothom. Crec que el conseller ho ha deixat molt clar: cada ajuntament decidirà com ho fa.

Però jo em pregunto: quina és la seva solució? No fer res? Continuar en el llimbs? Fer com si no hi fossin, quan passam per la carretera mirar cap a una altra banda? Això no és resoldre els problemes i aquest govern, estic segura que si una cosa intenta és resoldre els problemes dels ciutadans i a més ho fa molt bé.

D'altra banda, ho ha explicat molt bé el conseller i no hi afegiré res més, està plenament justificada l'exoneració de la xarxa de clavegueram en determinats indrets. Aquest debat el tenguérem ja a finals d'agost, per tant crec que varen quedar molt clares les postures i el perquè. Si vostès varen ser els primers que varen exonerar de clavegueram ja amb el Decret 10/2010...

Passem al concepte de solar. Aquí, les incoherències del passat ens duen on som, en unes bandes es podien simultaniejar la urbanització amb la llicència d'obres i en altres -no sabem molt bé per què- no es podia fer. Miri, les regles han de ser les mateixes per a tothom, visquis a Formentera, a Eivissa, a Menorca o a Mallorca.

Per tant, el decret llei deixa clar i llampant que es pot simultaniejar amb totes les garanties, però es pot simultaniejar, no un sí i els altres no depenent de qui governa a cada banda i de si em cauen bé o em cauen malament. El mateix per a tothom. La norma ara és clara, la mateixa per a tothom, una mostra més de la seguretat jurídica que volem.

Entrant al capítol 3, que parla de les modificacions de planejament, crec que els que tinguin un mínim coneixement del funcionament dels ajuntaments o hagin tengut alguna relació amb algun tema de planejament són plenament conscients que els ajuntaments es troben fermats per una xarxa de tràmits que fan gairebé impossible la innovació d'una figura de planejament en un temps raonable.

La solució que vostès varen donar la passada legislatura va ser ampliar a quatre anys la suspensió de planejament mentre es tramitava la revisió, pensant en algun ajuntament molt concret -n'estic convençuda- afectat per la normativa estatal que li aixecava la suspensió als dos anys. Creim que això és el contrari del que s'ha de fer. Ampliar la suspensió només alenteix encara més l'economia i s'ha d'anar al fons del problema, a les normes de tramitació del planejament i a buscar solucions.

Això és el que fa aquest decret, distingeix perfectament el que és tramitar una revisió del que és tramitar una modificació de planejament, és a dir, el que és un tema puntual del que és un tema general de modificació de planejament i, en els casos de les modificacions efectivament exoneram de l'obligació d'haver-se adaptat al Pla territorial, però no tot el pla territorial, no enganin la gent!, hi ha normes que són d'obligat compliment i evidentment, això, ni volem ni podem canviar-ho, però sí volem que els ajuntaments al marc de la seva autonomia puguin fer mínims ajustos que moltes vegades impedeixen, fins i tot obres públiques i tots ho sabem. Ara record un poliesportiu a Santa Eulària, però vostès mateixos varen haver de fer canvis a Formentera en un tema de nuclis històrics, a Eivissa en un tema d'una zona d'HPO, si això ha passat, la solució no és el decret llei, la solució és donar eines i això és el que nosaltres feim.

A més, la mostra més clara que això no ha funcionat és que, malgrat que es gastaren 1 milió d'euros perquè els ajuntaments mallorquins s'adaptassin, n'hi ha tres que estan adaptats, la resta no hi està, si no m'equivoc, m'han passat la informació. Què passa? Que tots els ajuntaments de Mallorca són del PP? Crec que no, sobretot la legislatura passada. Vol dir que la norma no funciona i l'hem de resoldre.

Podem tenir paralizats tots els municipis fins que s'hagin adaptat i hem de diferenciar... o hem de diferenciar com nosaltres creim? Creim que la solució és proposar, aconseguir... desbloqueja moltes petites modificacions que són necessàries. Per cert, tampoc no inventam res, com deia el conseller, el Decret 1/2009 ja exonerava d'adaptar-se als PTI a les zones turístiques. Abans era correcte i ara no ho és? Una vegada més hipocresia política. El mateix feia la Llei 5/2008, també exonerava delimitacions de compliment de planejament o d'adaptar-se al PTI i llavors no passava res.

Passant a un altre aspecte molt important d'aquest capítol volem destacar l'aposta decidida per la legalització, com?, utilitzant una eina bàsica que s'usa en molts d'altres expedients sancionadors i que és fomentar la legalització i si no, el restabliment de la legalitat per via de bonificacions en les sancions.

Passant al capítol 4 de sòl rústic, hi ha dos aspectes fonamentals. En primer lloc, si no volem que el sector primari desapareixi li hem de donar eines per ser competitiu i no posar entrebancs que moltes vegades cauen en l'absurd. M'explicava un funcionari de la comunitat que hem tengut absurds tan grossos com que una bodega constituïda legal amb totes les seves llicències no pot tenir una petita botiga o un bar per vendre els seus productes i els productes normals relacionats. Això és absurd, i realment ho hem d'arreglar. Això és permetre indústries en sòl rústic? No, ja els deim que no.

Edificacions existents, que és una de les coses que els preocupa, la transitòria primera. Miri, no permet noves edificacions, permet regularitzar les existents amb un requisits molt concrets i ho defensarem. Mirar cap a una altra banda s'ha acabat, el que hem de fer és arreglar problemes. El mateix que a les avaluacions d'impacte ambiental. La conseqüència de la seva modificació normativa, *caducidad de expedientes*, va ser 800 expedients pendents de resoldre. Això no ha funcionat.

Miri, és agressiva...aquest article, no els ho discutiré, estarem -n'estic segura- encantats que no s'hagi d'aplicar el silenci positiu, però l'única manera d'aconseguir que l'Administració compleixi els terminis com ho ha de fer qualsevol ciutadà és posar límits i el que no pot fer -jo no ho he vist mai- és que es premii el que no resol *caducidad del expediente, nuevo expediente, nueva tramitación*. Això no s'ha vist mai i això sí que és inconstitucional.

La declaració responsable en matèria de (...), que a alguns també els ha preocupat molt, mirin..., mirin la normativa estatal i les altres autonomies, no ens hem inventat res.

Per acabar, només els volem dir tres coses. Primer, la transitòria primera, de la qual s'ha dit desregulació, urbanisme a la carta, no sé quantes barbaritats he sentit avui, no inclou zones no edificades, punt 1, on manquin els serveis urbanístics, no permet noves urbanitzacions, no enganin la gent! Aquesta norma no afecta el sòl rústic protegit, ho diu expressament!, i no afecta tampoc aquells que han estat indemnitzats per l'Administració, només faltaria!, per una banda els pagam i per l'altra, els ho deixem arreglat, no, evidentment que no. És una norma raonable. Afecta els terrenys integrats en tram urbà que compleixin els requisits de trobar-se transformats per l'urbanització o que es trobin edificats en més de dues terceres parts.

Res més, no parlem de noves urbanitzacions. No alarmin. Fa el que fa, no el que a vostès els agradaria tal vegada per criticar-nos. Ni és desregulació -que és el que vostès feren en molts de casos- ni és urbanisme a la carta. És tot el contrari.

Mirin, aquesta és la proposta del Govern... de la qual al Partit Popular ens sentim orgullosos. Ara ens toca en el Parlament amb les nostres aportacions intentar millorar-la. La nostra terra i els ciutadans ens exigeixen estar a l'alçada del moment en què vivim, ens demanen rigor, treball i iniciativa per conjugar sostenibilitat i economia, territori i medi ambient.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Intervenció dels grups parlamentaris en torn en contra. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Carbonero.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, hem de festejar? Hem de festejar, però vostè diu entre dos, és una qüestió entre dos, però on és el consens? Vostès varen oferir un pacte pel territori.

Vostès varen oferir un pacte pel territori, vostè a mi m'ha dit una sèrie de vegades "n'hem de parlar, té cridaré, té cridaré", tal vegada per festejar, bé, ja li vaig dir que sí, a la portaveu del nostre grup, el president li va dir "hem de fer un pacte pel territori, te cridaran, te cridaran", és més guapa, més atractiva, vostè a l'hora de festejar ho tendria millor, però tampoc no l'ha cridada i tampoc no ens ha cridat a nosaltres.

És a dir, amb qui ha pactat? Aquest consens que diu, vostè vol fer el consens quan ja té aprovat un decret llei pel Consell de Govern i és d'aplicació directa, a partir d'aquí vol fer el consens i això, a nosaltres, no ens va bé.

Això a nosaltres no ens va bé, a nosaltres ens va bé que ens assegum per parlar abans que les normes siguin d'aplicació, perquè és d'aquesta manera com es pot parlar, sinó, de què hem de parlar?, d'una norma... en parlarem avui i es farà una llei -esper, perquè vostè ho ha dit, però la norma és d'aplicació directa, Sr. Conseller. Per tant, tots els municipis, tots els ciutadans, tots els propietaris de sòl avui ja saben a què s'han d'atendre. Bé, ja ho saben?, si... s'ho interpreten, sí.

Anem per feina, definició de sòl, diu que a la fi -també ho ha dit la Sra. Marí- tenim una definició concreta de sòl i a la fi ja tothom sap a què s'ha d'atendre i s'eliminen les indeterminacions. Jo quan ho vaig llegir, l'article primer, vaig tenir també la mateixa impressió, quan vaig llegir que tenen tots els serveis bàsics, sòl urbà és aquell que té tots els serveis bàsics, molt bé, i vaig dir "carall, han agafat la Llei de sòl estatal, han agafat l'article 12 i han clavat allò que diu la Llei de sòl estatal per sòl urbanitzat i en conseqüència enhorabona.

Quan acabava de llegir les disposicions, a la transitòria primera em vaig trobar amb una sorpresa, deia "també serà sòl urbà", per tant, no és l'article primer, després a la transitòria primera vénen altres coses, també seran sòl urbà aquells que tinguin, uep!, la consolidació en dues terceres parts, ja hi tornam ésser! , tornam ésser a la mateixa interpretació, d'un nivell de consolidació que ha fet, ha tengut com a conseqüència això que vostè deia els falsos urbans, etc.

La conseqüència ha estat la interpretació de les dues terceres parts, perquè ha estat una interpretació que moltes comissions insulars d'Urbanismes l'han feta de manera laxa i en conseqüència no hi ha hagut una regulació reglada, i perdoni la redundància.

Per tant, tenim per un cantó l'article 1, sòl urbà, els que tenen tots els serveis bàsics; per un altre cantó, la transitòria primera, també són sòls urbans els que tenen els serveis bàsics i els que estan consolidats per l'edificació, les dues terceres parts.

Per tant, en aquests moments ens trobam com fins ara, és a dir, exactament el mateix que diu la Llei 4/2008, en el que fa referència a sòl urbà, exactament igual, però a més ara li afegim la tercera part, assentaments al medi rural, delimitats d'acord amb l'article 3, també són sòls urbans. És a dir, no és que hi hagi una regulació, Sra. Marí, hi hagi una contemplació d'aquests assentaments que s'han pogut fer en medi rural, etc., no, no, article 1, són sòls urbans.

Quins són aquests assentaments en medi rural? Doncs, en primer lloc, entenc que les urbanitzacions desclassificades i per tant, aquelles de la Llei 4/2008, però també n'hi d'altres. N'hi ha d'altres. Jo, seguint una idea que l'altre dia deia el Sr. Alorda en una comissió, no vull donar idees, no diré quines, perquè després..., això corre molt aviat i veig que vostè a més llegeix molt bé els diaris i té molta informació i per tant, alerta, no vull donar idees, però vostè va dir que en enginyeria urbanística es podrien fer moltes coses amb aquest decret. Iddò alerta, perquè els assentament en medi rural, urbanitzacions que tenen serveis i que en aquests moments... i que es varen desclassificar, per una llei o per una altra, no només són les de 4/2008 i per tant, alerta en aquest tema.

Diuen que són, els assentaments en medi rural, de limitació d'aquells assentaments existents als quals no pertoqui, per raons de dimensió, pel seu caràcter extensiu, per raons d'índole territorial o paisatgística, l'aplicació completa del règim jurídic de sòl urbà. Doncs, això és una indefinició com un castell, és a dir, si seguretat jurídica és això, si a partir d'ara la titularitat d'un terreny depèn, en allò que fa referència a la seva classificació urbanística, d'aquesta definició, anam ben arreglats!

Faré una sèrie de paral·lelismes al llarg d'aquesta intervenció entre el decret llei i la Llei de sòl estatal perquè veig que vostès han agafat una sèrie de conceptes de la Llei de sòl estatal. Per exemple, el medi rural és una expressió a la llei estatal, ja no parlen de rústic, que rústic és un concepte més autònom de la Llei de sòl rústic.

Per tant, miri, la llei estatal a l'article 12.3, la Llei 2/2008 diu que *"la legislación urbanística podrá considerar las peculiaridades de los núcleos tradicionales legalmente asentados en el medio rural"*, molt bé, és a dir que això és el marc estatal de regulació i vostè em parla de nuclis tradicionals, com a assentaments en medi rural que són directament urbans?, avui són urbans, perquè avui això està en vigor. Són nuclis tradicionals? *Estan legalmente asentados?* Es varen assentar de manera legal? Parlam d'això o parlam de les parcel·lacions rústiques?

Per tant, Sr. Conseller, hi ha una greu inseguretat a l'hora de llegir i d'interpretar les normes que vostè ha redactat. Hi ha un gran buit jurídic. Vostès diuen "l'ajuntament pot delimitar aquests terrenys com a sòl urbà". Pot o no pot, per tant, tendrem ajuntaments que a uns propietaris amb les mateixes condicions -amb les mateixes, estrictament amb les mateixes condicions objectives- els dirà que són sòl urbà i a uns altres que els dirà "no, vostè no és sòl urbà".

En conseqüència, fins i tot dins un mateix ajuntament, dins un mateix municipi, hi haurà urbanitzacions, parcel·lacions rústiques que passaran a ser urbanes i n'hi haurà d'altres, per la raó que sigui, que no ho seran. Per exemple, això, Sra. Marí, vostè ho entendreà clarament, què passa amb Ses Variades de Sant Antoni? Què passa? Vostè diu que ha pactat amb els seus ajuntaments, jo li ho garantesc, amb els nostres no, amb els nostres no ha pactat. I què passa a Sant Antoni? Que no s'aclareixen, no saben si Ses Variades, llegeixen el mateix decret que llegesc jo, està inclòs dins un article o dins un altre, quin és el seu règim urbanístic. I és bàsic, la seguretat jurídica, estic complement d'acord, però el més bàsic de la seguretat jurídica és el règim urbanístic. Tothom té dret a saber el règim urbanístic dels seus terrenys, tothom. El que no pot ser és que es digui: a vostè el seu règim urbanístic ja li diran, amb la interpretació que farà el Sr. Company d'aquest decret que ha tret.

Miri, a Palma hi ha 115 parcel·lacions rústiques, el 75% promogudes per dos parcel·ladors, els direm promotors-parcel·ladors, el 75% de 115. Vostè els han promès moltes vegades políticament que les legalitzarien. Però com pot ser que vostès pensin que aquestes 115 parcel·lacions incorporaran el sòl urbà de l'Ajuntament de Palma, i em referesc a l'Ajuntament de Palma, però podria parlar d'altres, fins i tot d'altres illes, vostès entenen que la seguretat jurídica és que aquelles que necessiten resoldre els problemes que ha generat qualsevol tipus d'activitat urbanística, els puguin resoldre el més aviat possible. Però la seguretat jurídica no és això. Ahir llegia que vostès redacten la Llei de costes estatal i que volen tornar delimitar el domini públic marítim per incorporar edificacions que s'han fet sobre la mar, les volen incorporar i diuen que la motivació és la seguretat jurídica. Doncs estam igual.

I una darrera consideració, Sr. Conseller, si això tira endavant, vostè diu "a partir d'ara no en considerarem cap", però es produirà un efecte cridada, això segur, sempre passa, un efecte cridada. Ja li ho advertesc. Aquells que pensin que podran fer una actuació i després vendrà un govern i els ho legalitzarà, aquests avui ja pensen a posar màquines al carrer.

Sòl urbanitzable. El classificat per plans per necessitat de creixement, article 4. Ordenat, de volum reduït o dotacional, tenen dues terceres parts de cessió i ho han ordenat per sectors. Però, a més, passa el mateix que passava amb el sòl urbà, s'ha d'anar enrere del decret i trobar-se amb l'addicional primera, tots aquells que ara són sòls urbans. Falsos urbans, Sr. Conseller, són aquells que ara són urbans, però són falsos urbans i passen a ser urbanitzables? Per exemple, Sr. Conseller, jo li agrairia molt que si surt aquí a fer una rèplica em digués quina és la situació jurídica, quina és la classificació de sòl de Can Domenge. Li ho agrairia molt, és un espai que coneixem tots, ha estat objecte de mil problemes. És urbà o urbanitzable? I Son Busquets, conveni de l'Ajuntament de Palma amb el Ministeri de Defensa, és urbà o urbanitzable? I la darrera declaració d'interès autònom -vostès n'han parlat avui aquí-, la Marina de Magaluf és urbà o és urbanitzable? Resulta que fan una declaració d'interès autònom i després fan un decret i diuen que aquests terrenys no tenen consideració d'urbà, que són urbanitzables. Doncs ja en dirà com es lliga tot això? La veritat és que jo no ho entenc.

Miri, temes de creixement. Aquest jo crec que és un dels problemes bàsics i que ha motivat l'extraordinària urgència d'aquest decret, per què en cas contrari no s'explica. Per què d'extraordinària urgència, si vostè s'havia compromès, encara que fos de paraula, però s'havia compromès a festejar amb mi o amb la Sra. Armengol, amb qui s'estimi més, vostè s'hi havia compromès, i extrema urgència per què? Uep!, aquí hi ha l'article..., l'addicional tercera de la Llei d'ordenació territorial i l'article 15 de la mateixa llei, vostès l'addicional tercera la deroguen i l'article 15 el modifiquen de manera substancial amb l'article 11. Per tant, ja no serà necessària per tramitar una modificació d'un planejament municipal l'adaptació a tots els plans que siguin de rang superior. Però no només els plans territorials, Sra. Marí, també les directrius. I què passa amb l'article 33 de les Directrius? Vostès no ho diuen, no hi entren, però darrera tot això el que hi ha és que l'article 33, el 10% de creixement màxim a Mallorca, el 12% a Menorca, el 10% a Eivissa i Formentera. L'article 33 deixa de tenir virtualitat. Fins

que es revisin els plans, però qui diu quan s'han de revisar? Doncs jo ja li ho dic, ho diu l'article 156 del Reglament de planejament, aquest diu quan s'han de revisar els plans, no quan l'ajuntament vulgui. I si els ajuntaments modifiquen el seu planejament i incorporen condicions de noves classificacions de sòls, nous creixements i modifiquen l'estructura general i orgànica del territori, ens trobam en un supòsit de revisió. I per tant, tot això se'n va en orris, perquè estam en revisió.

Vostès estan en contra de revisar a fons, com diuen les mateixes Directrius, les directrius i, per ara, redactar..., ja ho ha dit aquí, ho ha dit diverses vegades en comissió, redactar el que hauria de ser el pilar bàsic de la nostra estructura d'ordenació territorial, que és la Llei del sòl.

Sr. Conseller, aquesta desregulació que es fa, sí, que es fa, sí, perquè els municipis ara podran adaptar, podran modificar el seu planejament sense el límit de creixement a què els obligava les Directrius d'Ordenació Territorial. Clar, aquesta és una modificació... clar que sí! Vostè l'addicional tercera se l'ha ventilada, llegeixi les derogatòries, s'ha ventilat l'addicional tercera. Per tant, és una desregulació i no hi havia hagut cap govern que s'hagués atrevit. Aquí sembla que s'ha establert una carrera entre vostè i el conseller de Turisme, que ara no hi és, per tal d'estudiar a veure qui aconseguirà desregular més i més aviat...

(Petit aldarull a la sala)

Un no hi és. Un ha llançat una llei, la Llei general turística. I quan pareixia que ja tenia molt avantatge, vostè aprova un decret llei d'aplicació immediata que més o manco iguala la carrera. Encara no sabem qui guanyarà dels dos. El que sí sabem, jo ho tenc segur, és qui hi perdrà. Hi perden els ciutadans presents i sobretot els ciutadans futurs. Hi perd el territori i hi perd el medi ambient. A més, aquesta pèrdua és absolutament irreversible. Quan es vulgui arreglar, quan ho vulguin arreglar vostès o qui sigui, ja serà massa tard.

Deia fa uns dies, -acab, Sr. President-, a *El País* el catedràtic Ignacio Sotelo que quan vulguem parlar amb rigor de la solució a la crisi, no hi ha una altra fórmula que tornar als vells paradigmes del límit de creixement. D'això es tracta, ens hi jugam el futur. Cap dels dos, ni vostè ni el conseller de Turisme, no hauria de guanyar.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Carbonero. Per part del Grup Parlamentari PSM té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Company, sostenible? Li havien de dir en aquest decret llei que era per a un urbanisme sostenible, Sr. Bauzá? No es podien estalviar el sarcasme? Però quina mesura sostenible hi ha en aquest decret llei? Què té de sostenible legalitzar urbanitzacions clandestines i eximir-les de serveis bàsics? Què té de sostenible llevar avaluacions d'impacte ambiental o facilitar la construcció en sòl rústic? No dic que no hi puguin trobar una motivació en aquest decret llei, però sostenir que el motiu és la sostenibilitat no se sosté enlloc, enlloc!

A diferència del 2008, aquell sí que era sostenible. Per cert, dir que la LEN és urbanisme a la carta perquè hi ha espais que es protegeixen és ja una idea maquiavèlica del Partit Popular. Els espais que es protegeixen s'allisten i es posen a un mapa. L'urbanisme a la carta, sobretot quan hi ha plusvàlues ecològiques i públiques, no les comparem amb les plusvàlues privades i l'urbanisme a la carta privat, que eren els seus punts addicionals i esmenes als pressuposts. Ja en parlarem si la Sra. Mari s'hi vol estendre.

Per això m'he demanat per què provoquen? La primera resposta, els ho confés, és que van de sobrats. Des de la talaia d'aquesta majoria absoluta se'n riuen del món i la bolla. Els que coneixem dia a dia les proeses de la gestió del PP a partir del cas Urdangarín, els hem de sofrir aquí donant lliçons de com s'ha de gestionar, compreguin que facem aquesta interpretació, i no la descart. Però potser vagin més enllà, potser hi tenguin alguna cosa a veure la FAES i les tesis de Frank Luntz, quan insisteix que la paraula és poder. La dret mai no ha dit que fa una llei per contaminar, mai no ha dit que fa una llei per desmuntar escoles públiques o la sanitat, ni per eradicar el mallorquí, ni per fer urbanitzacions arreu.

Però Luntz els anima a fer una passa més i aconsellava Busch, que no es conformés a amagar les veritables intencions, sinó que en aquells punts on el seu programa no fos prou popular, s'apropriés de les paraules prestigiades pels adversaris, dels conceptes que han calat com a positius, fins i tot quan les seves intencions fossin radicalment contràries. No han reparat que sempre que s'inaugura una incineradora, una mina, una planta d'energia atòmica es diu que és neta, que és sana, que és ecològica, que és un gran avanç per al medi ambient, que és sostenible, sostenible? I el més bo és que funciona. Lakoff per desemmascarar-ho posa l'exemple d'aquella llei que donava via lliure a contaminar l'atmosfera; diu que els republicans l'anomenaren "la llei per a un cel blau". Tothom vol un cel blau, i funciona. Aquí el Sr. Rubio va arribar a dir que "el PP degrada l'oficialitat de la llengua catalana a fi que tothom l'estimi". Tal vegada ja va ser una estratègia un puntet grollera, jo crec que aquí s'acaba veient el punt grotesc de la línia.

Però així s'entén, perquè no només no han posat un títol descriptiu del contingut del decret llei, efectivament, "urbanisme a la carta", "legalització de l'urbanisme il·legal" o semblants als que ha citat el conseller, han mirat de robar un nom, urbanisme sostenible, en diuen. Sostenible, quin noble concepte! No mereix aquesta prostitució, Sr. Bauzá! No se'n riuen de la gent.

Un altre exemple és la seguretat jurídica. D'entrada quan els diuen que garanteixen la seguretat jurídica amb un decret llei, posin-se vigilants, perquè és una *contradictio in terminis* d'entrada. I en van nou de decrets llei, és un govern d'*ordeno y mando*, que evita el debat i el Parlament. Nou, Sr. Bauzá, nou decrets llei, vaja manera de festejar! Ja li ho han dit. No entre dos, és ver, és que hi ha un tercer que festeja i no és aquí i no és el poble, perquè amb el poble es fa difícil festejar, hi ha d'haver qualcú més pràctic, el Sr. Company diu que poden festejar dos i més, és un poc complicat, peculiar. Bé, jo no entraré en les seves intencions, perquè d'intencions l'infern n'és ple, d'intencions.

Vegem què diuen els BOE, els butlletins oficials. I és especialment greu en urbanisme el decret llei. Vostè sap que la Carta europea d'ordenació del territori obliga a tractar amb la societat, també en el Reglament d'aquesta casa, vàrem pactar que hi hagués uns plusos en aquestes matèries. Per paga ens trobam davant d'una altra llei Frankenstein, una d'aquelles lleis que cada article modifica un article d'una altra banda, que només per aclarir on som, ja te pots perdre. Ja vaig vaticinar que abans que entrés una llei del sòl *comme il faut*, vendria un decret d'aquestes característiques. He encertat, tampoc no era molt difícil.

Seguretat jurídica, diuen. Idò els periodistes li demanen al conseller d'Eivissa com afecta el decret llei un seguit d'urbanitzacions i els contesta que no ho sap, que ho demanarà als tècnics. Li demanen a l'Ajuntament de Sant Antoni -com s'ha dit-, ho demanen al batle d'Andratx, igual. Però és que ho diu el director general d'Ordenació del Territori, (...), Joan Mesquida; "*es verdad que en el decreto urbanístico hay alguna cosa que no queda clara*"...

(Algunes rialles)

"*Hay alguna cosa que no queda clara*". No queda clar ni el que no hi queda clar. "*Hay alguna cosa ...*", seguretat jurídica!

A la facultat ens deien que la seguretat jurídica consistia en el caràcter objectiu de la norma, que fos per a tothom igual i expressada de manera clara, entenedora. Però per al PP vol dir poder dir que sí a qui vol dir que sí, sense pegues de llei, de planejament general, ni coverbos! És l'estela de la llei turística del Sr. Delgado. Qui, per cert, diu que la Llei turística passa per damunt l'urbanisme. Més seguretat jurídica!

Més exemples. Diu l'exposició de motius, ja que la llegim la traurem, que un dels seus grans mèrits és el concepte estricte de sòl urbà. El que trobarà (...) per tenir tots els serveis bàsics, ja no hi haurà falsos urbans. A mi m'ha recordat perfectament la norma que teníem, però jo dic que aquí hi ha d'haver alguna novetat i vaja si hi és la novetat! La novetat és introduir una excepció, tothom sap que les excepcions són una font de claredat i la definició..., com era, "més estricta", Sr. Company, les excepcions fan una definició més estricta.

Passem a la classificació. "La possibilitat de classificar com urbans assentaments, la dimensió o les característiques dels quals no permeten o no fan aconsellable exigir tots els serveis urbanístics bàsics". Més clar impossible. És a dir, tots els que la seva dimensió o característiques no importa que les tinguin, no importa les tinguin. Més clar..., jo no sé quin dubte té el Sr. Mesquida. Claríssim. "Que no permeten o no fan aconsellable tenir serveis", parlam d'accés viari, parlam d'electricitat i parlam d'aigua i clavegueram. Aquests terrenys també seran urbans. Quines característiques?, afina una mica més l'articulat, pel seu caràcter extensiu..., al Sr. Bauzá li coneixerà molt de caràcter extensiu de zones de xalets unifamiliars que són urbans *fetén*, amb totes les característiques. Són urbans ben normals i corrents.

I l'altra és, "per raons d'índole territorial o paisatgística". Uep! "per raons d'índole territorial o paisatgística". Per què donam privilegis per raons d'índole territorial o paisatgística?, perquè? A Marratxí s'han fet legalitzacions d'espais, però s'han fet amb un procés que val la pena seguir, no hi pos pegues. Per què els altres no? A Inca no en tenim. Per què uns sí i els altres no? Jo pensava que vostès es referien a l'alta muntanya, però no veig que això sigui tot el que ens ha dit el Sr. Company, perquè pareix que tot el que volen és regularitzar urbanitzacions il·legals ben prosaiques. El primer dubte és si ho podran fer amb aquesta definició tan poc sincera. Ho entendre un jutge que tots aquells espais edificats, les foranes sense cap planificació ni permís són precisament els espais que descriu aquest article, quan diu que per raons d'índole territorial o paisatgística no importa que tinguin serveis. S'haurà de fer qualque salt mortal.

El decret llei continua i diu: "l'ordenació d'aquests àmbits prioritzarà el manteniment del seu caràcter...". Molt important mantenir el seu caràcter!, un altre sarcasme, entenc jo que el Sr. Bauzá té un sentit de l'humor peculiar; "...i la seva integració paisatgística en l'entorn", la seva integració paisatgística com un actiu que tenen aquests espais i que l'hem de mantenir. Volia dur fotos, Sr. President, no li he complicat la vida, però volia dur fotos per mostrar aquest interès territorial, específic, aquest interès paisatgístic d'aquests indrets. Crec que deman que la ponència hi vagi..., jo crec que val la pena veure-ho *in situ* per saber de què parlam i no crec que les senyories acabin de captar d'allò que parlam llegint aquest article.

Però continua, i s'acaben els sarcasmes, aquí s'acaba la beneitura. Aquí ve el bessó i aquí arriba el PP. "Així mateix podrà -és una gran paraula per a la seguretat jurídica quasi sempre, "podrà"- preveure determinades peculiaritats i excepcions". Aquesta és la paraula clau, "excepcions", "..., respecte de les condicions i els serveis urbanístics fixats amb caràcter general per a la resta de sòl urbà". Res de caràcter general, excepcions i peculiaritats, que és allò que dóna seguretat jurídica com tothom sap.

I fins a quin punt rebaixen aquestes dotacions? En cessions, en serveis bàsics, perquè què menys hauran de donar els altres. El decret llei aporta tanta seguretat jurídica que no ho sabem, dependrà el polític de torn i dependrà indret per indret, no una normativa per a tots, perquè hi ha desset comunitats autònomes, no, no, una per a cada espai.

Tanmateix es veu clar per on van els tirs. I jo crec que el Sr. Company ha tengut la franquesa de dir més clarament una cosa que no diu tan clar el decret llei, el tema és eximir de càrregues i eximir del clavegueram. Eximir de la normativa ambiental europea. Per cert, té la directiva? Llegeixi l'article 3. Tots els assentaments, tots, tots -llegeixi l'article 3- tots els assentaments han de tenir clavegueram, i després posa un termini mínim, ...

(Remor de veus)

...pos messions...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, per favor! Si vol demanar la paraula faci-ho, però ara està en l'ús...

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Diu l'article 3: "Tots els assentament tendran clavegueram" i llavors diu, com a mínim els de 2.000 a 15.000 seran abans de dia tal, com a mínim tal i que qual diran tal. Hi ha uns nuclis que tenen un termini màxim, però la paraula de l'article 3 és "tots". Ho miram quan vulgui perquè, a més, és tan de doctrina aquest tema de clavegueram, tindrà carretades de llibres de doctrina de clavegueram. És del 91 la directiva i va dur molt de trull, aquí vàrem haver de fer coses costoses, costoses perquè tothom ha estat costós, a Campos ningú no li ha regalat, a ningú no li ha regalat el clavegueram. Ara, no sé si serà més costós a segons quina urbanització que a una altra, ara ho veurem, perquè tothom ha estat costós. De l'any 91 ençà s'han fet miracles en aquest país.

Aquest és el bessó de la norma i justifica el nostre vot en contra, però hi ha més, hi ha molt més i poc temps. Per exemple, es deixen construir les urbanitzacions no acabades, tots sabem quantes experiències hem tengudes amb aquesta pràctica. Assegura que no tornarà a passar? Bé, no tornarà a passar. Tots sabem què ha passat quan s'ha deixat edificar urbanitzacions que no s'han acabades. No tornarà a passar, però tots sabem què ha passat.

No puc deixar d'insistir en com s'abusa de les excepcions i, per tant, de l'arbitrarietat. Per exemple, un tema tan crucial com les cessions urbanístiques. Què vol dir, per exemple, que no tendran cessions les actuacions davant limitat? Què és això davant limitat? El decret llei regula les cessions, però també diu que el planejament podrà preveure altres maneres de complir les cessions. Què és això d'altres maneres? Són les mateixes o són distintes? Jo no ho sé, ho sap algú? Sé que es diu seguretat jurídica, però no sé exactament què vol dir.

Les reserves obligatòries de sòl per a habitatge protegit, el decret llei minimitza els efectes de la llei bàsica procurant que s'hi hagin d'adaptar els planejaments. Per paga la regulació general, la regulació general, es podrà substituir per maneres alternatives de complir el deure de reserva. Maneres alternatives de complir el deure de reserva. És que llegeixes cada article i no arribes a saber on vas. Sempre hi ha una altra manera de complir un article, però no sabem quina, una altra, una altra imaginativa, m'imagín, imaginació al poder, al 68. Ells en diuen seguretat jurídica.

També les cessions a l'adaptació als plans territorials sectorials, com que s'ha parlat, jo era crític que sempre s'exigís als ajuntaments adaptar-se, però si l'any 99 varen establir un mètode, vostès varen exigir que els plans territorials passassin per aquí, ara, el 2012, és quan els hem d'eximir? Però em preocupa més, vists els antecedents del PP, la derogació de la Llei de patrimoni que obligava a l'elaboració dels catàlegs municipals. Parlam d'un PP que va fer un hospital damunt d'un poblat romà i volia fer un camp de golf a la finca amb més riquesa arqueològica del país, Son Real. Clar, si a aquell MacGyver li dones segons quins micròfons has d'anar alerta, has d'anar alerta. Fa empegueir que dotze anys després haguem de dir que els catàlegs municipals no importen fer-los. Per ventura l'any 98 va ser excessiu, però, ara hem de dir que no importen? Jo crec que el missatge que enviam és que el patrimoni és una nosa per al desenvolupisme.

Com tindrà conseqüències la no adaptació de la Llei de comerç, una llei que aprovarem per unanimitat. Un altre punt central del decret és facilitar la declaració d'interessos generals, interessos generals de qualsevol mena. Per cert, el sistema existia, a Lluçmajor només d'un expedient es va cobrar més d'un milió d'euros, però bé, el sistema no hi entraré en el 10% de (...) edificis sinó és a canvi de valor, que sí que es cobra. Però la redacció final, ho vull admetre, no vol dir exactament per ventura que el que té el Sr. Company en el cervell, en el cap, diu, contribuir al desenvolupament rural. Veurem quin joc dona. Jo tot el que és, com es diu el sector primari, donar suport al sector primari ho sap el Sr. Company, ho saben a Inca amb botigues addicionals, que si van per aquí hi ha un lloc on trobar-nos. Quan es diu proliferar restaurants i hotels en sòl rústic i allò que en treu profit no és l'activitat rural sinó el propietari rural per la plusvàlua urbanística, no anam per aquí. Això no és activitat rural ni el sector primari. Això és un competidor del sector primari.

Sobre els edificis existents, jo no crec que hi hagi tanta novetat, però vaja, crec que val la pena, d'aquest tema sí que crec que val la pena un debat serè. Estic d'acord a canviar la Llei de fora d'ordenació que varen fer vostès, el PP i UM, l'any 2010, perquè crec que era un desastre, ho vaig dir llavors i ho dic ara, i crec que és bo que es canviï perquè era un nyap.

Estam d'acord amb les previsions que ja duia el projecte de llei que vostès no varen voler tramitar. Es recorda quan el Sr. Bauzá deia que tot l'urbanisme s'havia de tractar aquí en una ponència i en consens? Les bonificacions per la Llei de disciplina, els canvis de polígons d'actuació per part dels ajuntaments els passava per comissions insulars tot això estava en el nostre projecte de llei. Estam d'acord. Per ventura no ens agrada molt la fórmula que s'ha utilitzat, però, no tenim problema.

I arrib a les AIA, acabaré Sr. President. Deia el Sr. Conseller que utilitzaria els informes, però no pensàvem que l'única manera que trobaria d'acabar amb la malaltia fos matar el malalt, Sr. Conseller. Jo trob que s'ho posen molt fàcil. Diu, és que l'administració no ha de tenir aquests favors, què vol dir, que el funcionari no guanya res quan no hi ha informe ambiental? Perquè, qui és que hi guanya que no hi hagi informe ambiental? El funcionari que no ho fa? Jo crec que aquesta fórmula... hem de parlar dels retards, però aquesta fórmula ni és correcta ni és legal.

Després hi ha tres motius d'aigua que no figuren a l'exposició de motius, no ens els ha pogut llegir el conseller perquè d'aigua no en parla l'exposició de motius. Però, tres temes, un, una altra pròrroga a les aigües privades d'anterior ús al 68. Un dia m'explicarà per què. L'altre, els pous de menys de 7.000 metres, una altra vegada MacGyver. Jo estic d'acord que hi ha una declaració responsable, em pareix bé si hi hagués qualque control, però vostès saben, no és culpa ni d'uns ni dels altres, vostès saben que hi ha milers i milers de pous amb un control baix i pagam més d'un milió d'euros cada mes en aigües dessalades. Per això val la pena tenir un control de les extraccions. La tercera (...), però, efectivament, és a dir, que hi pot haver creixements els que tu vulguis i no importa garantir l'aigua. Clar, si vostès coneguessin la batalla d'Es Pujol i Sa Talaiola sabrien de què parlam perquè s'han aturat urbanitzacions en aquest país perquè el conjunt del municipi no tenia aigua. Però, què ens diu ara el Sr. Company? No, no importa, tu pots créixer 200.000 habitants, Calvià, 200.000 habitants, a Marratxí que són 80.000, a Inca 70.000, és igual, vostè posi el que vulgui, no importa que tenguis aigua, quan arribi, però, i l'escola per ventura està a un solar del veïnat. Quantes escoles que estaven en un solar que no han arribat a fer ens les hem trobades amb interessos generals perquè no hi havia realment el planejament, no cobrien les expectatives? No ens agrada, senyor. I crec que estirant d'aquest fil entendrem què passa amb el Pla hidrològic.

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Alorda, per favor.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Acab, Sr. President. Una paraula, em deixarà, per als camps de golf on es torna als hotels en sòl rústic després de trenta anys de dir tots que hi ha un excés d'oferta hotelera. En tot cas -i acab- són dos models, no m'hi estendré, els que trobam que les Illes Balears i en especial el sòl rústic i el litoral ja estan prou construïts i dels altres, dels que no deixarien res per verd i que prometen que la riquesa no ve per prevenir en base a carregar-nos el paisatge i el nostre atractiu. Diu l'exposició de motius que hi ha una paràlisi urbanística, que les traves burocràtiques aturen el creixement.

Senyors diputats, és cert que el procediment és millorable, però sentint el PP que s'ha urbanitzat molt poc i massa lentament a les Illes Balears, que és necessari eliminar tràmits i controls ens provoca calfreds deixar aquest decret llei en mans de segons quins MacGyvers. No els vendrà de nou, per tant, que l'ecologisme polític, que ha sembrat molts d'arbres en aquest país i ha prohibit que en talessin molts, no donarem suport a aquest decret llei.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Carbonero, no s'ofengui si contest primer el Sr. Alorda, però les seves darreres paraules no poden sinó ser l'inici de la meua intervenció. Miri, Sr. Alorda, fins que vostès havien governat aquest maniqueisme de *los buenos y los malos* se'l podia creure algú, però després de dos pactes de progrés, dels quals vostès són corresponsables i protagonistes, més li valdria fer *examen de conciencia* o el que facin els que no creguin. Més li valdria. Ja està bé, el ciment i el verd. No li vull posar exemples de quins ajuntaments són els que més llicències han donat a l'illa d'Eivissa els darrers anys, no eren blaus, eren ben vermells.

(*Alguns aplaudiments i aldarull*)

Però és ben igual, no passa res, no passa res. Però miri, Sr. Alorda, sap quin és el problema?, sap quin és el problema? Que fent teatre, que ho fa molt bé -m'imagín que deu ser d'algun grup, jo no som bona en aquestes coses-, fent teatre no s'arreglen els problemes de la gent i venir aquí i fer *aspavientos* o com es digui, miri, no arreglam res. Vostès varen tenir quatre anys d'oportunitats i sap què han deixat? Urbanisme a la carta. Decret llei rere decret llei tapant forats o fent-ne, perquè ara vostè el darrer que ha dit és que s'estira els cabells perquè es deixa créixer sense tenir garantida l'aigua per a la població prevista en el municipi. O vostè no era en aquesta cambra quan presentaren una esmena que exonerava un municipi no només de l'aigua sinó de la depuració de les aigües? Ostres! Les regles, li ho deia abans, i ho crec fermament, han de ser les mateixes per a tothom i no només quan parlam de qui ens convé i dels amics.

Llavors, m'ha confós tremendament, no entraré en l'articulat concret que vostè ha citat parcialment, com en algun tema en concret, però sí li diré dues coses, miri, a una banda ens ha dit que tot era claríssim i ha fet uns judicis d'intencions que deu ser ben ver que està empedrant l'infern perquè males idees miri que en té moltes.

El Sr. Carbonero amb bon criteri ens diu, no els vull donar idees, no els diré coses concretes, llavors ens fa un enfilall de preguntes concretes, però ens diu, no, no donem idees no sigui que a algú que no se li havia ocorregut entrar per aquí hi vulgui entrar. Eh! Les administracions poden dir que no, eh?, *contra el vicio de pedir está la virtud de no dar*, diuen a casa meua, idè això exactament igual. Les regles estan claríssimes, ho ha dit vostè, què passa? No li va bé que presentem una proposta? Nosaltres creim que és el que ens toca, el que els ciutadans ens demanen i per descomptat el que vostès no varen fer.

Que em digui que a la Comissió Balear d'Urbanisme nosaltres matam al malalt, vostès sí que el mataren, caducaren l'expedient, nosaltres no el matam, el deixam viure i si ho fa malament ja revisarem l'expedient, per això la Llei 30/92 estableix un procediment fantàstic per a aquells casos que el silenci positiu no hagi estat correcte, però no matam el malalt, vostès el caducaren, i en bon dret caducar i matar se semblen molt.

Em parla dels precedents del PP, del catàleg de patrimoni municipal, però si vostès varen ampliar terminis una vegada i una altra i una altra, què em conta? Ja li dic, el seu discurs seria creïble si no haguessin governat. A dia d'avui ni llei Frankenstein, és que li he de recordar el que eren els seus decrets lleis? Llegeixi els *Diaris de Sessions*, jo no hi era, me l'he llegit, és francament per fer un curset de com es fan decrets a mida de cada un. Aquí no ens pot dir que hi hagi ni un sol indret concret, que no els agrada això?, què passa, que troben que així no poden fer prou mal?

Miri, sostenible, sí. Miri, sostenible, és el darrer que li diré, sostenible, molt, no és patrimoni seva aquesta paraula, no ho és, em sap greu dir-li, però no l'ha comprada, la usarem les vegades que vulguem.

(Alguns aplaudiments)

Sr. Carbonero, miri, només dir-li dues coses, el seu to ha estat molt més mesurat, incoherent en no voler dir indrets i llavors dir-ne, però bé, malgrat això, discutirem a les esmenes dels dubtes que vostè té, vostè és tècnic a més, les seves normes, al Consell de Govern, no varen ser precisament clares i llampants, ens han duit on som. Només fer-li un apunt, perquè les coses si es llegeixen es llegeixen senceres, quan parlem de consolidació dels dos terços parlem en trama urbana i vostè ho sap i no té l'excusa de no saber de què parla. Per tant, noves urbanitzacions, no, els ho dic i els ho repetim, i quan faci el paral·lelisme amb la llei de l'Estat sigui rigorós, però bé, ja en parlarem.

Miri, Ses Variades, quin dubte en té vostè? És sòl rústic, és sòl rústic, tothom ho ha dit, el tema és un ajuntament amb la seva autonomia de la voluntat vol que sigui urbà, doncs hi haurà d'aplicar la llei. Nosaltres no en tenim cap de dubte, ho tenim tot claríssim i encara que vostès vulguin embullar no ho aconseguiran.

Les parcel·lacions de Palma, mirin, hi són o no hi són? Jo crec que hi són, i hi són des de fa molts d'anys, no troben que ja és hora de posar fil a l'agulla? I si tenen alguna idea brillant, que estic segura que si la tenguessin tal vegada l'haurien feta fa quatre anys, donin-nos-la, hi votarem a favor, en parlarem. El conseller ho ha dit molt bé, és la voluntat, ho dúiem en el programa electoral d'aquest govern, intentar arribar a un pacte pel territori. Però li vull recordar que partint d'un text de mínims podem veure on estam d'acord o no, què no els agrada que els facin un text? Miri, és un tema de mètode, però això no torna enrere ni una coma l'oferta que va fer el president al debat d'investidura de pacte pel territori i l'oferta que he reiterat avui el Sr. Conseller. Tenen la mà del grup parlamentari.

I no parli de l'efecte cridada que si algú va provocar efecte cridada va ser el primer pacte de progrés en aquestes illes. Norma de quotes *interruptus* perquè no va arribar a cap banda, es va aprovar inicialment i no vàrem arribar a cap banda. Moratòries les que vulguin, llavors canviaren, segon pacte, les moratòries pels decrets lleis. Això va ser efecte cridada. Moltíssima gent que no tenia cap gana ni interès a demanar llicència per presentar un projecte la demanava perquè no sabia l'endemà què passaria. Això és efecte cridada. Aquí no ens trobaran.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Carbonero, en torn de contrarèplica.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Marí, gràcies, encara que m'ha dedicat poc temps, però qualche cosa ha dit. D'entrada, perquè no hi hagi després dubtes o se m'oblidi, que això sol passar a la meua edat, li vull dir que la qüestió de Ses Variades l'he llegida avui matí al *Diari d'Eivissa*: "el decreto urbanístico también causa reproches internos en el PP, lamentan que no se avisara antes a Sant Antoni de que se cambiaba la normativa aprobada para Ses Variades pese a que el consell disponia de un borrador desde septiembre".

Sra. Marí, això no m'ho he inventat, com quasi res del que he dit. Miri, vostès creien que tenien tres problemes o amb aquest decret intenten escometre tres problemes greus i després tota una sèrie d'altra problemàtica, que també es important, però, els tres més importants són, en primer lloc, les urbanitzacions que en aquests darrers anys s'han desclassificat per protegir les zones i que ja tenien alguns serveis, com les que varen desclassificar la Llei 4/2008, però no tan sols aquestes -ja ho he dit-, també hi ha d'anteriors.

Segon problema, les parcel·lacions il·legals, vostè ha dit que efectivament hi són i que ja és hora de fer qualche cosa, doncs jo estic d'acord amb vostè, és hora de fer qualche cosa, però cafè per a tothom i de la manera que vostès ho fan, per fer això no comptin amb nosaltres.

Tercer punt, límit de creixement de l'article 33 de les Directrius d'Ordenació Territorial, a vostès els passava que d'acord amb la lògica del decret era sòl urbà el consolidat per serveis, el consolidat per a l'edificació i els assentaments rurals, però si ficam els assentaments rurals ens donava un límit de creixement molt per sobre, molt per sobre del que està previst a l'article 33. Per tant, diuen, no, quina és la manera? Doncs, en comptes de revisar el planejament, modificar-lo. En conseqüència, lleven l'addicional tercera de la Llei d'ordenació territorial i, per tant, farem modificacions puntuals i dins aquestes modificacions, encara que modifiquem molt, no els direm revisions i d'aquesta manera obviam el límit de creixement de l'article 33 de les Directrius.

També tenien altres problemes, com per exemple un de què no s'ha parlat, el catàleg d'interès històric. El catàleg d'interès històric ve de la Llei de patrimoni històric, de la Llei 12/98, de patrimoni històric de les Illes Balears, obligatorietat per als ajuntaments d'adaptar el seu planejament a la primera modificació i fer el seu catàleg. Doncs, això també es lleva i es deixa només la possibilitat que s'incorpori el catàleg quan es faci la revisió i com que aquí diu, ja ho hem dit abans, que qui fa la revisió o la modificació és precisament l'ajuntament, perquè no es té el concepte clar del que diu la llei, doncs, jo ja li puc aventurar una cosa, els ajuntaments ja no en faran de catàlegs de protecció del patrimoni històric i artístic, ja no en faran, hi estan obligats quan facin la revisió, clar, quan facin la revisió, Sr. Conseller, però, quan faran la revisió si vostè els permet fer modificacions sense adaptar-se? És una qüestió absolutament clara. Què farà la Comissió Insular de Patrimoni? Doncs, a partir d'ara poca cosa, poca feina.

A vostès els preocupa que se'ls acumuli la feina a determinades comissions, com a la Balear de Medi Ambient, diu que es torben massa a resoldre els expedients i per això fan una qüestió que jo creia que no s'atrevirien mai i és que decreten per llei, per decret llei decreten que el silenci administratiu serà positiu. Miri, una vegada més anam a la Llei 2/2008, és a dir, la llei estatal, a l'article 8.1.b diu que *"en ningún caso podrán entenderse adquiridas por silencio administrativo facultades o derechos que contravengan la ordenación territorial urbanística."* Així que ja tenim una altra vegada l'embull organitzat, a què feim cas, a la llei estatal, que és una bàsica, o al decret llei que diu que el silenci serà positiu?

El que tocaria, Sr. Conseller, és que venguessin aquí i diguessin amb claredat "volem legalitzar les parcel·lacions il·legals, i a més volem legalitzar tot allò que vostès varen aturar; ens volem carregar l'article 33 de les Directrius, ens el volem carregar i que no hi hagi límit per al creixement, i volem desregular al màxim, i passam de la legislació del sòl estatal. I a més, a tot això, li deim sostenibilitat i seguretat jurídica". Això és el gruix del seu decret. Pensen en la seguretat jurídica d'un propietari que ahir tenia un sòl urbà; ara li dic jo que, d'acord amb el decret, és urbanitzable, i per tant canvia tot el règim de cessions, carrers, zones verdes, esportives, docents, aparcaments, percentatge d'aprofitament..., és a dir, el valor del sòl, que el decret l'ha canviat però el propietari encara no ho sap perquè aquesta modificació de la classificació s'ha fet de manera automàtica, sense informació pública i partint d'un concepte jurídic indeterminat. És a dir, aquest propietari està jurídicament totalment indefens.

I compari-ho amb un altre propietari que va comprar una parcel·la a sòl rústic de 2.000 metres quadrats, que dona a un carrer sense asfaltar de 4 metres d'ample, que té aigua d'un pou veïnat però no té clavegueram ni enllumenat i que es va fer una casa il·legal. Ara li diuen que aquest sòl és urbà i a més no ha d'assolir cap càrrega. És a dir, aquest propietari està jurídicament segur que li ha tocar la loteria. Deu ser el que deien els anys vuitanta, la loteria del planejament.

És clar que és clarament una situació d'injustícia comparativa que va en contra de principis elementals de la legislació urbanística, i assenyalava que el planejament urbanístic garantirà de forma justa la distribució de càrregues i beneficis.

Acab, Sr. President. Impugnarem una a una les delimitacions de parcel·lacions il·legals que es puguin fer, i també les modificacions encobertes, moltes d'elles entenem que són revisions.

Jo per acabar, Sr. Conseller, li voldria recordar un fet que potser a vostè també li han contat, i ho voldria fer per llevar un poc de ferro. Miri, les infraccions a sòl rústic són delictes, el Codi Penal les tipifica com a delictes; vostès ara amb aquest decret llei en legalitzen una sèrie però són delictes; segurament hauran prescrit aquelles que legalitzin però són delictes. Hi va haver un jutge que va instruir un procediment contra l'infractor, un infractor que havia fet una casa il·legal a una parcel·lació d'aquestes, a una parcel·lació que vostès diuen assentament en sòl urbà. Va imputar també el batle de l'ajuntament corresponent i a l'hora d'interrogar el batle li va demanar, davant l'embull de respostes que li feia, li va dir "vegem-li va dir el jutge-, aquesta casa tenia o no tenia llicència", i el batle sense pensar-s'ho dues vegades va contestar: "Llicència, no, però permís, sí, perquè jo n'hi vaig donar".

(Remor de veus)

Ara a un propietari d'una casa il·legal d'una parcel·lació rústica, si li demana el mateix, el propietari dirà: "Llicència, no en tenc, però permís sí, perquè el conseller Companya m'ho ha donat amb aquest decret".

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Carbonero.

És el torn del Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc em voldria disculpar si no podríem posar un *mode ironia on* o qualche fórmula, que quan utilitz la ironia a vegades per ventura no s'entén. El que feia era ironitzar sobre la falta de seguretat jurídica i la manca de claredat del decret llei, Sra. Marí. En tot cas són molt clares les intencions però molt confusa la literatura, però em disculp si no ho he explicat.

M'acusen de males idees i m'agradaria disculpar-me, però és que sempre que he tengut males idees amb el PP he encertat!...

(Algunes rialles)

...i, clar, això, l'èxit, provoca sempre, realimenta les teves intuïcions, i això és que m'està passant amb vostès, perquè aquests debats urbanístics amb vostès són *déjà vu*, però no literaris i retòrics, estan en urbanitzacions a vorera de mar que els puc anar a presentar quan vulguin! Perquè què em diu?, que vàrem protegir poc?, perquè varen passar molt de temps dient que vàrem protegir massa; el Sr. Company ens diu que vàrem ser molt imprudents protegint; vostè em diu que va ser massa poc. Jo no ho arrib a aclarir, amb el PP, perquè tan aviat ens diuen que no protegim prou quan som al govern i, segons com, és que som uns irresponsables. M'ho haurà d'aclarir un dia perquè no arrib a saber quina és la crítica, perquè pareix que les simultaniegen. Per cert, l'ecologisme polític té una part de..., o el nostre grup té una part d'aquell govern.

De totes maneres nosaltres no comparàrem els decrets lleis amb plusvàlues públiques amb les plusvàlues privades, i molt menys els decrets lleis de proteccions i de parcs naturals i d'espais protegits amb els de particulars. Vostè sí. Potser sigui la mateixa moneda, però una és la cara i l'altra és la creu, i quina creu!, Sra. Marí.

Jo no bravejaria de seguretat jurídica dels nostres decrets lleis, però vostès ho fan, vostès ho fan. Que cada article modifiqui tres articles de tres articles que ningú no acaba d'entendre què són, ja ho han dit, ja li han recordat Ses Variades, però és que demanen al Sr. Mesquida que el Consell d'alcaldes li demani que aclareixi la situació urbanística, i ell diu que és respectuós amb les competències, per tant només pot donar una opinió però no ho sap, "això ho han de decidir les administracions competents"; això és la seguretat jurídica, això és el que hem aclarit de Ses Variades, fins ara. Clar, jo puc tenir una opinió, vostè en té una altra, i un dia hi haurà una sentència... Jo crec que això no és el que és seguretat jurídica.

Però bé, jo crec que el bessó aquí està en el fet que privilegiam els infractors o cercam una altra fórmula. Jo no entenc per què han de ser de millor condició. Ja hem dit, també ho comentava el Sr. Carbonero i nosaltres ja li ho dèiem, que no consentirem, Sr. Conseller, excepcions a la normativa europea i trobarà denúncies davant la comissió. Ja veurem com ho resol, perquè costós, quan diguin que és costós, n'hi mostrarem molts, de llocs que han estat costosos; demani-ho als batles, si quan han posat clavegueram els veïnats no han trobat que era costós, quan han hagut de posar contribucions especials. A veure si no s'haguessin estimat més continuar amb fosses sèptiques, però les fosses sèptiques és retrògrad tornar a un sistema generalitzat de fosses sèptiques.

Per cert, també s'ha dit que la llei bàsica diu "connexió a les xarxes", "connexió a les xarxes". Veurem com queda, i queda efectivament aquesta excepció a nuclis tradicionals legalment assentaments, tradicionals legalment assentats. Les urbanitzacions clandestines jo crec que no són ni tradicionals ni estan assentades legalment.

Volem que parlem de la problemàtica de les urbanitzacions? Parlem-ne, parlem-ne, però amb rigor i des de la participació. Nosaltres ho farem amb una premissa: no fer-les de millor condició que a les altres. Si hi ha d'haver una diferència que sigui per penalitzar i no per enriquir, no per premiar. Però parlem-ne, parlem-ne a veure com ho podem tractar.

Per cert, el decret llei -no ho he dit l'altra vegada, s'ha apuntat- es preocupa que l'article 33 no els sigui d'aplicació, se'n preocupa!, de dir que no computaran dins el 33. Nosaltres també trobam que si hi ha creixement s'ha de computar, perquè després els equipaments que haurem de fer per donar servei a aquesta població, els haurem de posar, haurem de posar el solar per a l'escola i el centre de salut. Clar, diu vostè que aquesta població ja hi és; sí, però és que la capacitat de població que encara no està feta no està feta, però llevi-me-la, llevi-me-la; si em reconeix aquestes poblacions, retiri'm el creixement que tenia previst, perquè hem de donar cobertura a tothom; qualcú ho haurà de pagar!, qualcú haurà de pagar la cobertura. Vostè pensa a recaptar, i en realitat no posar serveis bàsics acaba essent una llosa. Per tant parlem amb molt de rigor i amb molta seriositat.

Això sí, ens diuen que no tornarà a passar, és una i oli. No els agraden aquestes urbanitzacions; tenen molt de caràcter, integració paisatgística, però no els agraden, no tornarà a passar. Però sap quantes vegades ho hem sentit dir, que no tornarà a passar? I per què no ha de tornar a passar?; si la justificació és la força jurídica d'allò fàctic, com vostè sabrà que no arribarà a produir-se mai una altra situació de fet? Si es torna a produir una situació de fet tornarà a venir l'administració a solucionar-la premiant els que han incomplert? Jo crec que no és la fórmula, i els indults d'aquesta mena efectivament tenen efecte crida.

En tot cas em qued -i acab, Sr. President- amb la recomanació de (...); ens demana que reparem bé on la dreta usa els termes progressistes, que hi reparem bé, perquè ens indiquen les seves febleses, són els punts on són conscients que les seves propostes són més impopulars que les nostres. El PP sap que és el partit desenvolupista per excel·lència, sap que és el partit de la balearització, i mira de corregir-ho quan és a l'oposició: es posa cartellots de Cala Blanca, de Cala Marçal o Els Canons, però quan governa no espereu mesures reals, la guineu muda de pèl però no de costums, però sí fent trampes en el llenguatge. La batalla del llenguatge serà una batalla cabdal en aquesta legislatura i en els pròxims temps. No li digueu retallades, són reestructuracions. La batalla del llenguatge serà important i l'hem de plantejar.

En tot cas, ja ho he dit, amb calfreds o sense ens trobaran aquí; serem aquí, ens tendran davant defensant un altre urbanisme. Nosaltres sí defensam la sostenibilitat, un altre model econòmic i un altre model de país.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda.

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé passarem a votar. Votam.

34 vots a favor, 24 en contra, cap abstenció, per la qual cosa queda validat.

Bé, i per assentiment jo crec que s'aprova que es tramiti com a projecte de llei, no és així?

Per tant moltes gràcies i s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS